

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏคุณลักษณะทางจริยธรรมในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรม-ปัญญาแต่ละเล่ม เพื่อให้ทราบว่าแต่ละเล่มมีจริยธรรมใดบ้างที่ปรากฏ ปรากฏเป็นปริมาณเท่าใด แล้วรวมความถี่ของจริยธรรมที่ปรากฏในแต่ละเล่ม แล้วหาค่าอัตราร้อยละของจริยธรรมแต่ละข้อจากความถี่ของจริยธรรมที่ปรากฏทั้งหมด และได้นำเสนอผลการวิจัยเป็นตารางประกอบการบรรยาย ผู้วิจัยได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา โดยแต่ละเล่มนำเสนอข้อมูลทั่วไปของพระคัมภีร์ 5 เล่ม คือ หนังสือโยบ หนังสือสดุดี หนังสือสุภาษิต หนังสือปัญญาจารย์ และหนังสือเพลงซาโลมอน ซึ่งแต่ละเล่มนำเสนอข้อมูลทั่วไป ดังนี้ ผู้เขียน ลักษณะงานประพันธ์ วัตถุประสงค์ในการเขียน และสาระสำคัญของหนังสือแต่ละเล่ม จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือแต่ละเล่มตามประเด็นวิเคราะห์และนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์ ตารางแสดงความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือแต่ละเล่ม ตามประเด็นวิเคราะห์และนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสอดคล้องของจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา กับคุณธรรม 30 ประการ ที่กรมศาสนากำหนด

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา

หนังสือโยบ

ข้อมูลทั่วไป

1. ผู้เขียน นิรนาม
2. ลักษณะงานประพันธ์ เป็นบทร้อยกรอง และผสมทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง
3. วัตถุประสงค์ในการเขียน เพื่อเป็นการตอบปัญหา ตอบคำถามเรื่องความทุกข์-ยากที่เกิดขึ้น แม้จะไม่เข้าใจ แต่ยอมถ่อมตนลงต่อความยิ่งใหญ่และสิทธิอำนาจของพระเจ้า
4. สาระสำคัญ หนังสือโยบเป็นเรื่องราวชีวิตอันน่าจับใจของคนผู้ชีวิตจากความ-รุ่งโรจน์แล้วร่วงลงย่อยยับแล้วกลับรุ่งโรจน์ เป็นเรื่องทางศาสนศาสตร์เกี่ยวกับการทน-ทุกข์ทรมาน และอำนาจสิทธิขาดของพระเจ้า เป็นภาพแสดงความเชื่อซึ่งยืนหยัด โยบถูกทดสอบแต่ชีวิตของเขาสร้างขึ้นบนฐานรากซึ่งคือพระเจ้า แล้วเขาก็ยืนหยัดมั่นคง โยบเป็นเกษตรกรผู้ร่ำรวยซึ่งอาศัยในดินแดนอูส โยบมีแกะ อูฐ และสัตว์ต่าง ๆ มากมาย แล้วจู่ ๆ ซาตานผู้กล่าวโทษก็มาเข้าเฝ้าพระเจ้าและท้าทายว่า ที่โยบวางใจในพระเจ้า ก็เพราะโยบร่ำรวยและทุกอย่างในชีวิตราบรื่นดี ฉะนั้นการทดสอบความเชื่อของโยบ จึงเริ่มขึ้น พระเจ้าทรงอนุญาตให้ซาตานทำลายลูก ๆ คนใช้ ฝูงสัตว์ คนเลี้ยง และบ้านของโยบ แต่โยบยังคงวางใจในพระเจ้า ต่อมาซาตานได้ทรมานร่างกายของโยบ ทำให้เขาเป็นฝีรายทั่วทั้งตัว ภรรยาของเขาบอกให้เขาแช่งคำพระเจ้าแล้วก็ตายเสีย เพื่อนสามคนของโยบเมื่อทราบข่าวก็มาเยี่ยม ให้กำลังใจ และร่วมทุกข์กับโยบ แต่ภายหลังก็กล่าวว่า ที่โยบต้องทนทุกข์ทรมานก็เพราะความผิดบาปของโยบ โยบควรสารภาพความผิดบาป และหันกลับมาหาพระเจ้า แต่โยบยังยืนยันถึงความบริสุทธิ์ของตน ต่อมาเอลีชูได้เตือนว่า โยบต้องหยุดคิดว่าตนเป็นคนชอบธรรม ความถ่อมกาย ถ่อมใจลงต่อพระเจ้าคือ วิธีทางที่จะนำมาซึ่งพระเมตตาของพระเจ้า ท้ายที่สุดพระเจ้าได้เตือนสติโยบว่า ในโลกนี้ยังมีอีกหลายสิ่งที่โยบไม่สามารถเข้าใจและไม่สามารถควบคุมได้ ชีวิตโยบไม่ได้ขึ้นอยู่กับ

ความรู้ในสิ่งเหล่านั้น จะเป็นการเพียงพอแล้วที่โยบจะรู้ว่าทุกสิ่งเหล่านั้นจะอยู่ภายใต้
อำนาจการควบคุมของพระเจ้า เรื่องการทนทุกข์ของโยบก็เช่นเดียวกัน เรื่องได้จบลงที่
พระเจ้าได้ให้โยบกลับสู่สภาพเดิม แต่ดีกว่าเดิม เพราะพระเจ้าประทานพระพรให้แก่โยบ
ถึงสองเท่าของของที่เคยมี

จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือโยบ ตามประเด็นวิเคราะห์และนอกเหนือจากประเด็น วิเคราะห์

ความเมตตากรุณา

“บุคคลผู้ใดหวังเหนี่ยวความกรุณาไว้จากเพื่อน ก็ทอดทิ้งความยำเกรง
องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 682)

“แม้ว่าข้าไว้ผิดข้าก็ตอบพระองค์ไม่ได้ ข้าจะร้องขอพระกรุณาต่อใจทักของข้า”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 685)

“พระองค์ทรงประสาทชีวิตและความรักมั่นคงแก่ข้าพระองค์ และความดูแล-
รักษาของพระองค์ได้สงวนจิตวิญญาณข้าพระองค์ไว้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,
2541, หน้า 687)

“และทูตนั้นกรุณาเขาพูดว่า ขอทรงปล่อยเขาให้พ้นจากที่จะไปยังปากแดน
คนตาย ข้าพระองค์พบค่าไถ่แล้ว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 715)

ความอดทนอดกลั้น

“ข้ามีกำลังอะไรที่ข้าจะคอย และอะไรเป็นอวสานของข้าที่ข้าจะต้องอดทน”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 682)

“คูเถิด พระองค์จะทรงประหารข้าเสีย ข้าไม่มีความหวังใจ แต่ข้ายังจะแก้ตัว
ของข้าจำเพาะพระพักตร์พระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 691)

“ขออดทนหน่อยและข้าจะพูด และเมื่อข้าพูดแล้วก็เยาะต่อไปเถอะ” (สมาคม-
พระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 700)

ความมีวาจาสัตย์

“ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิน โยบมิได้ทำบาปหรือกล่าวโทษพระเจ้า” (สมาคมพระ-
คริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 677)

“แต่ท่านตอบนางว่า เธอพูดอย่างหญิงโง่จะฟังพูด เราจะรับสิ่งดีจากพระหัตถ์ของพระเจ้า และจะไม่รับของไม่ดีบ้างหรือ ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิ้นโยบมิได้กระทำผิดด้วยริมฝีปากของตน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 677)

“คำชื้อตรงมีอำนาจมากจริง ๆ แต่คำติเตือนของท่านดีเตือนอะไร” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 682)

“แต่บัดนี้ ขอมองดูข้า เพราะข้าจะไม่มุสาต่อหน้าของท่าน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 682)

“ริมฝีปากของข้าจะไม่พูดความเท็จ และลิ้นของข้าจะไม่เปล่งคำหลอกลวง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2542, หน้า 706)

“ข้าพเจ้าจะไม่แสดงอคติต่อบุคคลใด ๆ หรือใช้การประจบสอพลอต่อผู้ใด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 714)

“ถ้อยคำของข้าพเจ้าสำแดงความเที่ยงธรรมแห่งจิตใจ และริมฝีปากของข้าพเจ้ารู้อะไรก็พูดออกมาอย่างจริงใจ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 714)

“เพราะที่จริงถ้อยคำของข้าพเจ้ามิใช่เท็จ ท่านผู้ทรงความรู้รอบคอบสถิตกับท่าน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 718)

ความซื่อสัตย์สุจริต

และพระเจ้าตรัสกับซาตานว่า “เจ้าได้ไต่ตรองดูโยบผู้รับใช้ของเราหรือไม่ว่าบนแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม ผู้เกรงกลัวพระเจ้าและหันเสียจากความชั่วร้าย เขายังยึดมั่นในความสัตย์ซื่อของเขาอยู่ ถึงแม้เจ้าชวนเราให้ต่อสู้กับเขา เพื่อทำลายเขาโดยไม่มีเหตุ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 677)

แล้วภรรยาท่านเรียนว่า “ท่านยังจะยึดมั่นในความซื่อสัตย์ของท่านอีกหรือ จงแช่งพระเจ้าและตายเสียเถอะ” แต่ท่านตอบนางว่า “เธอพูดอย่างหญิงโง่จะฟังพูด เราจะรับสิ่งดีจากพระหัตถ์ของพระเจ้า และจะไม่รับของไม่ดีบ้างหรือ” ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิ้นโยบมิได้กระทำผิดด้วยริมฝีปากของตน (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 677)

“จงเมินเสียเถิดที่ข้าจะพูดว่าท่านถูก ข้าจะไม่ทิ้งความสัตย์จริงของข้าจนข้าตาย”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 706)

“ก็ขอให้ข้าซึ้งด้วยตราชฎาธรรม และขอพระเจ้าทรงทราบความสัตย์ซื่อของข้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 711)

ความสุภาพอ่อนน้อม

“ถ้าท่านกลับมายังองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์และถ่อมตัวลง ถ้าท่านทิ้งความอธรรมให้ไกลจากเต็นท์ของท่าน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 702)

“เพราะพระเจ้าทรงลดผู้ที่เย่อหยิ่งลงมา แต่พระองค์ทรงช่วยคนถ่อมใจให้รอด”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 703)

ความไม่โลภ

“เพราะความโลภของเขาไม่รู้จักหยุดยั้ง เขาจะเก็บสิ่งที่เขาพอใจไว้ไม่ได้เลย เมื่อเขากินแล้วก็ไม่มีอะไรเหลือ เหตุฉะนั้นความเจริญของเขาจะไม่ถาวร” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 699)

ความเคารพเชื่อฟังคำสอน

เท้าของข้าศิครอยพระบาทของพระองค์แน่น ข้าตามมรรคาของพระองค์ และมีได้หันไปข้าง ๆ เลย ข้ามิได้พรางไปจากพระบัญญัติแห่งริมพระโอษฐ์ของพระองค์ ข้าตีราคาพระวจนะแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์ สูงกว่าเจตนาของข้า (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 703)

“และพระองค์ตรัสกับมนุษย์ว่า คุณเถิด ความยำเกรงพระเจ้า นั้นแหละคือพระปัญญา และที่จะหันจากความชั่วคือความเข้าใจ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 708)

“ถ้าเขาทั้งหลายเชื่อฟังและปรนนิบัติพระองค์ เขาจะอยู่ครบอายุของเขาด้วยความเจริญรุ่งเรือง และอยู่ครบปีของเขาด้วยความสุขใจ แต่ถ้าเขาทั้งหลายไม่เชื่อฟัง เขาทั้งหลายจะพินาศด้วยดาบ และตายโดยปราศจากความรู้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 719)

“องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์นั้นเราจะค้นพบพระองค์ไม่ได้ พระองค์ใหญ่ยิ่งในเรื่อง
 ฤทธานุภาพ ความยุติธรรม และความชอบธรรมอันมากยิ่ง พระองค์จะไม่ทรงฝ่าฝืน”
 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 721)

ความบริสุทธิ์

และเมื่อการเลี้ยงเวียนครบรอบแล้ว โยบจะใช้ให้ไปทำพิธีชำระตัวเขาทั้งหลาย
 ให้บริสุทธิ์ และท่านจะตื่นแต่เช้ามีดถวายเป็นเครื่องเผาบูชาตามจำนวนของเขา
 ทั้งหมด เพราะโยบกล่าวว่า “ชะรอยบุตรของข้าพเจ้าได้กระทำความบาปและแข่ง
 พระเจ้าอยู่ในใจของเขา” โยบกระทำการนี้เรื่อยมา (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,
 2541, หน้า 676)

“คนเราจะชอบธรรมจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าได้หรือ มนุษย์จะบริสุทธิ์ต่อหน้า
 ผู้สร้างเขาได้หรือ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 680)

“นี่จะเป็นการปลอบโยนใจของข้า ข้าคงเดินโลกแม้ในความเจ็บปวดจะขาดใจ
 เพราะข้ามิได้ปฏิเสธพระวามะขององค์ผู้ทรงบริสุทธิ์นั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,
 2541, หน้า 682)

“ถ้าท่านบริสุทธิ์และเที่ยงธรรม แน่ละ แล้วพระองค์จะทรงตั้งขึ้นเพื่อท่าน
 และทรงคืนที่อาศัยแห่งความชอบธรรมให้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541,
 หน้า 684)

“เพราะท่านว่า คำสอนของข้าบริสุทธิ์ และข้าก็สะอาดในสายพระเนตร
 พระเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 688)

“ดูเถิด ข้าเตรียมคดีของข้าแล้ว ข้าทราบว่าจะปรากฏว่าข้าบริสุทธิ์” (สมาคม-
 พระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 691)

“แม้ว่าในมือของข้าไม่มีความทารุณเลย และคำอธิษฐานของข้าก็บริสุทธิ์”
 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 695)

“คนชอบธรรมยังจะยึดมั่นอยู่กับทางของเขา และผู้ที่มีมือสะอาดก็จะแข็งแรง
 ยิ่งขึ้น ๆ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 696)

“ท่านว่าข้าพเจ้าสะอาดปราศจากการทรยศ ข้าพเจ้าบริสุทธิ์ ไม่มีความบาปผิด
 ในข้าพเจ้าเลย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 714)

ความรอบคอบ

“มีชายคนหนึ่งในแผ่นดินอุสซือโยบ ชายคนนั้นเป็นคนดีรอบคอบและเที่ยง-
ธรรม เป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้าและหันเสียจากความชั่วร้าย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,
2541, หน้า 676)

“และพระเจ้าตรัสกับซาตานว่า เจ้าได้ไต่ตรองดูโยบผู้รับใช้ของเราหรือไม่ว่า
ในแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม เกรงกลัวพระเจ้า
และหันเสียจากความชั่วร้าย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 676)

และพระเจ้าตรัสกับซาตานว่า เจ้าได้ไต่ตรองดูโยบผู้รับใช้ของเราหรือไม่ว่า
บนแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม ผู้เกรงกลัว
พระเจ้าและหันเสียจากความชั่วร้าย เขายังยึดมั่นในความสัตย์ซื่อของเขาอยู่
ถึงแม้เจ้าชวนเราให้ต่อสู้กับเขา เพื่อทำลายเขาโดยไม่มีเหตุ (สมาคมพระคริสต-
ธรรมไทย, 2541, หน้า 677)

“ความยำเกรงพระเจ้าเป็นความไว้วางใจของท่านมิใช่หรือ และการประพฤติดี
รอบคอบของท่านเป็นความหวังของท่านมิใช่หรือ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541,
หน้า 679)

“ดูเถิด พระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งคนดีรอบคอบ หรือคำจูนผู้กระทำความชั่วร้าย”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 685)

ถึงแม้ข้าชอบธรรม ปากของข้าจะกล่าวโทษข้า แม้ว่าข้าจะดีรอบคอบ พระองค์
จะพิสูจน์ว่าข้าบกพร่อง ข้าดีรอบคอบ ข้าไม่ไยดีในตัวของข้า ข้าเกลียดชีวิตของข้า
ก็เหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นข้าจึงว่าพระองค์ทรงทำลายทั้งคนดีรอบคอบ
และคนอธรรม (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 686)

“ข้าเป็นที่ให้เพื่อนของข้าหัวเราะเยาะ ข้าผู้ร้องทูลพระเจ้าและพระองค์ทรงตอบ
ข้า คนชอบธรรมและคนดีรอบคอบเป็นที่ให้เขาหัวเราะเยาะ” (สมาคมพระคริสตธรรม-
ไทย, 2541, หน้า 689)

“ถ้าท่านเป็นคนชอบธรรม จะเป็นที่พักพิงพระทัยแก่องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์หรือ
หรือถ้าท่านเป็นคนดีรอบคอบจะเป็นประโยชน์อะไรแก่พระองค์” (สมาคมพระคริสต-
ธรรมไทย, 2541, หน้า 701)

“เพราะที่จริงถ้อยคำของข้าพเจ้ามิใช่เท็จ ท่านผู้ทรงความรู้รอบคอบสถิตกับท่าน”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 718)

ความสามัคคี

“จงปรองดองกับพระเจ้าและอยู่อย่างสันติ ดังนั้นสิ่งที่ดีจะมาถึงท่าน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 702)

ความยุติธรรม

“มีชายคนหนึ่งในพื้นที่ดินอุสซ็อบ ชายคนนั้นเป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม เป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้าและหวั่นเสียดจากความชั่วร้าย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 676)

“และพระเจ้าตรัสกับซาตานว่า เจ้าได้ไต่ตรองดูโยบผู้รับใช้ของเราหรือไม่ว่า ในแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม เกรงกลัวพระเจ้าและหวั่นเสียดจากความชั่วร้าย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 676)

และพระเจ้าตรัสกับซาตานว่า เจ้าได้ไต่ตรองดูโยบผู้รับใช้ของเราหรือไม่ว่า บนแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม ผู้เกรงกลัวพระเจ้าและหวั่นเสียดจากความชั่วร้าย เขายังยึดมั่นในความสัตย์ซื่อของเขาอยู่ ถึงแม้เจ้าชวนเราให้ต่อสู้กับเขา เพื่อทำลายเขาโดยไม่มีเหตุ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 677)

“ขอคิดน้อยชั้ว ผู้ที่ไร้ความผิเคยพินาศหรือ หรือคนเที่ยงธรรมถูกตัดออกที่ไหน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 679)

“พระเจ้าทรงผันแปรความยุติธรรมหรือ หรือองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ผันแปรความชอบธรรมหรือ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 684)

“ถ้าท่านบริสุทธิ์และเที่ยงธรรม แน่ละ แล้วพระองค์จะทรงตั้งขึ้นเพื่อท่าน และทรงคืนที่อาศัยแห่งความชอบธรรมให้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 684)

“พระองค์จะทรงดำนิท่านทั้งหลายแน่ ถ้าท่านแสดงความลำเอียงอย่างลับ ๆ”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 690)

“คนเที่ยงธรรมก็จะตกตะลึงด้วยเรื่องนี้ และคนไร้ผิดก็จะเร้าตัวขึ้นปรักปรำคนอธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 696)

“คุณเถิด ข้าร้องออกมาว่า ทารุณจริงแต่ไม่มีใครฟัง ข้าร้องให้ช่วยแต่ไม่มี ความยุติธรรมที่ไหน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 697)

• “ณ ที่นั้นคนเที่ยงธรรมจะรู้ความกับพระองค์ได้ และข้าจะรับการช่วยกู้ให้พ้น จากผู้พิพากษาของข้าเป็นนิตย์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 703)

“แต่พระองค์ทรงผันแปรมิได้ และผู้ใดจะหันพระองค์ได้ พระองค์มีพระประสงค์ สิ่งใด พระองค์ก็ทรงกระทำสิ่งนั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 703)

“พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่แน่นอนใด คือพระองค์ผู้ทรงนำความยุติธรรมอันควรตก แก่ข้าไปเสีย และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงพระชนม์อยู่แน่นอนใด คือผู้ทรงทำใจข้าให้ ขมขื่น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 706)

“ข้าสวมความชอบธรรม และมันก็ห่อหุ้มข้าไว้ ความยุติธรรมของข้าเหมือน เสื้อคลุมและผ้าโพกศีรษะ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 709)

“ก็ขอให้เอาข้าซึ่งด้วยตราชูยุติธรรม และขอพระเจ้าทรงทราบความสัตย์ซื่อ ของข้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 711)

“ไม่ใช่คนแก่เท่านั้นที่เป็นคนฉลาด หรือคนสูงอายุเข้าใจความยุติธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 713)

“ถ้อยคำของข้าพเจ้าสำแดงความเที่ยงธรรมแห่งจิตใจ และริมฝีปากของข้าพเจ้า รู้อะไรก็พูดออกมาอย่างจริงใจ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 714)

“คุณเถิด ในเรื่องนี้ท่านไม่ยุติธรรมเลย ข้าพเจ้าจะตอบท่าน พระเจ้าใหญ่ยิ่งกว่า มนุษย์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 714)

“เพราะโยบกล่าวว่า ข้าพเจ้าเป็นคนชอบธรรมและพระเจ้าทรงเอาความยุติธรรม ที่ควรตกแก่ข้าพเจ้าไปเสีย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 715)

“แน่นอนทีเดียว พระเจ้าจะไม่ทรงกระทำชั่ว และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะไม่ทรง ผันแปรความยุติธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 716)

“ผู้ที่เกลียดชังความยุติธรรมควรจะปกครองหรือ ท่านจะประณามผู้ที่ชอบธรรม และทรงอานุภาพหรือ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 716)

“ท่านคิดว่า นี่ยุติธรรมหรือ ท่านพูดหรือว่า ความชอบธรรมของข้าพเจ้ายิ่งกว่า ของพระเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 717)

“พระองค์มิได้สงวนชีวิตคนอธรรม แต่ทรงประทานความยุติธรรมแก่ผู้ทุกข์ใจ”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 718)

• “แต่ท่านก็สมกับการพิพากษาคณชั่ว การพิพากษาและความยุติธรรมมาทัน
จับท่าน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 719)

ความเสมอภาค

“คูเถิด พระเจ้าทรงอานุภาพ และมีได้ทรงเหยียดหยามผู้ใดเลย พระองค์ทรง
อานุภาพในเรื่องกำลังแห่งความเข้าใจ พระองค์มิได้สงวนชีวิตคนอธรรม แต่ทรง
ประทานความยุติธรรมแก่ผู้ทุกข์ใจ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 718)

ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อ

“เมื่อสหายทั้งสามของโยบได้ยืนถึงภัยพิบัตินี้ทั้งสี่ที่ได้เกิดขึ้นกับท่าน ต่างก็มา
จากที่ของตน คือ เอลีฟัสชาวเทมาน บิลคัดตระกูลชูอาห์ และโซฟาร์ชาวนาอาเมห์ เขาได้นำ
นมมาพร้อมกันเพื่อร่วมทุกข์กับท่านและเล่าโลมใจท่าน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,
2541, หน้า 677)

เพราะว่าข้าช่วยคนยากจนที่ร้องไห้ช่วย และเด็กกำพร้าที่ไม่มีใครอุปถัมภ์เขา
พรของคนที่จวนพินาศก็มาถึงข้า และข้าเป็นเหตุให้จิตใจของหญิงม่ายร้องเพลง
ด้วยความชื่นบาน ข้าสวมความชอบธรรมและมันก็ห่อหุ้มข้าไว้ ความยุติธรรม
ของข้าเหมือนเสื้อคลุมและผ้าโพกศีรษะ ข้าเป็นนัยน์ตาให้คนตาบอดและเป็นเท้า
ให้คนง่อย ข้าเป็นบิดาให้คนขัดสน และข้าสอบสวนเรื่องของผู้ที่ข้าไม่รู้จัก
ข้าหักเขี้ยวเล็บของคนที่ไม่ชอบธรรม และได้ดึงเอาเหยื่อจากฟันของเขา
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 709)

การไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น

ถ้าใจของข้าถูกล่อลวงไปหาผู้หญิง และข้าได้ชุ่มอยู่ที่ประตูเพื่อนบ้านของข้า
แล้ว ก็ขอให้ภรรยาของข้าโม้แบ่งให้คนอื่น และให้คนอื่น โน้มทับนาง เพราะนั่น
เป็นความผิดที่ร้ายกาจและเป็นความบาปผิดที่ผู้พิพากษาต้องปรับโทษ เพราะนั่น
จะเป็นไฟผลาญให้ไปถึงแดนพินาศ และจะถอนรากผลเพิ่มพูนของข้า
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 711)

การสำนึกผิด

“แล้วมนุษย์จะชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้าได้อย่างไร คนที่เกิดจากผู้หญิงจะสะอาดได้อย่างไร” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 705)

ความชอบธรรม

“พระเจ้าทรงผันแปรความยุติธรรมหรือ หรือองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ผันแปรความชอบธรรมหรือ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 684)

“ถ้าท่านบริสุทธิ์และเที่ยงธรรม แน่ละ แล้วพระองค์จะทรงตั้งขึ้นเพื่อท่าน และทรงคืนที่อาศัยแห่งความชอบธรรมให้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 684)

“ถึงแม้ข้าชอบธรรม ปากของข้าจะกล่าวโทษข้า แม้ว่าข้าจะดีรอบคอบ พระองค์จะพิสูจน์ว่าข้าบกพร่อง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 686)

“ขอให้พยานนั้นยืนยันความชอบธรรมของมนุษย์ต่อพระเจ้า อย่างที่มนุษย์กระทำต่อเพื่อนบ้านของเขา เพราะว่าต่อไปอีกไม่กี่ปี ข้าจะไปตามทางที่ข้าจะไม่กลับ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 695)

“คนชอบธรรมยังจะยึดมั่นอยู่กับทางของเขา และผู้ที่มีมือสะอาดก็จะแข็งแรงยิ่งขึ้น ๆ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 696)

“ข้ายึดความชอบธรรมของข้าไว้มั่นไม่ยอมปล่อยไป จิตใจของข้าไม่ตำหนิข้าไม่ว่าวันใดในชีวิตของข้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 706)

“ข้าสวมความชอบธรรมและมันก็ห่อหุ้มข้าไว้ ความยุติธรรมของข้าเหมือนเสื้อคลุมและผ้าโพกศีรษะ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 709)

“ดังนั้น บุรุษทั้งสามก็หยุดตอบโยบ เพราะโยบชอบธรรมในสายตาของตนเอง แล้วเอลีชู บุตรบาราเคล คนบูชิ ตระกูลราม ก็โกรธ เขาโกรธโยบ เพราะท่านอ้างตัวเองชอบธรรมหาใช่พระเจ้าไม่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 713)

“เพราะโยบกล่าวว่า ข้าพเจ้าเป็นคนชอบธรรมและพระเจ้าทรงเอาความยุติธรรม - ที่ควรตกแก่ข้าพเจ้าไปเสีย ข้าพเจ้าถูกนับเป็นคนมูสา ถึงแม้ข้าพเจ้าชอบธรรม ผลของข้าพเจ้ารักษาไม่หาย แม้ว่าข้าพเจ้าไม่มีการทรยศเลย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 715-716)

“ถ้าท่านเป็นคนชอบธรรม ท่านถวายอะไรแก่พระองค์ หรือพระองค์ทรงรับอะไรจากมือของท่าน ความอธรรมของท่านก็เป็นอันตรายแก่คนอย่างท่าน และความชอบธรรมของท่านก็เป็นประโยชน์แก่มนุษย์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 718)

“ข้าพเจ้าจะเอาความรู้มาจากที่ไกล และถวายความชอบธรรมแก่ผู้ทรงสร้าง ข้าพเจ้า พระองค์มิได้ทรงหันพระเนตรของพระองค์จากคนชอบธรรม แต่กับบรรดาพระราชานบนพระที่นั่ง พระองค์ทรงตั้งเขาไว้เป็นนิตย์ และเขาก็อยู่ในที่สูง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 718)

การใช้ปัญญาและวิจารณ์ญาณ

“ถ้าสายโยงเส้นที่ของเขากดกดเสียภายในเขา เขาจะไม่ตายหรือ และด้วยปราศจากปัญญา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 680)

“ใครจะให้พระองค์ทรงสำแดงเคล็ดลับของสติปัญญาให้ท่าน เพราะความเข้าใจของพระองค์เอนกอนันต์ จงทราบเถิดว่าพระเจ้าทรงเรียกร้องจากท่านน้อยกว่ากรรมชั่วของท่านพึงได้รับ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 688)

“สติปัญญาอยู่กับคนมีอายุมาก และอายุยืนยาวทำให้เกิดความเข้าใจ สติปัญญาและฤทธานุภาพอยู่กับพระเจ้า พระองค์ทรงมีคำแนะนำและความเข้าใจ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 689)

“พระกำลังและพระสติปัญญาอยู่กับพระองค์ ผู้ถูกลงทั้งผู้ลงเป็นของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 690)

“โอ ท่านน่าจะนิ่งเสีย และความนิ่งนั้นจะเป็นสติปัญญาของท่าน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 690)

“ควรที่คนมีปัญญาจะตอบด้วยความรู้ลึม ๆ แล้ง ๆ หรือ และบรรจุมตะวันออกให้เต็มตัว ควรที่เขาจะโต้แย้งกันในการพูดอันไร้ประโยชน์หรือด้วยถ้อยคำซึ่งไม่ได้ผลหรือ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 693)

“แล้วพระองค์ทอดพระเนตรพระปัญญาและทรงชันสูตร ทรงสถาปนาไว้ และทรงวิจัย และพระองค์ตรัสกับมนุษย์ว่า ดูเถิด ความยำเกรงพระเจ้านั้นแหละคือพระปัญญา และที่จะหันจากความชั่วคือความเข้าใจ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 708)

**ตารางแสดงความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือโยบตามประเด็น
วิเคราะห์ และนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์**

จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือโยบมีความถี่และค่าร้อยละ ดังที่ปรากฏในตาราง
ดังนี้

ตาราง 1

ความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือ โยบ ตามประเด็นวิเคราะห์

หัวข้อจริยธรรม	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ
จริยธรรมส่วนบุคคล			
1. ความเมตตากรุณา	4	4.77	6
2. ความกตัญญูกตเวที	-	-	-
3. ความขยันหมั่นเพียร	-	-	-
4. ความอดทนอดกลั้น	3	3.57	7
5. ความมีวาจาสัตย์	8	9.52	4
6. ความซื่อสัตย์สุจริต	4	4.76	6
7. ความสุภาพอ่อนน้อม	2	2.38	8
8. ความไม่โลภ	1	1.19	9
9. การไม่ลักทรัพย์	-	-	-
10. ความเคารพเชื่อฟังคำสอน	5	5.95	5
11. ความบริสุทธิ์	10	11.90	3
12. ความจริงใจ	-	-	-
13. ความรอบคอบ	11	13.09	2
14. การประหยัคอดออม	-	-	-
15. การรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล	-	-	-
จริยธรรมต่อสังคม			
16. ความสามัคคี	1	1.19	9
17. ความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว	-	-	-

ตาราง 1 (ต่อ)

หัวข้อจริยธรรม	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ
18. ความยุติธรรม	25	29.77	1
19. ความรับผิดชอบ	-	-	-
20. ความเสมอภาค	1	1.19	9
21. ความมีระเบียบวินัย	-	-	-
22. ความกล้าหาญ	-	-	-
23. ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อ	5	5.95	5
24. ความมีมนุษยสัมพันธ์	-	-	-
25. การให้อภัย	-	-	-
26. การไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น	4	4.77	6
รวม	84	100.00	

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์จริยธรรมที่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์ พบว่า จริยธรรมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 29.77) รองลงมาคือ ความรอบคอบ (ร้อยละ 13.09) และความบริสุทธิ์ (ร้อยละ 11.90) ส่วนเนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความไม่โลภ ความสามัคคี และความเสมอภาค (ร้อยละ 1.19) และเนื้อหาจริยธรรมที่ไม่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์ คือ ความกตัญญูกตเวที ความขยันหมั่นเพียร การไม่ลักทรัพย์ ความจริงใจ การประหยัคอดออม การรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล ความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความกล้าหาญ ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการให้อภัย

จริยธรรมส่วนบุคคลที่ปรากฏในหนังสือโยบมากที่สุดคือ ความรอบคอบ (ร้อยละ 13.09) รองลงมาคือ ความบริสุทธิ์ (ร้อยละ 11.90) เนื้อหาจริยธรรมส่วนบุคคลที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความไม่โลภ (ร้อยละ 1.19) ส่วนจริยธรรมต่อสังคมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 29.77) รองลงมาคือ ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อ (ร้อยละ 5.95) ส่วนจริยธรรมต่อสังคมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความสามัคคี และความเสมอภาค (ร้อยละ 1.19) เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือโยบส่วนใหญ่เป็น

จริยธรรมส่วนบุคคล

จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือโยบ ที่นอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์มีความดี
และค่าร้อยละ ดังที่ปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 2

ความดีและค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือโยบ นอกเหนือจากประเด็น
วิเคราะห์

หัวข้อจริยธรรม	ความดี	ร้อยละ	ลำดับ
1. การสำนึกผิด	1	1.51	3
2. ความชอบธรรม	27	40.91	2
3. การใช้ปัญญาและวิจารณ์ญาณ	38	57.58	1
รวม	66	100.00	

จากตาราง 2 จริยธรรมที่ปรากฏนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์คือ การใช้ปัญญา
และวิจารณ์ญาณ (ร้อยละ 57.58) ความชอบธรรม (ร้อยละ 40.91) และการสำนึกผิด
(ร้อยละ 1.51)

หนังสือสวดดี

ข้อมูลทั่วไป

1. ผู้เขียน คาวิด อาสาฬ และคนอื่น ๆ
2. ลักษณะงานประพันธ์ เป็นลักษณะของบทกลอน บทกวีของชาวอีสาน ที่คล้ายคลึงกับบทกลอน บทกวีของไทยที่มีการสัมผัสเสียง พยัญชนะ และสระ ทำให้เกิดความไพเราะกินใจและช่วยให้จดจำได้ง่าย
3. วัตถุประสงค์ในการเขียน เพื่อระบายความในใจของมนุษย์ต่อพระเจ้า เพื่อช่วยให้ประชากรของพระเจามีทางออกผ่านประสบการณ์อันหลากหลายของชีวิต และเป็น การเตรียมบทเพลงสรรเสริญให้ประชากรของพระเจ้านมัสการพระองค์
4. สาระสำคัญ หนังสือสวดดีเป็นบทนมัสการพระเจ้าที่กลั่นกรองออกมาจากชีวิต ในสถานการณ์ต่าง ๆ และจากส่วนลึกในจิตใจของแต่ละคนที่กำลังเผชิญหน้ากับสถานการณ์นั้น ๆ บุคคลเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่เป็ประชากรของพระเจ้า และชนชาติอิสราเอล หนังสือสวดดีมีทั้งบทนมัสการของแต่ละคนเป็นส่วนตัว และบทนมัสการของชาติเป็นส่วนรวม จากบทนมัสการเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่เหนือทุกชีวิต เหนือทุกสิ่งทุกอย่าง ทรงปกครองโลกและประชากรต่าง ๆ ด้วยฤทธานุภาพ ด้วยความยุติธรรมและความชอบธรรม แต่ขณะเดียวกันก็ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรัก ความเมตตา ทรงเป็นที่พึ่งของมนุษย์ทั้งหลาย ทรงตอบคำอธิษฐานทูลขอ ทรงไถ่ถอนเสียงร้องทุกข์และทรงให้ความช่วยเหลือ ทรงเป็นพระเจ้าที่ทุกคนหันไปหา หันไปขอ และหันไปกราบไหว้บูชาด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือสวดดีตามประเด็นวิเคราะห์และนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์

ความเมตตากรุณา

“ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงให้ประจักษ์ว่า ข้าพระองค์เป็นฝ่ายชอบธรรม ขอทรงโปรดตอบเมื่อข้าพระองค์ร้องทูล เมื่อข้าพระองค์จันทรอก ขอพระองค์ประทานช่องทางให้ขอทรงเมตตาแก่ข้าพระองค์ และทรงฟังคำอธิษฐานของข้าพระองค์” (สภาคัมพระ-

คริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 730)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงพระกรุณาแก่ข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์อ่อนโยนโรย-
แรง ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงรักษาข้าพระองค์ เพราะกระดูกของข้าพระองค์ทุกซี่ยากลำบาก
นัก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 731)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงพระกรุณาแก่ข้าพระองค์ ขอทรงทอดพระเนตรว่า
ข้าพระองค์ต้องทนทุกข์ทรมานเพราะคนที่เกลียดชังข้าพระองค์เพียงใด ข้าแต่พระองค์
ผู้ทรงยกข้าพระองค์ขึ้นจากประตูของความตาย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541,
หน้า 734-735)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงระลึกถึงพระกรุณาของพระองค์ และถึงความรักมั่นคง
ของพระองค์ ด้วยสิ่งเหล่านั้นมีมาแต่กาลก่อน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541,
หน้า 750)

“ขอพระองค์ทรงหันมายังข้าพระองค์ และมีพระกรุณาต่อข้าพระองค์
เพราะข้าพระองค์วิาเหวและเป็นผู้ขี้ขลาด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 750)

“แต่สำหรับข้าพระองค์ ข้าพระองค์เดินในความสุขจิต ขอทรงไถ่ข้าพระองค์
และทรงกรุณาต่อข้าพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 751)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงฟังเมื่อข้าพระองค์ร้องทูล ขอทรงกรุณาและตรัสตอบ
ข้าพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 752)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสดับและทรงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ ข้าแต่พระเจ้า
ขอทรงเป็นผู้อุปถัมภ์ของข้าพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 755)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงพระกรุณาแก่ข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์กำลังทุกข์ใจ
นัยน์ตาของข้าพระองค์ก็ร่ำโรยไป เพราะความระทมทั้งจิตวิญญาณ และร่างกายของ
ข้าพระองค์ด้วย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 756)

“กระดูกทั้งสี่ของข้าพระองค์จะกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้า มิมีผู้ใดเหมือนพระองค์
พระองค์ผู้ทรงช่วยกู้คนอ่อนแอ จากผู้ที่เข้มแข็งเกินกำลังของเขา คนอ่อนแอ และคน
ขัดสนจากผู้ที่ปล้นเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 761)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอพระองค์อย่าทรงยึดเหนี่ยวพระกรุณาคุณของพระองค์
จากข้าพระองค์ ขอให้ความรักมั่นคง และความสัตย์ซื่อของพระองค์ สงวนข้าพระองค์

ไว้เป็นนิตย์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 768)

“ส่วนข้าพระองค์ ข้าพระองค์ทูลว่า ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงพระกรุณา
แก่ข้าพระองค์ ขอทรงรักษาข้าพระองค์เพราะข้าพระองค์ได้ทำบาปต่อพระองค์”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 769)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอแต่พระองค์ทรงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ ขอทรงยก
ข้าพระองค์ขึ้น เพื่อข้าพระองค์จะสนองเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541,
หน้า 769)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงแสดงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ตามความรักมั่นคง
ของพระองค์ ขอทรงลบการทรยศของข้าพระองค์ออกไปตามแต่พระกรุณาอันอุดม
ของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 779)

“ขอทรงกระทำดีแก่ศิโยนตามพระกรุณาของพระองค์ ขอทรงสร้างกำแพง
เยรูซาเล็ม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 780)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ เพราะคนเหยียบย่ำข้าพระองค์ จนคู่อริ
บีบบังคับข้าพระองค์วันยังค่ำ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 783)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ ขอทรงพระกรุณาต่อข้าพระ-
องค์ เพราะจิตวิญญาณของข้าพระองค์ลี้ภัยอยู่ในพระองค์ ข้าพระองค์ลี้ภัยอยู่ใต้ร่มปีก
ของพระองค์ จนกว่าภัยอันตรายจะผ่านพ้นไป” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541,
หน้า 784)

“ข้าแต่พระเจ้าจอมโยธา พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของอิสราเอล ขอทรงตื่นขึ้น
ลงโทษบรรดาประชาชาติ ขออย่าทรงเมตตาผู้ที่ทรยศคิดร้ายแม้สักคนเดียว”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 786)

“ขอพระเจ้าทรงพระเมตตาต่อข้าพระองค์ทั้งหลาย และอำนวยการแก่ข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงให้พระพักตร์ฉายสว่างแก่ข้าพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,
2541, หน้า 792)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงตอบข้าพระองค์ เพราะความรักมั่นคงของพระองค์นั้นเลิศ
ขอทรงหันมาหาข้าพระองค์ตามพระกรุณาอันอุดมของพระองค์” (สมาคมพระคริสต-
ธรรมไทย, 2541, หน้า 796)

“พระเจ้าทรงลืมที่จะทรงพระกรุณาหรือ เพราะพระพิโรธพระองค์จึงทรงปิดความสังเวชเสียหรือ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 805)

“ถึงกระนั้นด้วยความสังเวช พระองค์ทรงอภัยความผิดบาปของเขา และมีได้ทรงทำลายเขา พระองค์ทรงยับยั้งพระพิโรธของพระองค์บ่อย ๆ และมีได้ทรงกวนพระพิโรธของพระองค์ทั้งสิ้นให้จืดจาง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 808)

“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์วันยังค่ำ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 817)

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้ากอปรด้วยพระกรุณา และพระเมตตา ทรงกริ้วข้า และอุ้มด้วยความรักมั่นคง และความสัตย์สุจริต ขอทรงหันมาเมตตาข้าพระองค์ ขอประทานพระกำลังแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ และขอทรงช่วยชีวิตบุตรชายของหญิงคนใช้ของพระองค์ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 817)

“พระองค์ทรงลุกขึ้นสงสารศิโยน เพราะถึงเวลาที่จะทรงพระกรุณาเธอ เออ เวลากำหนดมาถึงแล้ว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 832)

“ผู้ทรงไถ่ชีวิตของท่านมาจากปากแดนผู้ตาย ผู้ทรงสวมความรักมั่นคงและพระกรุณาให้ท่าน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 833)

“พระเจ้าทรงพระกรุณาและมีพระคุณ ทรงกริ้วข้าและอุ้มด้วยความรักมั่นคง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 833)

“เพื่อเห็นแก่ท่าน พระองค์ทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์ และกลับทรงกรุณาตามความรักมั่นคงอันอุดมของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 840-841)

แล้วในความยากลำบากของเขา เมื่อเขาร้องทูลพระเจ้า พระองค์ทรงช่วยกู้เขาจากความทุกข์ใจของเขา พระองค์ทรงนำเขาไปในทางตรง จนเขามาถึงนครซึ่งพอจะอาศัยได้ ให้เขาขอบพระคุณพระเจ้า เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ เพราะการอัสรรยของพระองค์ที่มีต่อบุตรของมนุษย์ เพราะผู้ที่กระหายพระองค์ ทรงให้เขาอิ่ม และผู้ที่หิวพระองค์ทรงให้เขาหน้าใจด้วยของดี (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 841)

“แต่พระองค์ทรงยกคนขัดสนขึ้นจากความทุกข์ยาก และกระทำให้ตระกูลของเขามากอย่างฝูงแพะแกะ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 843)

• “เพราะพระองค์ประทับขวามือของคนขัดสน เพื่อทรงช่วยเขาให้พ้นจากคนที่ปรับโทษเขานั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 845)

“พระองค์ได้ทรงให้พระราชกิจอัศจรรย์ของพระองค์เป็นที่จดจำ พระเจ้าทรงมีพระคุณและทรงพระกรุณา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 846)

“ความสว่างจะโผล่ขึ้นมาในความมืดให้คนเที่ยงธรรม พระองค์ทรงมีพระคุณ ทรงพระกรุณาและทรงชอบธรรม คนที่แสดงความเมตตาคุณและให้ยืมก็อยู่เย็นเป็นสุข คือผู้ที่ดำเนินการของเขาด้วยความยุติธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 847)

“พระองค์ทรงยกคนยากจนขึ้นมาจากฝูงสัตว์ และทรงยกคนขัดสนขึ้นมาจากกองขี้เถ้า เพื่อให้เขานั่งกับบรรดาเจ้านาย กับบรรดาเจ้านายแห่งชนชาติของพระองค์ พระองค์โปรดให้หญิงหมั้นมีบ้านอยู่ เป็นแม่ที่ขึ้นบานมีบุตร จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 847)

“พระเจ้าทรงพระกรุณาและชอบธรรม พระเจ้าของเราทั้งหลายกอบประด้วยพระเมตตา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 849)

“ข้าพระองค์วอนขอความโปรดปรานของพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของข้าพระองค์ ขอทรงกรุณาแก่ข้าพระองค์ตามพระคำรัสของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 855)

“ขอพระกรุณาของพระองค์มายังข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเป็นอยู่ เพราะพระธรรมของพระองค์เป็นความปิติยินดีของข้าพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 856)

“ขอทรงหันมาหาข้าพระองค์และมีพระกรุณาต่อข้าพระองค์ ดังที่พระองค์ทรงเคยกระทำต่อผู้ที่รักพระนามของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 859)

“ข้าแต่พระเจ้า พระกรุณาของพระองค์ใหญ่หลวงนัก ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ไว้ตามกฎหมายของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 860)

คูเถิด ตาของผู้รับใช้มองคูมือนายของตนฉันใด และตาของสาวใช้มองคูมือนายหญิงของตนฉันใด ตาของข้าพเจ้าทั้งหลายมองดูพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย จนกว่าพระองค์จะมีพระกรุณาต่อข้าพเจ้าทั้งหลายฉันนั้น ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงพระกรุณาต่อพวกข้าพระองค์ ขอทรงพระกรุณาต่อพวกข้าพระองค์เถิด พระเจ้าข้า เพราะพวกข้าพระองค์เอือมระอาความหมิ่นประมาท (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 863)

“จงสรรเสริญพระเจ้า เพราะพระเจ้าประเสริฐ จงร้องเพลงถวายพระนามของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงพระเมตตา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 868)

“ขอให้คนชอบธรรมดีข้าพระองค์ด้วยความเมตตา และติเตียนข้าพระองค์น้ำมันคืออย่างนั้นอย่าให้ศิโรษข้าพระองค์ปฏิเสธเลย เพราะข้าพระองค์ยังอธิษฐานต่อผู้ความอธรรมของเขาทั้งหลายอยู่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 874)

“พระเจ้าทรงพระเมตตากรุณา ทรงกริ้วข้าและมีความรักมั่นคงอย่างอุดม พระเจ้าทรงดีต่อทุกคน และความรักเอ็นดูของพระองค์มีอยู่เหนือพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 878)

ราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และแผ่นดินของพระองค์ดำรงอยู่ตลอดทุกชั่วชาติพันธุ์ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อตามพระวจนะทั้งสิ้นของพระองค์ และทรงพระเมตตาตามกิจการทั้งสิ้นของพระองค์ พระเจ้าทรงชูทุกคนที่กำลังจะล้มลง และทรงยกทุกคนที่โน้มตัวลงให้ลุกขึ้น (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 878)

“พระเจ้าทรงชอบธรรมตามทางทั้งสิ้นของพระองค์ และทรงเอ็นดูในการกระทำทั้งสิ้นของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 878)

“พระเจ้าทรงเฝ้าดูคนต่างด้าว พระองค์ทรงชูลูกกำพร้าพ่อ และหญิงม่าย แต่พระองค์ทรงพลิกทางของคนอธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 879)

จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด เป็นการดีที่จะร้องเพลงถวายสดุดีแด่พระเจ้าของเรา เพราะพระองค์ทรงพระเมตตา และบทเพลงถวายสรรเสริญก็เหมาะสม พระองค์ทรงรักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ และทรงพ้นผูกบาดแผลของเขา พระเจ้าทรงชูผู้ที่ถูกเหยียบย่ำขึ้น พระองค์ทรงเหวี่ยงคนอธรรมลงถึงดิน (สมาคมพระคริสต-

ธรรมไทย, 2541, หน้า 879)

ความอดทนอดกลั้น

• “จงรอคอยพระเจ้า จงเข้มแข็งและให้จิตใจของท่านกล้าหาญเถิด เออ จงรอคอยพระเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 753)

จงสงบอยู่ต่อพระเจ้า และเพียรรอคอยพระองค์อยู่ อย่าให้ใจของท่านเดือดร้อน เพราะเหตุผู้ที่เจริญตามทางของเขา หรือเพราะเหตุผู้ที่กระทำตามอุบายชั่ว จงระงับความโกรธและทิ้งความพิโรธ อย่าให้ใจของท่านเดือดร้อนมีแต่จะชั่วไป เพราะคนที่กระทำชั่วจะถูกตัดออกไป แต่บรรดาผู้ที่รอคอยพระเจ้าจะได้แผ่นดินตกไปเป็นมรดก (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 763)

“ข้าพเจ้าได้เพียรรอคอยพระเจ้า พระองค์ทรงเอนพระองค์ลงฟังคำร้องทูลของข้าพเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 767)

“ถึงกระนั้นด้วยความสัจเวช พระองค์ทรงอภัยความผิดบาปของเขา และมีได้ทรงทำลายเขา พระองค์ทรงยับยั้งพระพิโรธของพระองค์บ่อย ๆ และมีได้ทรงกวนพระพิโรธของพระองค์ทั้งสิ้นให้ขึ้นมา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 808)

“ข้าพเจ้าคอยพระเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าคอยอยู่และข้าพเจ้าหวังในพระวณะของพระองค์ จิตใจของข้าพเจ้าคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า ยิ่งกว่าคนยามคอยเวลารุ่งเช้า ยิ่งกว่าคนยามคอยเวลารุ่งเช้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 865-866)

“พระเจ้าทรงพระเมตตากรุณา ทรงกริ้วข้าและมีความรักมั่นคงอย่างอุดม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 878)

ความมีวาจาสัตย์

“ผู้ซึ่งไม่ใช่ลิ้นของคนในการนิินทาวาร้าย ไม่กระทำชั่วต่อเพื่อนและไม่ค้าเพื่อนบ้านของคน ในสายตาของเขาคนถ้อยเป็นคนที่ถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม เขาให้เกียรติแก่ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้า ถึงสาบานแล้วและต้องเสียประโยชน์เขาก็ไม่กลับคำ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 738-739)

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสดับความฝ่ายยุติธรรม ทรงฟังคำร้องทูลของข้าพระองค์ ขอทรงเงี่ยพระกรรณฟังคำอธิษฐานจากริมฝีปากที่ไม่มีการหลอกลวงของข้าพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงลงจิตใจของข้าพระองค์ และเสด็จเยี่ยมเยียน

ข้าพระองค์ในเวลากลางคืน เมื่อทรงทดสอบข้าพระองค์แล้วพระองค์จะไม่
ทรงพบความอธรรมในข้าพระองค์เลย ปากของข้าพระองค์ก็มีได้ละเมิด
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 739-740)

“คือผู้ที่มีมือสะอาด และใจบริสุทธิ์ ผู้ที่มีได้ปลงใจในสิ่งเท็จ และมีได้สาบาน
อย่างหลอกลวง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 749)

“จงระวังลิ้นของเจ้าจากความชั่ว และอย่าให้ริมฝีปากพูดเป็นอุบายล่อลวง”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 760)

“ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าจะระแวงระวังทางของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะไม่ทำบาป
ด้วยลิ้นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไต่บังเหียนปากของข้าพเจ้า ตราบเท่าที่คนอธรรมอยู่
ต่อหน้าข้าพเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 766-767)

“ข้าแต่พระเจ้าในศิโยน การสรรเสริญควรแก่พระองค์ ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงสดับ
คำอธิษฐาน เขาจะทำการแก้บนแก่พระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541,
หน้า 790)

“ข้าพระองค์จะมายังพระนิเวศของพระองค์พร้อมด้วยเครื่องเผาบูชา ข้าพระองค์
จะแก้บนต่อพระองค์ตามที่ริมฝีปากข้าพระองค์ได้พูดไว้ และที่ปากข้าพระองค์สัญญา
ในยามที่ข้าพระองค์ทุกข์ยากลำบาก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 791)

“เราจะไม่ฝ่าฝืนพันธสัญญาของเรา หรือพลิกแพลงถ้อยคำที่ออกไปจาก
ริมฝีปากของเรา เราปฏิญาณด้วยความบริสุทธิ์ของเราเด็ดขาด เราจะไม่มุสาต่อดาวิด”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 821)

“พระองค์ทรงจดจำพันธสัญญาของพระองค์อยู่เป็นนิตย์ คือพระวอนะที่พระองค์
ทรงบัญชาไว้ตลอดชั่วหนึ่งชาติพันธุ์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 836)

“ข้าพเจ้าจะแก้บนของข้าพเจ้าแด่พระเจ้า ต่อหน้าประชาชนทั้งปวงของพระองค์”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 850)

“ข้าพระองค์ได้ตั้งสัตย์สาบานและยืนยันไว้ว่า จะปฏิบัติตามกฎหมายอัน
ชอบธรรมของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 858)

ความซื่อสัตย์สุจริต

“พระเจ้าทรงพิพากษาชนชาติทั้งหลาย ข้าแต่พระเจ้าขอทรงพิพากษาข้าพระองค์ ตามความชอบธรรมของข้าพระองค์ และตามความสัตย์สุจริต ซึ่งมีอยู่ในข้าพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 732)

“ความยำเกรงพระเจ้านั้นสะอาดหมดจดถาวรเป็นนิรันดร์ กฎหมายของพระเจ้า ก็สัตย์จริงและชอบธรรมทั้งสิ้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 744)

“พระมรรคาทั้งสิ้นของพระเจ้าเป็นความรักมั่นคงและความสัตย์จริง แก่บรรดาผู้ที่รักษาพันธสัญญา และบรรดาพระโอวาทของพระองค์ ขอให้ความสุจริต และความเที่ยงธรรมสงวนข้าพระองค์ไว้ เพราะข้าพระองค์รอคอยพระองค์อยู่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 750)

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงตัดสินเข้าข้างข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ดำเนินอยู่ในความสุจริตของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้วางใจในพระเจ้าอย่างไม่หวั่นไหว เพราะความรักมั่นคงของพระองค์อยู่ต่อข้าพระองค์ และข้าพระองค์ดำเนินโดยความสัตย์จริงต่อพระองค์ แต่สำหรับข้าพระองค์ ข้าพระองค์เดินในความสุจริต ขอทรงไถ่ข้าพระองค์ และทรงกรุณาต่อข้าพระองค์ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 751)

“ถ้าข้าพระองค์ตายพระองค์จะได้กำไรอะไร คือเมื่อข้าพระองค์ลงไปยังปากแดนผู้ตาย ผงกลีจะสรรเสริญพระองค์หรือ มันจะบอกเล่าเรื่องความสัตย์จริงของพระองค์หรือ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 755)

“ข้าพระองค์มอบจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ ในพระหัตถ์ของพระองค์ ข้าแต่พระเจ้า พระเจ้าสัตย์จริง พระองค์ทรงไถ่ข้าพระองค์แล้ว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 756)

“ท่านบรรดาธรรมิกชนทั้งสิ้นของพระองค์เอ๋ย จงรักพระเจ้า พระเจ้าทรงพิทักษ์รักษาคนซื่อสัตย์ไว้ แต่ทรงสนองผู้กระทำหังการอย่างเต็มขนาด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 757)

“เพราะพระวจนะของพระเจ้าเที่ยงธรรม และพระราชกิจของพระองค์ก็สำเร็จด้วยความซื่อสัตย์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 758)

“ข้าแต่พระเจ้า ความรักมั่นคงของพระองค์อยู่ในฟ้าสวรรค์ ความสัตย์ซื่อของพระองค์ไปถึงเมฆ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 762)

ข้าพระองค์มิได้จัดการอันชอบธรรมของพระองค์ไว้ในจิตใจของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้พูดถึงความสัตย์ซื่อและความรอดของพระองค์ ข้าพระองค์มิได้ปิดบังความรักมั่นคงและความสัตย์ซื่อของพระองค์ ไว้จากชุมนุมชนใหญ่โตนั้น ข้าแต่พระเจ้า ขอพระองค์อย่าทรงยึดเหนี่ยวพระกรุณาคุณของพระองค์ จากข้าพระองค์ ขอให้ความรักมั่นคงและความสัตย์ซื่อของพระองค์สงวนข้าพระองค์ไว้เป็นนิรันดร์ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 768)

“แต่พระองค์ทรงคำหู่ข้าพระองค์ไว้ เพราะความสัตย์สุจริตของข้าพระองค์ และทรงตั้งข้าพระองค์ไว้ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์เป็นนิรันดร์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 770)

“ข้าแต่พระเจ้า ที่ข้าพระองค์บนบานไว้นั้น ข้าพระองค์จะแก้ ข้าพระองค์จะถวายบูชาโมทนาพระคุณแก่พระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 784)

“พระองค์จะทรงใช้มาจากฟ้าสวรรค์และช่วยข้าพเจ้าให้รอด พระองค์จะทรงให้ผู้เหยียบบ่าข้าพเจ้าได้อาย พระเจ้าจะทรงใช้ความรักมั่นคงและความสัตย์สุจริตลงมา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 784)

“เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ใหญ่ยิ่งถึงฟ้าสวรรค์ ความสัตย์สุจริตของพระองค์สูงถึงเมฆ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 785)

“ขอให้ท่านได้ประทับบนบัลลังก์ต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นนิรันดร์ ขอทรงแต่งตั้งความรักมั่นคงและความสัตย์ซื่อไว้เฝ้าท่าน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 788)

“ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ฝ่ายข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยพิณใหญ่ ถึงเรื่องความสัตย์ซื่อของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 799)

“ความรักมั่นคงและความสัตย์สุจริตจะพบกัน ความชอบธรรมและสันติภาพจะจูบกันและกัน ความสัตย์สุจริตจะงอกขึ้นมาจากแผ่นดิน และความชอบธรรมจะมองลงมาจากฟ้าสวรรค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 816)

“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้ากอปรด้วยพระกรุณา และพระเมตตา ทรงกริ้วข้า และอุ้มด้วยความรักมั่นคง และความสัตย์สุจริต” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 817)

“เขาประกาศความรักมั่นคงของพระองค์ในหลุมศพหรือ หรือประกาศ ความสัตย์สุจริตในแดนพินาสหรือ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 819)

ข้าพระองค์จะร้องเพลงถึงความรักมั่นคงของพระเจ้าเป็นนิรันดร์ ด้วยปากของ ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะประกาศความสัตย์สุจริตของพระองค์ตลอดทุกชั่ว ชาติพันธุ์ ด้วยข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่า ความรักมั่นคงของพระองค์จะตั้งอยู่ เป็นนิรันดร์ พระองค์จะสถาปนาความสัตย์สุจริตของพระองค์ในฟ้าสวรรค์ที่เดียว ข้าแต่พระเจ้า ขอฟ้าสวรรค์จงสรรเสริญการอัศจรรย์ของพระองค์ และสรรเสริญ ความสัตย์สุจริตของพระองค์ในที่ประชุมของบรรดาท่านผู้บริสุทธิ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 819)

“ความชอบธรรม และความยุติธรรมเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์ ความรักมั่นคง และความสัตย์สุจริตเดินนำหน้าพระองค์ ความสัตย์สุจริต และความรัก มั่นคงของเราจะอยู่กับเขา และกำลังของเขาจะเป็นที่เชิดชูโดยนามของเรา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 820)

“พระองค์ได้ทรงบอกเลิกพันธสัญญากับผู้รับใช้ของพระองค์ พระองค์ทรง กระทำมงกุฏของท่านมลทินในผงคลีดิน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 821)

“ข้าแต่พระองค์ผู้เป็นเจ้า ความรักมั่นคงในกาลก่อนของพระองค์อยู่ที่ไหน ซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณต่อดาวิด โดยความสัตย์สุจริตของพระองค์” (สมาคมพระคริสต- ธรรมไทย, 2541, หน้า 822)

“พระองค์จะทรงปกท่านไว้ด้วยปีกของพระองค์และท่านจะลี้ภัยอยู่ใต้ปีกของ พระองค์ ความสัตย์สุจริตของพระองค์เป็นโล่และเป็นค้ำ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 823)

“ที่จะประกาศความรักมั่นคงของพระองค์ในเวลาเช้า และความสัตย์สุจริตของ พระองค์ในกลางคืน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 824)

“เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเพราะพระองค์เสด็จมา ด้วยพระองค์เสด็จมาพิพากษาโลก พระองค์จะทรงพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม และชนชาติทั้งหลายด้วยความจริงของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 828)

“พระองค์ทรงระลึกถึงความรักมั่นคงของพระองค์ และความสัตย์สุจริตต่อวงศ์วานอิสราเอล ที่สูญปลายแผ่นดินโลกทั้งสิ้นได้เห็นชัยชนะของพระเจ้าของเรา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 829)

“เพราะพระเจ้าประเสริฐ ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ และความสัตย์สุจริตของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วชาติพันธุ์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 830)

ข้าพระองค์จะเอาใจใส่ในมรรคาที่ล้อมรอบ เมื่อไรพระองค์จะเสด็จมาหาข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะดำเนินด้วยใจซื่อสัตย์ภายในเรือนของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะมองหาคนที่ซื่อตรงในแผ่นดิน เพื่อเขาจะอาศัยอยู่กับข้าพระองค์ ผู้ใดดำเนินในทางที่ล้อมรอบ ผู้นั้นจะปรนนิบัติข้าพระองค์ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 830-831)

“เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ใหญ่ยิ่งเหนือฟ้าสวรรค์ ความสัตย์ของพระองค์สูงถึงเมฆ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 843)

“พระหัตถกิจของพระองค์นั้นสุจริตและยุติธรรมและข้อบังคับของพระองค์ก็ไว้วางใจได้ สถาปนาอยู่เป็นนิกาลและประกอบความสัตย์สุจริตกับความเที่ยงธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 846)

“ข้าแต่พระเจ้า มิใช่แก่เหล่าข้าพระองค์ มิใช่แก่เหล่าข้าพระองค์พระเจ้าข้า แต่ขอถวายพระสิริแด่พระนามของพระองค์ เพราะเห็นแก่ความรักมั่นคงของพระองค์ และความสัตย์สุจริตของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 848)

“เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ที่มีต่อเรานั้นใหญ่หลวง และความสัตย์สุจริตของพระเจ้าดำรงเป็นนิรันดร์ จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 850)

“ข้าพระองค์ได้เลือกทางความสัตย์ซื่อ ข้าพระองค์ตั้งกฎหมายของพระองค์ไว้ตรงหน้าข้าพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 853)

“ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ทราบว่าการพิพากษาของพระองค์นั้นถูกต้องแล้ว และทราบว่าด้วยความเชื่อตรงพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ทุกข์ยาก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 856)

“ความเชื่อตรงของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วชาติพันธุ์ พระองค์ทรงสถาปนาแผ่นดินโลกและมันก็ตั้งอยู่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 857)

“พระองค์ทรงกำหนดบรรดาพระโอวาทของพระองค์ไว้เนื่องในความชอบธรรม และในความสัตย์สุจริตทั้งสิ้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 859)

“ข้าพระองค์กราบลงตรงมายังพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และถวายโมทนาพระคุณแก่พระนามของพระองค์ เพราะความรักมั่นคงและความสัตย์สุจริตของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเชิดชูพระนามและพระวาระของพระองค์เหนือสารพัด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 871)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงฟังคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ขอทรงเจียพระกรรมดัดบคำวิงวอนของข้าพระองค์ ขอทรงตอบข้าพระองค์ตามความสัตย์สุจริตของพระองค์ ตามความชอบธรรมของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 875)

“ราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และแผ่นดินของพระองค์ดำรงอยู่ตลอดทุกชั่วชาติพันธุ์ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อตามพระวาระทั้งสิ้นของพระองค์ และทรงพระเมตตาตามกิจการทั้งสิ้นของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 878)

“ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก ทะเล และบรรดาสิ่งของที่อยู่ในนั้น ผู้รักษาความสัตย์สุจริตไว้เป็นนิรันดร์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 879)

ความสุภาพอ่อนน้อม

“ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงฟังความปรารถนาของคนอ่อนสุภาพ จะทรงเสริมกำลังใจเขา และพระองค์จะทรงเจียพระกรรมฟังถ้อยคำของเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 736)

“ข้าพเจ้าทูลพระเจ้าว่า พระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ นอกเหนือพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ไม่มีศิโยน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 739)

“พระองค์ทรงนำคนใจถ่อมไปในสิ่งที่ถูก และทรงสอนมรรคาของพระองค์แก่คนใจถ่อม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 750)

• “แต่คนใจอ่อนสุภาพจะได้แผ่นดินตกไปเป็นมรดก และตัวเขาปีติยินดีในความเจริญอุดมสมบูรณ์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 763)

“ขอทรงมีอย่างโอ้อำตรการเสด็จไปอย่างมีชัย เพื่อเห็นแก่ความจริง ความอ่อนสุภาพและความชอบธรรม ให้หัตถ์ขวาของพระองค์ท่านสอนกิจอันน่าครั่นคร้ามแก่พระองค์ท่าน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 773)

“เมื่อข้าพระองค์ถ่อมใจลงด้วยการอดอาหาร มันกลายเป็นการเยาะเย้ยข้าพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 796)

“ขอให้บรรดาผู้ถ่อมใจเห็นและยินดีท่านผู้เสาะพระเจ้า ขอให้ใจของท่านพินขึ้นขึ้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 797)

เราพูดกับคนโอ้อวดว่า “อย่าโอ้อวด” และแก่คนอธรรมว่า “อย่ายกหัวของเจ้าขึ้น อย่ายกหัวของเจ้าขึ้นให้สูง หรือพูดจาอย่างยโส” เพราะการยกขึ้นนั้นมีได้มาจากทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก และมีโซ่มาจากถิ่นทุรกันดาร แต่เป็นพระเจ้าผู้ทรงกระทำการพิพากษา ทรงให้คนหนึ่งลงและทรงยกอีกคนหนึ่งขึ้น (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 804)

“พระองค์ทรงกระทำจิตใจของเขาทั้งหลายให้ถ่อมลงด้วยงานหนัก เขาล้มลงและไม่มีใครช่วย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 841)

“เพราะพระเจ้าทรงปรีดีในประชากรของพระองค์ พระองค์ทรงประดับชัยให้แก่คนใจถ่อม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 881)

ความไม่โลก

“เพราะคนอธรรมอวดถึงสิ่งที่ใจเขาอยากได้นั้น และคนที่โลกมากในกำไรก็แข่งค่าและประณามพระเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 735)

ความเคารพเชื่อฟังคำสอน

“เพราะข้าพเจ้ารักษามรรคาของพระเจ้า และได้พราดจากพระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างอธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 742)

“เราจะไม่ฝ่าฝืนพันธสัญญาของเราหรือพลิกเพลงถ้อยคำที่ออกไปจากริมฝีปากของเรา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 821)

“เพราะว่าฟ้าสวรรค์สูงเหนือแผ่นดินเท่าใด ความรักมั่นคงของพระองค์ที่มีต่อบรรดาคนที่เกรงกลัวพระองค์ก็ใหญ่ยิ่งเท่านั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 833)

“จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด คนที่เกรงกลัวพระเจ้าก็เป็นสุข คือผู้ปฏิบัติเป็นอันมากในพระบัญญัติของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 847)

“พระองค์จะทรงอำนวยการแก่บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเจ้า ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 849)

“บรรดาผู้ที่ครอบครองในทางของเขาก็เป็นสุข คือผู้ที่ดำเนินตามพระธรรมของพระเจ้า ผู้ที่รักษามรรคาพระโอวาทของพระองค์ก็เป็นสุข คือผู้ที่แสวงหาพระองค์ด้วยสุดใจ ผู้ที่ไม่กระทำผิดแต่เดินตามมรรคาพระเมตตาของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 852)

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสอนทางกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์
และข้าพระองค์จะรักษาทางนั้นไว้จนสุดปลาย ขอประทานความเข้าใจแก่
ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะรักษาพระธรรมของพระองค์ไว้ และปฏิบัติด้วย
สุดใจของข้าพระองค์ ขอโปรดให้ข้าพระองค์ไปในมรรคาพระบัญญัติของ
พระองค์ เพราะข้าพระองค์ยินดีในมรรคานั้น (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,
2541, หน้า 853-854)

“ข้าพระองค์จะปฏิบัติพระธรรมของพระองค์สืบ ๆ ไปเป็นนิกาล”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 854)

ข้าแต่พระเจ้า ในกลางคืนข้าพระองค์ระลึกถึงพระนามของพระองค์ และปฏิบัติ
ตามพระธรรมของพระองค์ พระพรนี้ได้ตกมายังข้าพระองค์ คือที่ข้าพระองค์
รักษาข้อบังคับของพระองค์ไว้ พระเจ้าทรงเป็นส่วนของข้าพระองค์ ข้าพระองค์
สัญญาที่จะปฏิบัติตามพระวาทะของพระองค์ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,
2541, หน้า 855)

“ข้าพระองค์รีบไม่ล่าช้าที่จะปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 855)

ขลุทรวงสอนปฏิภาณและความรู้แก่ข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์เชื่อถือพระบัญญัติของพระองค์ ก่อนที่ข้าพระองค์ทุกข์ยาก ข้าพระองค์หลงเงิน แต่บัดนี้ข้าพระองค์ปฏิบัติตามพระวณะของพระองค์ คนโอหังป้ายความเท็จใส่ข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์ปฏิบัติตามข้อบังคับของพระองค์ด้วยสุดใจ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 855)

ແມ່ ຂ້າພະເຈົ້າຮັກພຣະຮຸກຮຸນຂອງພຣະເຈົ້າຈິງ ໆ ເປັນຄຳກ່າວນາຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າວັນຍັງຄຳ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າກະທຳໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຄຸນລາດກວ່າສັດຮູ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະພຣະບັນຍັດນັ້ນຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າເສມອ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມ ເຂົ້າໃຈມາກວ່າບຣຣດາກຮູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະບຣຣດາພຣະໂອວາທຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນຄຳກ່າວນາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈມາກວ່າຄົນສູງອາຍຸ ເພາະ ຂ້າພະເຈົ້າຮັກສາຂໍ້ບັງຄັບຂອງພຣະເຈົ້າ (ສາມາດພຣະຄຣິດສະຕຣຸກມໄທຍ, 2541, ນ້ຳ 857)

“เพราะฉะนั้นข้าพระองค์ใช้ข้อบังคับของพระองค์ทั้งสิ้น น่ายำเกรงของข้าพระองค์ ข้าพระองค์เกลียดกรรมรคาทุกจริตทุกทาง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 859)

ຄວາມບຣິສຸທຣີ

“ข้าพระองค์จะนมัสการตรงต่อพระวิหารอันบริสุทธิ์ของพระองค์ ด้วยความยำเกรงพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 731)

“พระคำรัสของพระเจ้า เป็นพระคำรัสที่บริสุทธิ์ เป็นเหมือนเงินหลอมให้บริสุทธิ์ ในเตาไฟบนแผ่นดินแล้วถึงเจ็ดครั้ง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 737)

“คือผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างหาที่ติมิได้และปฏิบัติให้ถูกต้องตามธรรม และพูดความจริงจากจิตใจของตน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 738)

“เมื่อพระองค์ทรงลงจิตใจของข้าพระองค์ และเสด็จเยี่ยมเยียนข้าพระองค์ ในเวลากลางคืน เมื่อทรงทดสอบข้าพระองค์แล้วพระองค์จะไม่ทรงพบความอธรรม

ในข้าพระองค์เลย ปากของข้าพระองค์ก็มีได้ละเมิด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 740)

พระเจ้าประทานรางวัลแก่ข้าพเจ้าตามความชอบธรรมของข้าพเจ้า พระองค์ทรงตอบแทนข้าพเจ้าตามความสะอาดแห่งมือของข้าพเจ้า ต่อพระพักตร์พระองค์ ข้าพเจ้าไร้คำหาญ และข้าพเจ้ารักษาตัวไว้ไม่ทำบาปต่อพระองค์ เพราะฉะนั้น พระเจ้าจึงทรงตอบแทนข้าพเจ้า ตามความชอบธรรมของข้าพเจ้า ตามความสะอาดแห่งมือของข้าพเจ้า ในสายพระเนตรของพระองค์พระองค์ทรงสำแดงความรักมั่นคงต่อผู้ที่จึงรักภักดี พระองค์ทรงสำแดงพระองค์อย่างไรคำหาญ ต่อผู้ที่ไร้คำหาญ พระองค์ทรงสำแดงพระองค์บริสุทธิ์ต่อผู้ที่บริสุทธิ พระองค์ทรงสำแดงพระองค์เป็นปฏิปักษ์ต่อผู้ที่คดโกง (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 742)

“ข้อบังคับของพระเจ้านั้นถูกต้องกระทำให้อจิตใจเปรมปรีดิ์ พระบัญญัติของพระเจ้านั้นบริสุทธิ์กระทำให้อดวงตากระจ่างแจ้ง ความยำเกรงพระเจ้านั้นสะอาดหมดจดถาวรเป็นนิรันดร์ กฎหมายของพระเจ้าก็สัตย์จริงและชอบธรรมทั้งสิ้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 744)

“บัดนี้ ข้าพเจ้าทราบว่าจะทรงช่วยผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้ พระองค์จะทรงตอบเขาจากฟ้าสวรรค์อันบริสุทธิ์ของพระองค์ และโดยชัยชนะอันทรงอานุภาพด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 745)

“ถึงอย่างไรพระองค์ทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ พระองค์ประทับเหนือคำสรรเสริญของคนอิสราเอล” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 747)

“ผู้ใดจะขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้า และผู้ใดจะยืนอยู่ในวิสุทธิสถานของพระองค์ คือผู้ที่มีมือสะอาดและใจบริสุทธิ์ ผู้ที่มีได้ปลงใจในสิ่งเท็จและมิได้สาบานอย่างหลอกลวง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 749)

“ข้าแต่พระเจ้า เพื่อความบริสุทธิ์ข้าพระองค์ชำระมือและเดินอยู่รอบแท่นของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 751)

“จงถวายพระสิริซึ่งควรแก่พระนามของพระองค์แด่พระเจ้า จงประดับกายด้วยเครื่องบริสุทธินมัสการพระเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 754)

“ท่านธรรมิกชนของพระองค์เอ๋ย จงร้องสรรเสริญพระเจ้าและถวายโมทนาแก่พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 754)

“เออ จิตใจของเราทั้งหลายยินดีในพระองค์ เพราะเราวางใจในพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 759)

“ขอทรงโปรดใช้ความสว่าง และความจริงของพระองค์ออกไป ให้นำข้าพระองค์ให้ทั้งสองนำข้าพระองค์มาถึงภูเขาบริสุทธิ์ของพระองค์ และถึงที่ประทับของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 771)

“มีแม่น้ำสายหนึ่งที่คลองระบายกระทำให้พระมหานครของพระเจ้ายินดี คือที่ประทับบริสุทธิ์ขององค์ผู้สูงสุด พระเจ้าทรงครอบครองนานาประชาชาติ พระเจ้าทรงประทับบนพระที่นั่งบริสุทธิ์ของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 775)

“ภูเขาบริสุทธิ์ของพระองค์มองขึ้นไปก็ดูงาม เป็นความชื่นบานของแผ่นดินโลกทั้งสิ้น คือภูเขาศิโยนอัครไกล ซึ่งเป็นนครของพระมหาราช” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 776)

“ข้าพระองค์ทั้งหลายจะอิมเอบด้วยความดีแห่งพระนิเวศของพระองค์ คือพระวิหารบริสุทธิ์ของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 791)

“พระเจ้าในที่ประทับบริสุทธิ์ของพระองค์ ทรงเป็นพระบิดาของคนกำพร้า และทรงเป็นผู้ป้องกันหญิงม่าย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 793)

“ข้าแต่องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล ข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ ด้วยพิณเขาคู่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 799-780)

“แท้จริงพระเจ้าทรงคิดต่ออิสราเอล ต่อบุคคลผู้มีใจบริสุทธิ์ ข้าพเจ้ารักษาใจให้สะอาด และชำระมือด้วยความบริสุทธิ์ก็เปล่าประโยชน์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 801)

“ข้าแต่พระเจ้า วิธีการของพระองค์บริสุทธิ์ พระองค์ไฉะยิ่งใหญ่อย่างพระเจ้าของเรา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 806)

“แต่เขายังได้กลับทดลองพระเจ้าอีก และได้ทำให้องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลเศร้าพระทัย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 808)

“และพระองค์ทรงพาเขามายังแดนบริสุทธิ์ของพระองค์ ยังภูเขาซึ่งพระหัตถ์ขวาของพระองค์ได้เนรมิตขึ้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 809)

“พระองค์ในที่ประชุมของบรรดาท่านผู้บริสุทธิ์ คือองค์พระเจ้าผู้เป็นที่เกรงกลัวในสภาของบรรดาผู้บริสุทธิ์ใหญ่ยิ่ง และนำเกรงขามเหนือกว่าทั้งสิ้นที่อยู่รอบพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 819-820)

“พระราชอาชญาของเราเป็นขององค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล เราได้พบดาวิดผู้รับใช้ของเรา ด้วยน้ำมันบริสุทธิ์ของเรา เราได้เจิมเขาไว้แล้ว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 820)

“เราปฏิญาณด้วยความบริสุทธิ์ของเราเด็ดขาด เราจะไม่มีมุสาต่อดาวิด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 821)

“บรรดาพระโอวาทของพระองค์แน่นอนทีเดียว ข้าแต่พระเจ้าความบริสุทธิ์เหมาะสมกับพระนิเวศของพระองค์เป็นนิรันดร์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 825)

“จงประดับกายด้วยเครื่องบริสุทธิ์นั้สการพระเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 828)

“ท่านผู้ชอบธรรมเอ๋ย จงเปรมปรีดิ์ในพระเจ้าและถวายโมทนาแด่พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 829)

“จงร้องเพลงบทใหม่ถวายพระเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำการอัศจรรย์พระหัตถ์ขวาและพระกรบริสุทธิ์ของพระองค์ ได้นำความมีชัยมา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 829)

“จงยกพระเกียรติพระเจ้าของเรา นั้สการที่แท่นรองพระบาทของพระองค์ พระองค์บริสุทธิ์ จงยกพระเกียรติพระเจ้าของเรา และนั้สการที่ภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ เพราะพระเจ้าของเราบริสุทธิ์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 830)

“บันทึกว่า พระองค์ทอดพระเนตรลงมาจากที่สูงอันบริสุทธิ์ของพระองค์ จากฟ้าสวรรค์ พระเจ้าทอดพระเนตรแผ่นดินโลก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 832)

“จิตใจของข้าเอ๋ย จงถวายสาธุการแด่พระเจ้าและทั้งสิ่งที่อยู่ภายในข้า จงถวายสาธุการแด่พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 833)

“จงอวดพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ ให้จิตใจของบรรดาผู้แสวงหาพระเจ้าเปรมปรีดิ์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 836)

“เพราะพระองค์ทรงระลึกถึงสัญญาบริสุทธิ์ของพระองค์ และอับราฮัมผู้รับใช้ของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 838)

“เมื่อคนในค่ายริษยาโมเสสและอาโรน คนบริสุทธิ์ของพระเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 839)

“ขอบพระคุณพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 841)

“ชนชาติของพระองค์ท่านจะสมัครถวายตัวของเขาด้วยความเต็มใจ ในวันที่พระองค์ท่านนำพลโยธาของพระองค์ท่านไปบนภูเขาบริสุทธิ์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 846)

“หนุ่ม ๆ จะรักษาทางของตนให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร โดยระแวงระวังตามพระวอนะของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 852)

“ปากของข้าพเจ้าจะกล่าวสรรเสริญพระเจ้า และให้บรรดาเนื้อหนังทั้งสิ้นถวายสาธุการแด่พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์เป็นนิกาล” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 878-879)

ความจริงใจ

“จงนมัสการพระองค์ด้วยใจจริง เกือบกว่าพระองค์จะทรงพระพิโรธ และเจ้าต้องพินาศจากทางนั้น เพราะพระพิโรธของพระองค์นั้นจุลให้ลุกลไ้รวดเร็ว ความสุขเป็นของคนทั้งหลายผู้เข้ามาลี้ภัยในพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 729)

“คือผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างหาที่ติมิได้และปฏิบัติให้ถูกต้องตามธรรม และพูดความจริงจากจิตใจของตน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 738)

“ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์โมทนาพระคุณพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจ และข้าพระองค์จะเทิดทูนพระนามของพระองค์เป็นนิตย์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,

2541, หน้า 817)

“พระเจ้าทรงสถิตใกล้ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ด้วยใจจริง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 878)

ความรอบคอบ

“กฎหมายของพระเจ้ารอบคอบ และฟื้นฟูจิตวิญญาณ กฎเกณฑ์ของพระเจ้านั้นแน่นอน กระทำให้คนรู้เนื้อที่มีปัญญา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 744)

“ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าจะระแวงระวังทางของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะไม่ทำบาปด้วยลิ้นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะใส่บังเหียนปากของข้าพเจ้า ตราบเท่าที่คนอธรรมอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 766-767)

ข้าพระองค์จะเอาใจใส่ในมรรคาที่ล้อมรอบ เมื่อไรพระองค์จะเสด็จมาหาข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะดำเนินด้วยใจซื่อสัตย์ภายในเรือนของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่ตั้งสิ่งใด ๆ ที่ชั่วช้าไว้ต่อหน้าต่อตาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์เกลียดกิจการของผู้ที่บิดตะกูด กิจการนั้นจะไม่ติดข้าพระองค์ ผู้ใดดำเนินในทางที่ล้อมรอบ ผู้นั้นจะปรนนิบัติข้าพระองค์ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 830-831)

“บรรดาผู้ที่ล้อมรอบในทางของเขาก็เป็นสุข คือผู้ที่ดำเนินตามพระธรรมของพระเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 852)

การรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล

“ความสุขเป็นของบุคคลผู้ไม่ดำเนินตามคำแนะนำของคนอธรรม หรือยืนอยู่ในทางของคนบาป หรือนั่งอยู่ในที่นั่งของคนที่ชอบเยาะเย้ย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 728)

“โกรธก็โกรธเถิด แต่จงคำนึงในใจเวลาอยู่บนที่นอนและสงบอยู่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 730)

“ข้าพระองค์มิได้นั่งอยู่กับคนมุสาหรือมิได้สมาคมกับคนมารยา ข้าพระองค์เกลียดชุมนุมคนที่ทำชั่ว และข้าพระองค์ไม้นั่งกับคนอธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 751)

“จงระวังลิ้นของเจ้าจากความชั่ว และอย่าให้ริมฝีปากพูดเป็นอุบายล่อลวง จงหนีการชั่วและกระทำความดี แสงสันติภาพและติดตามไป” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 760)

“จงพราดเสียจากการชั่วและกระทำความดีและท่านจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 764)

“คนใดที่วางใจในพระเจ้าก็เป็นสุข ผู้มิได้หันไปหาคนจองหองหรือไปหาบรรดาผู้ที่หลงเงินไปตามความเท็จ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 768)

“ข้าพระองค์ร้องเท้าข้าพระองค์ไว้จากวิถีชั่วทุกอย่าง เพื่อปฏิบัติตามพระวจนะของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 857)

ความสามัคคี

คูเถิด ซึ่งพี่น้องอาศัยอยู่ด้วยกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันก็เป็นการดีและน่าชื่นใจมากสักเท่าใด เหมือนน้ำมันประเสริฐอยู่บนสิริษะไหลอาบลงมาบนหนวดเคราบนหนวดเคราของอาโรน ไหลอาบลงมาบนคอเสื้อของท่าน เหมือนน้ำค้างของภูเขาเฮอร์โมน ซึ่งตกลงบนเทือกเขาศิโยน เพราะว่าพระเจ้าทรงบังคับบัญชาพระพรที่นั่น คือชีวิตจำเริญเป็นนิรันดร์ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 867)

ความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว

ขอพระราชาทรงโปรดปรานให้ท่าน บรรดาประชาชาติจงปรนนิบัติท่าน เพราะท่านช่วยกู้คนขัดสนเมื่อเราร้องทูล คนยากจนและคนที่ไร้ผู้อุปถัมภ์ ท่านสงสารคนอ่อนเปลี้ยและคนขัดสน และช่วยชีวิตบรรดาคนขัดสน ท่านไถ่ชีวิตของเขาจากการบีบบังคับและความทารุณ และโลหิตของเขาก็ประเสริฐในสายตาของท่าน (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 800)

“จงช่วยคนอ่อนเปลี้ยและคนขัดสนให้พ้น ช่วยกู้เขาจากมือของคนอธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 813)

ความยุติธรรม

“โล่ของข้าพเจ้าอยู่กับพระเจ้า ผู้ทรงช่วยคนใจเที่ยงตรงให้รอด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 733)

“เพราะพระองค์ทรงให้ความยุติธรรมและความเที่ยงตรงแก่ข้าพระองค์ พระองค์ประทับบนพระที่นั่งและประทานการพิพากษาอันชอบธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 734)

“พระองค์ทรงพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม พระองค์ทรงพิพากษาบรรดาประชาชาติด้วยความเที่ยงธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 734)

“เพื่อประทานความยุติธรรมแก่คนกำพร้าพ่อและคนถูกบีบบังคับ เพื่อมนุษย์บนแผ่นดินโลกจะไม่ทำให้เขาหวาดกลัวอีกต่อไป” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 736)

“เพราะนี่แน่ะ คนอธรรมโกงธนูและเอาลูกธนูพาดสายไว้แล้ว เพื่อจะยิงเข้าไปในความมืดให้ถูกคนใจเที่ยงธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 736)

“คนเที่ยงตรงจะเห็นพระพักตร์ของพระเจ้าได้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 737)

“เขาเป็นผู้ที่มีได้ให้คนอื่นกู้เงินโดยคิดดอกเบี้ย และไม่ยอมรับสินบนต่อผู้ผู้รู้ความผิด ผู้ซึ่งกระทำความผิดเหล่านี้จะไม่หวั่นไหวเป็นนิรันดร์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 739)

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสดับความฝ่ายยุติธรรม ทรงฟังคำร้องทูลของข้าพระองค์ ขอทรงเจียพระกรรมพึงคำอธิษฐานจากริมฝีปาก ที่ไม่มีการหลอกลวงของข้าพระองค์ ขอให้การชนะความของข้าพระองค์มาจากพระองค์ ขอพระเนตรของพระองค์ทรงเห็นสิ่งเที่ยงธรรม (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 739-740)

“พระเจ้าทรงเป็นผู้ประเสริฐและเที่ยงธรรม เพราะฉะนั้นพระองค์ทรงส่งสอนพระมรรคานั่นแก่คนบาป” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 750)

“ขอให้ความสุจริตและความเที่ยงธรรมสงวนข้าพระองค์ไว้ เพราะข้าพระองค์รอคอยพระองค์อยู่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 751)

“ข้าแต่คนชอบธรรม จงยินดีในพระเจ้าและเปรมปรีดิ์ บรรดาท่านผู้มีใจเที่ยงตรงจงให้ร้องเถิด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 758)

ข้าแต่ท่านผู้ชอบธรรม จงเปรมปรีดิ์ในพระเจ้า การสรรเสริญนั้นควรแก่คน
เที่ยงธรรม จงสรรเสริญพระเจ้าด้วยพิณเขาคู่ จงถวายสดุดีแด่พระองค์ด้วย
พิณสิบสาย จงร้องเพลงบทใหม่ถวายพระองค์ จงคิดสายอย่างแคล่วคล่องพร้อม
กับโห่ร้อง เพราะพระวณะของพระเจ้าเที่ยงธรรมและพระราชกิจของพระองค์
ก็สำเร็จด้วยความซื่อสัตย์ พระองค์ทรงรักความชอบธรรม และความยุติธรรม
แผ่นดินโลกเต็มด้วยความรักมั่นคงของพระเจ้า (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,
2541, หน้า 758)

“ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงให้ความยุติธรรมแก่ข้าพระองค์
ตามความชอบธรรมของพระองค์ และขออย่าให้เขาเปรมปรีดิ์เหนือข้าพระองค์”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 762)

“ขอประทานความรักมั่นคงของพระองค์ต่อไปแก่ผู้ที่รู้จักพระองค์ และความรอด
ของพระองค์แก่คนใจเที่ยงธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 763)

“พระองค์จะทรงให้ความยุติธรรมแก่ท่านกระจ่างอย่างความสว่าง และให้สิทธิ
ของท่านแจ้งอย่างเที่ยงวัน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 763)

“เพราะพระเจ้าทรงรักความยุติธรรม ปากของคนชอบธรรมเปล่งสติปัญญา
และลิ้นของเขาพูดความยุติธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 764)

“จงหมายคนไร้ตำหนิไว้ และมองดูคนเที่ยงธรรม เพราะสันติชนจะมีอนาคต”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 765)

“ดังกะ เขาถูกกำหนดไว้ให้แก่แดนผู้ตาย มัจจุราชจะเป็นเมฆบาลของเขา
คนเที่ยงธรรมจะมีอำนาจเหนือเขาทั้งหลายในเวลาเช้า และรูปร่างของเขาจะเปื้อยสิ้นไป
แดนผู้ตายจะเป็นบ้านของเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 777)

“ข้าพระองค์ได้ทำบาปต่อพระองค์ต่อพระองค์เท่านั้น และได้กระทำการชั่วร้าย
ในสายพระเนตรพระองค์ ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงยุติธรรมในคำพิพากษา และไร้ตำหนิ
ในการพิพากษานั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 779)

“พระองค์จะทรงให้การชั่วร้ายของพวกศัตรูของข้าพเจ้ากลับสนองเขาเอง ขอทรง
ทำลายเขาเสียโดยความเที่ยงธรรมของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541,
หน้า 781)

“ท่านผู้เป็นเจ้านาย ท่านพูดอย่างชอบธรรมหรือ บุตรของมนุษย์เอ๋ย
ท่านพิพากษาอย่างเที่ยงธรรมหรือ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 785)

“ให้คนชอบธรรมเปรมปรีดีในพระเจ้าและลี้ภัยอยู่ในพระองค์ ให้คนที่
เที่ยงธรรมในจิตใจอวดอ้างพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 790)

“เพราะพระองค์ทรงพิพากษาชนชาติทั้งหลายด้วยความเที่ยงธรรม และทรงนำ
ชาวประเทศทั้งหลายในโลก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 793)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอประทานความยุติธรรมของพระองค์แก่พระราช และ
ความชอบธรรมของพระองค์แก่ราชโอรส เพื่อท่านจะได้พิพากษาประชากรของพระองค์
ด้วยความชอบธรรม และคนยากจนของพระองค์ด้วยความยุติธรรม” (สมาคมพระคริสต-
ธรรมไทย, 2541, หน้า 800)

“ถึงเวลาซึ่งเราได้กำหนดไว้ เราจะพิพากษาด้วยความเที่ยงธรรม” (สมาคมพระ-
คริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 804)

“ท่านจึงเลี้ยงดูเขาทั้งหลายด้วยใจเที่ยงธรรม และนำเขาทั้งหลายไปด้วยมือ
ข้าของ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 810)

“ท่านจะตัดสินอย่างยุติธรรม และแสดงความลำเอียงข้างคนอธรรมนานเท่าใด
จงให้ความยุติธรรมแก่คนอ่อนเปลี้ย และกำพร้าบิดา จงดำรงสิทธิของผู้ที่ทุกข์ยาก
และคนสิ้นเนื้อประดาตัว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 813)

“เพราะพระเจ้าทรงเป็นดวงอาทิตย์ และเป็นโล่ พระองค์ทรงปูนความชอบ
และเกียรติ พระเจ้ามิได้ทรงหวงของดีอันใดไว้เลย จากบุคคลผู้เดินอย่างเที่ยงธรรม”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 815)

“ความชอบธรรม และความยุติธรรมเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์
ความรักมั่นคง และความสัตย์สุจริตเดินนำหน้าพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,
23541, หน้า 820)

“เพื่อแสดงว่าพระเจ้านั้นเที่ยงธรรม พระองค์ทรงเป็นพระศิลาของข้าพระองค์
ในพระองค์ไม่มีความอธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 825)

“เพราะความยุติธรรมจะกลับไปหาความชอบธรรม และบรรดาคนเที่ยงธรรม
ในใจจะติดตามไป” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 826)

“พระองค์จะทรงพิพากษาชนชาติทั้งหลายด้วยความเที่ยงธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 828)

• “เมฆและความมืดที่บอกรอบพระองค์ ความชอบธรรม และความยุติธรรม เป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 828)

“เฉพาะเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพราะพระองค์เสด็จมาพิพากษาโลก พระองค์จะทรงพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม และชนชาติทั้งหลายด้วยความเที่ยงธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 829)

“ข้าแต่กษัตริย์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ผู้ทรงรักความยุติธรรม พระองค์ทรงสถาปนาความเที่ยงธรรม พระองค์ทรงประกอบความยุติธรรมและความชอบธรรมขึ้นในยาโคบ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 829)

“ข้าพระองค์จะร้องเพลงเรื่องความจงรักภักดีและความยุติธรรม ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์จะร้องเพลงถวายพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 830)

“พระเจ้าทรงประกอบการแก้แค้นและการยุติธรรมให้แก่บรรดาผู้ที่ถูกบีบบังคับ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 833)

“บรรดาผู้ที่ประพฤติความยุติธรรมก็เป็นสุข คือผู้ที่กระทำความชอบธรรมตลอดเวลา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 838)

“คนเที่ยงธรรมเห็นและยินดี และความโหดร้ายทั้งปวงก็ปิดปากของมัน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 843)

จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด ข้าพเจ้าจะโมทนาพระคุณพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของข้าพเจ้า ในคณะผู้เที่ยงธรรม ในชุมนุมชน พระหัตถกิจของพระองค์นั้นสุจริตและยุติธรรม และข้อบังคับของพระองค์ก็ไว้วางใจได้ สถาปนาอยู่เป็นนิกาล และประกอบความสัตย์สุจริตกับความเที่ยงธรรม (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 846)

“พวกคนเที่ยงธรรมจะรับพระพร ความสว่างจะโผล่ขึ้นมาในความมืดให้คนเที่ยงธรรม พระองค์ทรงมีพระคุณ ทรงพระกรุณาและทรงชอบธรรม คนที่แสดงความเมตตาคุณ และให้ยืมก็อยู่เย็นเป็นสุข คือผู้ที่ดำเนินการของเขาด้วยความยุติธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 847)

“ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยใจเที่ยงตรง เมื่อข้าพระองค์เรียนรู้กฎหมายของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 852)

“ข้าพระองค์ได้กระทำความผิดที่ยุติธรรมและถูกต้อง ขออย่าทรงละข้าพระองค์แก่ผู้บีบบังคับข้าพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 858)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงประกอบการดีต่อผู้ทำดี และต่อผู้เที่ยงธรรมในจิตใจของเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 864)

ข้าพเจ้าทราบว่า พระเจ้าทรงกระทำความเที่ยงธรรมให้แก่ผู้ที่ทุกข์ยาก และทรงจัดความยุติธรรมให้แก่คนขัดสน แน่แน่นอนทีเดียวที่คนชอบธรรมจะถวายโมทนาขอบพระคุณพระนามของพระองค์ คนเที่ยงธรรมจะอาศัยอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 874)

“ผู้ทรงประกอบความยุติธรรมให้แก่คนที่ถูกบีบบังคับ ผู้ประทานอาหารแก่คนที่หิว พระเจ้าทรงปล่อยผู้ถูกคุมขังให้เป็นอิสระ พระเจ้าทรงเบิกตาของคนตาบอด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 879)

ความเสมอภาค

“เพราะพระเจ้าทรงฟังคนขัดสน และมีได้ทรงดูหมิ่นคนของพระองค์ที่ถูกจำจอง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 797)

ความกล้าหาญ

“ข้าพเจ้าไม่กลัวคนเป็นหมื่น ๆ ซึ่งตั้งตนต่อสู้ข้าพเจ้าอยู่รอบด้าน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 729)

“แม้ข้าพระองค์จะเดินไปตามหุบเขางามมัจจุราช ข้าพระองค์ก็ไม่กลัวอันตรายใด ๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์ কথাและธารพระกรของพระองค์เล่าโลมข้าพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 749)

“พระเจ้าทรงเป็นความสว่างและความรอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกลัวผู้ใดเล่า พระเจ้าทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งแห่งชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะต้องเกรงใคร” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 752)

“จงรอคอยพระเจ้า จงเข้มแข็งและให้จิตใจของท่านกล้าหาญเถิด เออ จงรอคอยพระเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 753)

“จงเข้มแข็งและให้ใจของท่านกล้าหาญเถิดนะ ท่านทั้งปวงผู้รอคอยพระเจ้า”

(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 757)

พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยและเป็นกำลังของข้าพระองค์ทั้งหลาย เป็นความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่ในยามยากลำบาก ฉะนั้นเราจะไม่กลัว แม้ว่าแผ่นดินโลกจะเปลี่ยนแปลงไป แม้ว่าภูเขทั้งหลายจะโคลงเคลงลงสู่สะดือทะเล แม้ว่าน้ำทะเลก็กระดอนและฟองฟู แม้ว่าภูเขาสิ้นสะเทือนเพราะทะเลลวนนั้น (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 774)

“ในพระเจ้าผู้ที่ข้าพระองค์สรรเสริญพระวาระของพระองค์ ในพระเจ้าข้าพระองค์วางใจอย่างปราศจากความกลัว เนื้อหนังจะกระทำอะไรแก่ข้าพระองค์ได้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 783)

“ในพระเจ้า ข้าพระองค์วางใจอย่างปราศจากความกลัว คนจะกระทำอะไรแก่ข้าพระองค์ได้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 784)

“พระองค์ท่านนั้นทรงเป็นศิลา และเป็นความรอดของข้าพเจ้า เป็นป้อมปราการของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่หวั่นไหวใหญ่โต” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 788)

ท่านจะไม่กลัวความสยดสยองในกลางคืน หรือกลัวลูกธนูที่ปลิวไปในกลางวัน หรือโรคภัยที่โล่มาในความมืด หรือโรคซึ่งทำลายในเที่ยงวัน พันคนจะล้อมอยู่ที่ข้าง ๆ ท่าน หมื่นคนที่มือขวาของท่านแต่ภัยนั้นจะไม่มาใกล้ท่าน ท่านจะมองดูด้วยตาเท่านั้น และเห็นการตอบแทนแก่คนอธรรม เพราะท่านได้กระทำให้พระเจ้าผู้เป็นที่ลี้ภัยของข้าพเจ้า คือองค์ผู้สูงสุดเป็นที่อยู่ของท่าน ไม่มีการร้ายใด ๆ จะตกมาบนท่าน ไม่มีภัยมาใกล้เต็นท์ของท่าน เพราะพระองค์จะรับสั่งเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ในเรื่องท่าน ให้ระแวดระวังท่านในทางทั้งปวงของท่าน เขาทั้งหลายจะเอามือประคองชูท่านไว้ เกรงว่าเท้าของท่านจะกระแทกหิน (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 823-824)

“เขาไม่กลัวข่าวร้ายจิตใจของเขายึดแน่นวางใจในพระเจ้า จิตใจของเขาแน่วแน่ เขาจะไม่กลัว จนกว่าจะเห็นความประสงค์ต่อศัตรูของเขาสำเร็จ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 847)

“มีพระเจ้าอยู่ฝ่ายข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า
พระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายข้าพเจ้า เป็นผู้ทรงช่วยข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามองเห็นคนที่เกลียดข้าพเจ้าแท้”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 850)

ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อ

“คนอธรรมขอยืมและไม่จ่ายคืนแต่คนชอบธรรมนั้นใจกว้างขวางและแจกจ่าย
เขาแจกจ่ายอย่างกว้างขวางและให้ยืมเสมอ และลูกหลานของเขาก็เป็นคำพร”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 764)

“ผู้ใดเอาใจใส่คนจนก็เป็นสุข พระเจ้าทรงช่วยผู้เขาในวันยากลำบาก”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 769)

“ขอท่านผู้ค้ำชูของคนยากจนแห่งประชาชน ให้การช่วยกู้แก่ลูกหลานของ
คนขัดสนและขี้ผู้บีบบังคับ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 800)

“เขาแจกจ่ายเขาได้ให้แก่คนยากจน ความชอบธรรมของเขาดำรงเป็นนิรันดร์
ศักดิ์ของเขาจะได้รับเกียรติ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 847)

“ผู้ทรงประกอบความยุติธรรมให้แก่คนที่ถูกบีบบังคับ ผู้ประทานอาหารแก่
คนที่หิว พระเจ้าทรงปล่อยผู้ถูกคุมขังให้เป็นอิสระ พระเจ้าทรงเบิกตาของคนตาบอด”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 879)

การให้อภัย

“ข้าแต่พระเจ้า เพื่อเห็นแก่พระนามของพระองค์ ขอทรงให้อภัยกรรมชั่วของ
ข้าพระองค์ เพราะกรรมนั้นใหญ่โตนัก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 750)

“บุคคลผู้ซึ่งได้รับอภัยการละเมิดแล้วก็เป็นสุข คือผู้ทรงกลบเกลื่อนบาปให้นั้น
บุคคลผู้ที่พระเจ้าไม่ได้ทรงถือโทษก็เป็นสุข” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541,
หน้า 757)

“ข้าพระองค์สารภาพบาปของข้าพระองค์ต่อพระองค์ และข้าพระองค์มิได้ซ่อน
บาปผิดของข้าพระองค์ไว้ ข้าพระองค์ทูลว่า ข้าพระองค์จะสารภาพการละเมิดของ
ข้าพระองค์ต่อพระเจ้า แล้วพระองค์ทรงยกโทษบาปของข้าพระองค์” (สมาคมพระ-
คริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 757)

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงแสดงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ตามความรักมั่นคงของ
พระองค์ ขอทรงลบการทรยศของข้าพระองค์ออกไปตามแต่พระกรุณาอันอุดม
• ของพระองค์ ขอทรงล้างข้าพระองค์จากความบาปผิดให้หมดสิ้น และทรงชำระ
ข้าพระองค์จากบาปของข้าพระองค์ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า
779)

ขอทรงชำระข้าพระองค์ด้วยด้นหุสข ข้าพระองค์จึงจะสะอาด ขอทรงล้าง
ข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะขาวกว่าหิมะ ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้ยื่น
ความชื่นบานและความยินดี ขอกระดูซึ่งพระองค์ทรงหักนั้นเปรมปรีดิ์ ขอทรง-
เป็นพระพักตร์พระองค์จากบาปทั้งหลายของข้าพระองค์เสีย และทรงลบบรรดา
ความบาปผิดของข้าพระองค์ให้สิ้น (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า
779)

“เนื่องด้วยบาป เมื่อการละเมิดของข้าพระองค์ทั้งหลายชนะข้าพระองค์
พระองค์ก็ทรงอภัยให้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 790)

“ถึงกระนั้นด้วยความสัจเวช พระองค์ทรงอภัยความผิดบาปของเขาและมิได้
ทรงทำลายเขา พระองค์ทรงยับยั้งพระพิโรธของพระองค์บ่อย ๆ และมิได้ทรงกวณ
พระพิโรธของพระองค์ทั้งสิ้นให้ขึ้นมา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 808)

“ข้าแต่พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์
เพราะเห็นแก่พระสิริแห่งพระนามของพระองค์ ขอทรงช่วยกู้ข้าพระองค์และอภัยบาป
ของข้าพระองค์ เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,
2541, หน้า 811)

“พระองค์ได้ทรงยกความบาปผิดของประชากรของพระองค์เสีย พระองค์ทรง
กลบเกลื่อนบาปทั้งสิ้นของเขา พระองค์ได้ทรงนำพระพิโรธทั้งสิ้นของพระองค์กลับ
พระองค์ทรงเคยหันจากความกริ้วอันร้อนแรงของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรม-
ไทย, 2541, หน้า 815-816)

“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะพระองค์ประเสริฐและทรงพร้อมที่จะประทาน
อภัย อุดมด้วยความรักมั่นคงต่อบรรดาผู้ร้องทูลพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,
2541, หน้า 817)

“ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ทรงตอบท่านเหล่านั้น พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ยกโทษท่านเหล่านั้น แต่ทรงเป็นผู้สนองการกระทำผิดของท่านเหล่านั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 830)

ผู้ทรงอภัยความบาปผิดทั้งสิ้นของท่าน ผู้ทรงรักษาโรคทั้งสิ้นของท่าน พระองค์จะไม่ทรงปรักปรำเสมอหรือทรงกริ้วอยู่เป็นนิตย์ พระองค์มิได้ทรงกระทำต่อเราตามเรื่องบาปของเราหรือทรงสนองตามบาปผิดของเรา เพราะว่าฟ้าสวรรค์สูงเหนือแผ่นดินเท่าใด ความรักมั่นคงของพระองค์ที่มีต่อบรรดาคนที่เกรงกลัวพระองค์ก็ใหญ่ยิ่งเท่านั้น ตะวันออกไปไกลจากตะวันตกเท่าใด พระองค์ทรงปลดการละเมิดของเราจากเราไปไกลเท่านั้น (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 833)

“แต่พระองค์มีการอภัย เพื่อเขาจะยำเกรงพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 865)

การไม่ดูหมิ่นผู้อื่น

“เพราะพระองค์มิได้ทรงดูถูกหรือสะอิดสะเอียนต่อความทุกข์ยากของผู้ที่ทุกข์ใจ และพระองค์มิได้ทรงซ่อนพระพักตร์จากเขา เมื่อเขาร้องทูลพระองค์ทรงฟัง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 748)

การรู้จักบังคับตน

“แต่ข้าพระองค์ได้สงบและระงับจิตใจของข้าพระองค์ อย่างเด็กที่หย่านมแล้ว สงบอยู่ที่อกมารดาของตน จิตใจของข้าพระองค์สงบอยู่ภายในข้าพระองค์ เหมือนอย่างเด็กที่หย่านมแล้ว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 866)

การรู้จักประมาณตน

“คนเสี้ยมเจียมตัวจะได้กินอิ่ม บรรดาผู้ที่แสวงหาพระองค์จะสรรเสริญพระเจ้า ขอจิตใจของท่านทั้งหลายมีชีวิตอยู่เป็นนิตย์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 748)

การสำนึกผิด

ข้าแต่พระเจ้าขอทรงพระกรุณาแก่ข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์กำลังทุกข์ใจ นัยน์ตาของข้าพระองค์ก็ร่ำโรยไปเพราะความระทมทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย

ของข้าพระองค์ด้วย เพราะชีวิตของข้าพระองค์ก็ร่อยหรอไปด้วยความทุกข์โศก และปีเดือนของข้าพระองค์ก็หมดไปด้วยการถอนหายใจ กำลังของข้าพระองค์อ่อนลงเพราะความบาปผิดของข้าพระองค์ และกระดูกของข้าพระองค์ก็ร่วงโรยไป” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 756)

ข้าพระองค์สารภาพบาปของข้าพระองค์ต่อพระองค์ และข้าพระองค์มิได้ซ่อนบาปผิดของข้าพระองค์ไว้ ข้าพระองค์ทูลว่า “ข้าพระองค์จะสารภาพการละเมิดของข้าพระองค์ต่อพระเจ้า” แล้วพระองค์ทรงยกโทษบาปของข้าพระองค์ เพราะฉะนั้นขอให้ธรรมิกชนทุกคนอธิษฐานต่อพระองค์ ในเวลาที่จะพบพระองค์ได้ในเวลาน้ำท่วมมาก น้ำจะไม่มาถึงคนนั้น (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 757)

ข้าแต่พระเจ้า ขอย่าทรงขนาบข้าพระองค์ด้วยความกริ้วของพระองค์ หรือตีสอนข้าพระองค์ด้วยพระพิโรธของพระองค์ เพราะลูกธนูของพระองค์จมเข้าไปในข้าพระองค์ และพระหัตถ์ของพระองค์ลงมาเหนือข้าพระองค์ เพราะพระพิโรธของพระองค์จึงไม่มีความปกติในเนื้อหนังของข้าพระองค์ เพราะบาปของข้าพระองค์จึงไม่มีอนามัยในกระดูกของข้าพระองค์ เพราะความบาปผิดของข้าพระองค์ท่วมศีรษะ มันหนักเหมือนภาระซึ่งหนักเหลือกำลังข้าพระองค์ เพราะความโง่เขลาของข้าพระองค์ บาดแผลของข้าพระองค์จึงเหม็นและเน่าเปื่อย (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 765)

เพราะข้าพระองค์ทราบถึงการละเมิดของข้าพระองค์แล้ว และบาปของข้าพระองค์อยู่ต่อหน้าข้าพระองค์เสมอ ข้าพระองค์ได้ทำบาปต่อพระองค์ต่อพระองค์เท่านั้น และได้กระทำการชั่วร้ายในสายพระเนตรพระองค์ ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงยุติธรรมในคำพิพากษา และไว้ดำหนิในการพิพากษานั้น (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 779)

“เครื่องบูชาที่พระเจ้าทรงรับได้คือจิตใจที่ซอกซำ จิตใจที่สำนึกผิดและซอกซำนั้น ข้าแต่พระเจ้า พระองค์มิได้ทรงดูถูก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 780)

ความจงรักภักดี

“แต่บรรดาผู้ที่เลือกพระองค์อื่น ความทุกข์โศกของเขาก็ทวีขึ้น ข้าพเจ้าจะไม่ทะเลาะออกกบฏฯเหมือนกับเขาเหล่านั้นหรือริมฝีปากของข้าพเจ้าจะไม่ออกชื่อพระนั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 739)

“พระองค์ทรงสำแดงความรักมั่นคงต่อผู้ที่จงรักภักดี พระองค์ทรงสำแดงพระองค์อย่างไร้ตำหนิต่อผู้ที่ไร้ตำหนิ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 742)

“ข้าพระองค์จะร้องเพลงเรื่องความจงรักภักดีและความยุติธรรม ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์จะร้องเพลงถวายพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 830)

ความชอบธรรม

“เหตุฉะนั้นคนอธรรมจะไม่มีที่ยืนอยู่ได้เมื่อถึงคราวพระเจ้าทรงพิพากษา หรือคนบาปไม่ยืนยงในที่ชุมนุมของคนชอบธรรม เพราะพระเจ้าทรงทราบทางของคนชอบธรรมแต่ทางของคนอธรรมจะพินาศไป” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 728)

“ข้าแต่พระเจ้า เนื่องด้วยพวกศัตรูของข้าพระองค์ ขอทรงนำข้าพระองค์ไป โดยความชอบธรรมของพระองค์ ขอทรงโปรดทำทางซึ่งข้าพระองค์เดินนั้นให้ราบรื่น ข้าแต่พระเจ้า เพราะพระองค์ทรงอำนวยพระพรแก่คนชอบธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 731)

“พระเจ้าทรงพิพากษาชนชาติทั้งหลาย ข้าแต่พระเจ้าขอทรงพิพากษาข้าพระองค์ ตามความชอบธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 732)

“พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาที่ชอบธรรม และเป็นผู้ประทานคำพิพากษาทุกวัน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 732)

“ข้าพเจ้าจะถวายโมทนาขอบพระคุณพระเจ้า เนื่องด้วยความชอบธรรมของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 733)

“เพราะพระองค์ทรงให้ความยุติธรรมและความเที่ยงตรงแก่ข้าพระองค์ พระองค์ประทับบนพระที่นั่งและประทานการพิพากษาอันชอบธรรม พระองค์ทรงพิพากษาโลก ด้วยความชอบธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 734)

“เพราะพระเจ้าทรงชอบธรรม จึงทรงรักกิจการที่ชอบธรรม คนเที่ยงตรงจะเห็น พระพักตร์ของพระเจ้าได้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 737)

• “พระเจ้าประทานรางวัลแก่ข้าพเจ้าตามความชอบธรรมของข้าพเจ้า เพราะฉะนั้น พระเจ้าจึงทรงตอบแทนข้าพเจ้า ตามความชอบธรรมของข้าพเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 742)

“ความยำเกรงพระเจ้านั้นสะอาดหมดจด ถาวรเป็นนิรันดร์ กฎหมายของพระเจ้า ก็สัตย์จริงและชอบธรรมทั้งสิ้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 744)

“พระองค์ทรงรักความชอบธรรมและความยุติธรรม แผ่นดินโลกเต็มด้วยความรักมั่นคงของพระเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 758)

“เมื่อคนชอบธรรมร้องทูลขอพระเจ้าทรงสดับ และทรงช่วยให้พ้นจากความยากลำบากทั้งสิ้นของเขา คนชอบธรรมนั้นถูกข่มใจหลายอย่าง แต่พระเจ้าทรงช่วยกู้เขาออกมาให้พ้นหมด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 760)

“ขอทรงให้ความยุติธรรมแก่ข้าพระองค์ตามความชอบธรรมของพระองค์ แล้วลิ้นของข้าพระองค์จะบอกเล่าถึงความชอบธรรมของพระองค์ และจะสรรเสริญ พระองค์วันยังค่ำ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 762)

“เล็ก ๆ น้อย ๆ ที่คนชอบธรรมมีก็ดีกว่าความอุดมสมบูรณ์ของคนอธรรม เป็นอันมาก เพราะแขนของคนอธรรมจะหักแต่พระเจ้าทรงเชิดชูคนชอบธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 764)

“คนอธรรมขบถและไม่ยำเกรง แต่คนชอบธรรมนั้นใจกว้างขวางและแจกจ่าย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 764)

“ข้าพเจ้าเคยหนุ่มและเดี๋ยวนี้แก่แล้ว แต่ข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็นคนชอบธรรม ถูกทอดทิ้งหรือถูกลูกลานของเขาขอกทาน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 764)

“คนชอบธรรมจะได้แผ่นดินตกไปเป็นมรดก และอาศัยอยู่บนนั้นเป็นนิรันดร์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 764)

“ปากของคนชอบธรรมเปล่งสติปัญญา และลิ้นของเขาพูดความยุติธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 764)

“ความรอดของคนชอบธรรมมาจากพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของเขา ในเวลายากลำบาก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 765)

• “พระองค์ทรงรักความชอบธรรมและทรงเกลียดการอธรรม ฉะนั้นพระเจ้าคือพระเจ้าของพระองค์ท่านได้ทรงเจิมพระองค์ท่านไว้ด้วยน้ำมันแห่งความยินดียิ่งกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์ท่าน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 774)

“ข้าแต่พระเจ้า พระนามของพระองค์ไปถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลกอย่างไร คำสรรเสริญพระองค์ก็ไปถึงอย่างนั้น พระหัตถ์ขวาของพระองค์เต็มไปด้วยความชอบธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 776)

“จงมอบภาระของท่านไว้กับพระเจ้า และพระองค์จะทรงค้ำจุนท่าน พระองค์จะไม่ทรงยอมให้คนชอบธรรมคลอนแคลนเลย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 783)

“จะมีคนกล่าวว่า แน่แล้ว มีบำเหน็จให้แก่คนชอบธรรม แน่แล้ว มีพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาโลก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 785)

“ขอทรงช่วยกู้และอนุเคราะห์ข้าพระองค์ โดยความชอบธรรมของพระองค์ ขอทรงเอียงพระกรรณฟังข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 798)

ปากของข้าพระองค์จะเล่าถึงกิจการอันชอบธรรมของพระองค์ คือราชกิจที่ช่วยให้รอดของพระองค์วันยังค่ำ เพราะจำนวนราชกิจนั้นมากมาย เกินความรู้ของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะนำเรื่องราชกิจอันทรงมหิทธิฤทธิ์ของพระเจ้าไปด้วย ข้าพระองค์จะสรรเสริญความชอบธรรมของพระองค์ของพระองค์เท่านั้น (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 799)

“ข้าแต่พระเจ้าความชอบธรรมของพระองค์ไปถึงฟ้าสวรรค์ที่สูงนั้น ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ผู้ได้ทรงกระทำการใหญ่ ผู้ใดจะเหมือนพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 799)

“และลิ้นของข้าพระองค์จะพูดถึงความช่วยเหลืออันชอบธรรมของพระองค์ตลอดวันยังค่ำ เพราะผู้ซึ่งแสวงที่จะทำอันตรายข้าพระองค์ได้รับความอับอายและอัปยศ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 800)

“เพื่อท่านจะได้พิพากษาประชากรของพระองค์ด้วยความชอบธรรม และคนยากจนของพระองค์ด้วยความยุติธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 800)•

“เราจะตัดศักดิ์ของคนอธรรมออกหมด แต่ศักดิ์ของผู้ชอบธรรมจะถูกเชิดชูขึ้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 804)

“ความรักมั่นคงและความสัตย์สุจริตจะพบกัน ความชอบธรรมและสันติภาพ จะจับกันและกัน ความสัตย์สุจริตจะงอกขึ้นมาจากแผ่นดินและความชอบธรรมจะมองลงมาจากฟ้าสวรรค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 816)

“ความชอบธรรมจะนำหน้าพระองค์ และกระทำให้อยู่พระบาทของพระองค์ เป็นทางเดิน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 816)

“ความชอบธรรมและความยุติธรรมเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์ ความรักมั่นคงและความสัตย์สุจริตเดินนำหน้าพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 820)

“ผู้เต็มโลกอยู่ในพระนามของพระองค์วันยังค่ำ และได้รับการเชิดชูด้วยความชอบธรรมของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 820)

“คนชอบธรรมถึงอกขึ้นอย่างต้นอินทผลัม เจริญขึ้นอย่างต้นสนสีดาร์ ในเลบานอน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 825)

“เพราะความยุติธรรมจะกลับไปหาความชอบธรรม และบรรดาคนเที่ยงธรรม ในใจจะติดตามไป” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 826)

“เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเพราะพระองค์เสด็จมา ด้วยพระองค์เสด็จมาพิพากษาโลก พระองค์จะทรงพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรมและชนชาติทั้งหลายด้วยความจริงของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 828)

“เมฆและความมืดทึบอยู่รอบพระองค์ ความชอบธรรมและความยุติธรรม เป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 828)

“ฟ้าสวรรค์ป่าวร้องความชอบธรรมของพระองค์ และชนชาติทั้งหลายเห็นพระสิริของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 828)

“ความสว่างแจ้งขึ้นแก่คนชอบธรรม และความขึ้นบานมีขึ้นแก่คนใจเที่ยงธรรม ท่านผู้ชอบธรรมเอ๋ย จงเปรมปรีดิ์ในพระเจ้าและถวายโมทนาแด่พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 829)

“เฉพาะเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพราะพระองค์เสด็จมาพิพากษาโลก พระองค์จะทรงพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม และชนชาติทั้งหลายด้วยความเที่ยงธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 829)

“แต่ความรักมั่นคงของพระเจ้านั้นดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล ต่อผู้ที่ยำเกรงพระองค์ และความชอบธรรมของพระองค์ต่อหลานเหลน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 833)

“บรรดาผู้ที่ประพฤติความยุติธรรมก็เป็นสุข คือผู้ที่กระทำความชอบธรรมตลอดเวลา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 838)

“พระราชกิจของพระองค์สูงส่งและมีเกียรติ และความชอบธรรมของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 846)

“ทรัพย์สินและการและความมั่งคั่งมีอยู่ในเรือนของเขา และความชอบธรรมของเขาดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ความสว่างจะโผล่ขึ้นมาในความมืดให้คนเที่ยงธรรม พระองค์ทรงมีพระคุณ ทรงพระกรุณาและทรงชอบธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 847)

“เพราะคนชอบธรรมจะไม่ถดถอย คนจะระลึกถึงเขาอยู่เป็นนิรันดร์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 847)

“เขาแจกจ่าย เขาได้ให้แก่คนยากจน ความชอบธรรมของเขาดำรงเป็นนิรันดร์ ศักดิ์ของเขาจะได้รับเกียรติ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 847)

“พระเจ้าทรงพระกรุณาและชอบธรรม พระเจ้าของเราทั้งหลายกอปรด้วยพระเมตตา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 849)

“ขอเปิดประตูความชอบธรรมให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะเข้าประตูนั้นไป และถวายโมทนาพระคุณพระเจ้า นี่คือประตูของพระเจ้าคนชอบธรรมจะเข้าไปทางนี้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 851)

“ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยใจเที่ยงตรง เมื่อข้าพระองค์เรียนรู้กฎหมายอันชอบธรรมของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 852)

“คุณเกิด ข้าพระองค์คำนึงถึงข้อบังคับของพระองค์ โดยความชอบธรรมของพระองค์ ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 854)

“พอเที่ยงคืน ข้าพระองค์ลุกขึ้น โมทนาพระคุณพระองค์ เนื่องด้วยกฎหมายอันชอบธรรมของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 855)

“ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ชอบธรรม และคำพิพากษาของพระองค์ก็ถูกต้อง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 859)

“ความชอบธรรมของพระองค์ชอบธรรมอยู่เป็นนิตย์ และพระธรรมของพระองค์เป็นความจริง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 860)

“บรรดาพระโอวาทของพระองค์ชอบธรรมเป็นนิตย์ ขอประทานความเข้าใจแก่ข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะดำรงชีวิตอยู่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 860)

“ถิ่นของข้าพระองค์จะร้องเพลงเรื่องพระคำรัสของพระองค์ เพราะพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ชอบธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 861)

“พระเจ้าชอบธรรม พระองค์ทรงตัดเครื่องจำจองของคนอธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 865)

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงฟังคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ขอทรงเงี่ยพระกรณสดับคำวิงวอนของข้าพระองค์ ขอทรงตอบข้าพระองค์ตามความสัตย์สุจริตของพระองค์ ตามความชอบธรรมของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 875)

“เขาทั้งหลายจะโฆษณาข่าวเลื่องลือถึงคุณความดีอันอุดมของพระองค์ออกมา และจะร้องเพลงถึงความชอบธรรมของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 878)

“พระเจ้าทรงชอบธรรมตามทางทั้งสิ้นของพระองค์ และทรงเอ็นดูในการกระทำทั้งสิ้นของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 878)

การใช้ปัญญาและวิจารณ์ญาณ

“ปากของข้าพเจ้าจะเผยปัญญา การภาวนาของจิตใจข้าพเจ้าคือความเข้าใจ”
(สมาคมพระคริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 776)

“ขอพระองค์ทรงสอนให้นับวันของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์ทั้งหลายจะมีจิตใจที่มีปัญญา” (สมาคมพระคริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 823)

“ข้าแต่พระเจ้า พระราชกิจของพระองค์มากมายจริง ๆ พระองค์ทรงสร้างการงานนั้นทั้งสิ้นด้วยพระปัญญา แผ่นดินโลกมีสิ่งที่ทรงสร้างเต็มหมด” (สมาคมพระคริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 835)

“ความยำเกรงพระเจ้าเป็นที่เริ่มต้นของสติปัญญา บรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามก็ได้ความเข้าใจดี การสรรเสริญพระเจ้าดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (สมาคมพระคริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 846)

ตารางแสดงความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือสวดดี ตามประเด็นวิเคราะห์ และนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์

จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือสวดดีมีความถี่และค่าร้อยละ ดังที่ปรากฏในตารางดังนี้

ตาราง 3

ความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือสวดดีตามประเด็นวิเคราะห์

หัวข้อจริยธรรม	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ
จริยธรรมส่วนบุคคล			
1. ความเมตตากรุณา	63	15.99	2
2. ความกตัญญูกตเวที	-	-	-
3. ความขยันหมั่นเพียร	-	-	-
4. ความอดทนอดกลั้น	11	2.80	10
5. ความมีวาจาสัตย์	23	5.84	6
6. ความซื่อสัตย์สุจริต	58	14.72	3

ตาราง 3 (ต่อ)

หัวข้อจริยธรรม	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ
7. ความสุภาพอ่อนน้อม	15	3.81	9
8. ความไม่โลภ	1	0.25	15
9. การไม่ลักทรัพย์	-	-	-
10. ความเคารพเชื่อฟังคำสอน	28	7.11	5
11. ความบริสุทธิ์	55	13.96	4
12. ความจริงใจ	4	1.01	13
13. ความรอบคอบ	6	1.52	12
14. การประหยัคอคคยอม	-	-	-
15. การรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล	8	2.03	11
จริยธรรมต่อสังคม			
16. ความสามัคคี	3	0.77	14
17. ความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว	4	1.01	13
18. ความยุติธรรม	65	16.50	1
19. ความรับผิดชอบ	-	-	-
20. ความเสมอภาค	1	0.25	15
21. ความมีระเบียบวินัย	-	-	-
22. ความกล้าหาญ	22	5.59	7
23. ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อ	6	1.52	12
24. ความมีมนุษยสัมพันธ์	-	-	-
25. การให้อภัย	21	5.33	8
26. การไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น	-	-	-
รวม	394	100.00	

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์พบว่า เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 16.50) รองลงมาคือ

ความเมตตากรุณา (ร้อยละ 15.99) และความซื่อสัตย์สุจริต (ร้อยละ 14.72) ส่วนเนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความไม่โลภ และความเสมอภาค (ร้อยละ 0.25) และเนื้อหาจริยธรรมที่ไม่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์คือ ความกตัญญูคุณเวท ความขยันหมั่นเพียร การไม่ลักทรัพย์ การประหยัคคอคอม ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น

จริยธรรมส่วนบุคคลที่ปรากฏในหนังสือสวดคัมภีร์มากที่สุดคือ ความเมตตากรุณา (ร้อยละ 15.99) รองลงมาคือ ความซื่อสัตย์สุจริต (ร้อยละ 14.72) เนื้อหาจริยธรรมส่วนบุคคลที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความไม่โลภ (ร้อยละ 0.25) ส่วนจริยธรรมต่อสังคมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 16.50) รองลงมาคือ ความกล้าหาญ (ร้อยละ 5.59) ส่วนจริยธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความเสมอภาค (ร้อยละ 0.25) เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือสวดคัมภีร์ส่วนใหญ่เป็นจริยธรรมส่วนบุคคล

จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือสวดคัมภีร์ที่นอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์ มีความถี่และค่าร้อยละ ดังที่ปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 4

ความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือสวดคัมภีร์นอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์

หัวข้อจริยธรรม	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ
1. การไม่ดูหมิ่นผู้อื่น	1	0.61	5
2. การรู้จักบังคับตน	1	0.61	5
3. การรู้จักประมาณตน	1	0.61	5
4. การสำนึกผิด	33	20.12	2
5. ความจงรักภักดี	3	1.83	4
6. ความชอบธรรม	117	71.34	1
7. การใช้ปัญญาและวิจารณ์ญาณ	8	4.88	3
รวม	164	100.00	

จากตาราง 4 เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์คือ ความชอบธรรม (ร้อยละ 71.34) การสำนึกผิด (ร้อยละ 20.12) การใช้ปัญญาและ-
 วิจารณ์ญาณ (ร้อยละ 4.88) ความจงรักภักดี (ร้อยละ 1.83) การไม่ดูหมิ่นผู้อื่น การรู้จัก
 บังคับตน และการรู้จักประมาณตน (ร้อยละ 0.61)

หนังสือสุภาษิต

ข้อมูลทั่วไป

1. ผู้เขียน ซาโลมอน และคนอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นงานเขียนของซาโลมอน
2. ลักษณะบทประพันธ์ เขียนขึ้นในรูปของบทกวี มีลักษณะโครงสร้างที่เด่นชัดของวรรณกรรมฮีบรูที่เรียกว่าข้อความคู่ขนานแบบกวีนิพนธ์ โดยปกติแล้วแต่ละบรรทัดของบทกวีในข้อเดียวกันจะมีความเกี่ยวข้องกันแบบคู่ขนาน เช่น ในรูปแบบของคู่ขนานเหมือน ข้อความในบรรทัดแรกจะขนานหรือคล้ายกับข้อความในบรรทัดที่สอง หรือในรูปแบบของคู่ขนานตรงข้าม บรรทัดหนึ่งจะตรงกันข้ามหรือขัดแย้งกับอีกบรรทัดหนึ่ง เป็นต้น
3. วัตถุประสงค์ในการเขียน เพื่อให้การศึกษาแก่ประชาชนในด้านความรู้ความเข้าใจของพวกเขา เพื่อให้คำสั่งสอนในเรื่องการกระทำที่ฉลาด ความชอบธรรม ความยุติธรรม และความเที่ยงธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อช่วยคนหนุ่มให้ค้นพบความสุขรอบคอบในวัยที่อันตรายเป็นพิเศษสำหรับพวกเขา และเพื่อให้ทักษะบางประการในกิจแห่งการดำรงชีวิต
4. สาระสำคัญ หนังสือสุภาษิตเขียนขึ้นเพื่อ เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ซาโลมอนได้ตระหนักว่า ปัญญาเริ่มมาจากความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า มนุษย์ไม่มีความหวังที่แท้จริงในการดำเนินชีวิตจนกว่าเขาจะมีความยำเกรงในพระเจ้า ปัญญาทั้งสิ้นล้วนมาจากพระเจ้า แต่มนุษย์ต้องรับผิดชอบที่จะแสวงหาปัญญา ถึงแม้ว่า “ความยำเกรงพระเจ้า” จะเป็นจุดเริ่มต้นของปัญญา มนุษย์จำเป็นจะต้องเรียนรู้ความจริงจากพระเจ่มากขึ้นเรื่อย ๆ ปัญญาที่แท้จริงจะรักษาผู้นั้นจากความผิดพลาด และหนังสือสุภาษิตยังได้ให้หลักในการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม หัวข้อหลัก ๆ ที่กล่าวถึงในที่นี้ เช่น

เรื่องการใช้สิน ประโยชน์และพระพรของการทำงาน ความขยัน เพื่อนที่ดี การฝึกหัดเด็ก ความมั่งคั่ง การทรงนำของพระเจ้าและพระพรที่ผู้มีปัญญาจะได้รับ และในบทสุดท้าย ได้กล่าวถึงลักษณะของภรรยาที่ดี

จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือสุภาษิต ตามประเด็นวิเคราะห์และนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์

ความเมตตากรุณา

“ชายผู้มีความเอ็นดูยอมให้ประโยชน์แก่ตน แต่ชายที่ชั่วร้ายยอมทำให้ตัวเองเจ็บ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 897)

“คนชอบธรรมยอมเห็นแก่ชีวิตสัตว์ของเขา แต่ความกรุณาของคนโหดร้ายคือความชั่วร้าย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

“วิญญาณของคนชั่วร้ายปรารถนาความชั่ว เพื่อนบ้านของเขาไม่มีความกรุณาในหน่วยสายตาของเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 910)

“บุคคลที่รักใจบริสุทธิ์ และวาจาของเขามีกรุณาคุณจะได้พระราชาเป็นมิตร” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 911)

“บุคคลที่ซ่อนการละเมิดของตนจะไม่จำเริญ แต่บุคคลที่สารภาพและทั้งความชั่วเสียจะได้ความกรุณา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

“เธออย่าปากกล่าวด้วยสติปัญญา และคำสอนเจือความเอ็นดูอยู่ที่ลิ้นของเธอ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 925)

ความกตัญญูกตเวที

“สุภาษิตของซาโลมอน บุตรชายที่ฉลาดกระทำให้อับอายยินดี แต่บุตรชายที่โง่เป็นความโศกของมารดาเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 894)

“บุตรชายที่ฉลาดกระทำให้อับอายยินดี แต่คนโง่ดูหมิ่นมารดาของตน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 902)

“ถ้าคนหนึ่งคนใดแข่งบิดาหรือมารดาของตน ประทีปของเขาจะดับมิดมิด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 909)

“จงให้บิดามารดาของเจ้ายินดี จงให้ผู้ที่ตลอดเจ้าเปรมปรีดิ์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 913)

“บุคคลผู้รักปัญญาย่อมทำให้บิดาของเขายินดี แต่ผู้ที่คบค้าหญิงแพศยาก็คงสูญเสียสิ่งของเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

ความขยันหมั่นเพียร

“คนเกียจคร้านอย่าไปหามดไป พิจารหาเหตุทางของมัน และจงฉลาดโดยปราศจากผู้หัวหน้า เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปกครอง มันเตรียมอาหารของมันในฤดูแล้ง และสำสมของกินของมันในฤดูเกี่ยว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 890)

“มือที่หย่อนเป็นเหตุให้เกิดความยากจน แต่มือที่ขยันขันแข็งจะทำให้มั่งคั่ง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“ผู้น้อยที่ทำมาหากินเอง ก็ดีกว่าคนที่ทำที่ว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่แต่ขาดอาหาร” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

“บุคคลที่โง่ของตนจะมีอาหารอุดม แต่บุคคลที่ติดตามการงานที่ไร้ค่า ย่อมไม่มีสามัญสำนึก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

“มือของคนที่ขยันขันแข็งจะครอบครอง ฝ่ายคนเกียจคร้านจะถูกบังคับให้ทำงานโยธา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

“คนเกียจคร้านจะจับเหยื่อของเขาไม่ได้ แต่คนขยันขันแข็งจะได้ทรัพย์สูงสุดการประเสริฐ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 899)

“วิญญาณของคนเกียจคร้านยังอยากอยู่แต่ไม่ได้อะไรเลย ฝ่ายวิญญาณของคนขยันจะอ้วนพี” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 899)

“บุคคลที่หย่อนยานในการงาน ก็เป็นพี่น้องกับคนเจ้าท่าลาย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 906)

“อย่ารักการหลับไหลเกรงว่าเจ้าจะมาถึงความยากจน จงลิ้มตาของเจ้าและเจ้าจะได้กินอิ่ม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 908)

“แผนงานของคนขยันขันแข็งนำสู่ความอุดมแน่นอน แต่ทุกคนที่เร่งร้อนก็มาสู่ความขัดสนเท่านั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 909)

“ความพากเพียรอาจจะชักนำผู้ครอบครองได้ และถิ่นที่อ่อนหวานอาจจะ
โน้มน้าวจิตใจให้อ่อนลงได้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 916)

“บุคคลที่ใดไร่นาของตนจะได้อาหารมากมาย แต่ผู้ที่ประกอบกิจการที่ไร้ค่า
จะยิ่งจนลง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

“เธอแสวงขนแกะและป่านและทำงานด้วยมืออย่างเต็มใจ เธอเป็นเหมือนกำป็น
ของพ่อค้า เธอนำอาหารของเธอมาจากที่ที่ไกล” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541,
หน้า 924)

ความอดทนอดกลั้น

“การพูดมากก็จะสะสมการทรยศ แต่เขาผู้ยับยั้งริมฝีปากของตนเป็นผู้หยั่งรู้”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“คนโมโหร้ายประพุดติ่งเขลา แต่คนเฉลียวฉลาดนั้นอดทน” (สมาคมพระ-
คริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 900)

“บุคคลที่โกรธช้ำก็มีความเข้าใจมาก แต่บุคคลที่โมโหเร็วก็ยกย่องความโง่”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 901)

“คนใจร้อนเร่งการวิวาท แต่บุคคลผู้โกรธช้ำก็ระงับการชิงดี” (สมาคมพระคริสต-
ธรรมไทย, 2541, หน้า 902)

“พระพิโรธของพระราชาเป็นผู้สื่อสารของความมรณา แต่ปราชญ์จะระงับ
เสียได้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 903)

“บุคคลผู้โกรธช้ำก็ดีกว่าคนมีกำลังมาก และบุคคลผู้ปกครองจิตใจของตนเอง
ก็ดีกว่าผู้ที่ตีเมืองได้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 904)

“บุคคลที่ยับยั้งถ้อยคำของเขาเป็นคนมีความรู้ และบุคคลผู้มีจิตใจเยือกเย็น
เป็นคนมีความเข้าใจ ถึงคนโง่หากนิ่งเสียก็นับว่าเป็นคนฉลาด เมื่อเขาหุบริมฝีปาก
ของเขาก็นับว่าเขามีความคิด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 905)

“อย่าพูดว่า ข้าจะแก้แค้นความชั่ว จงรอคอยพระเจ้าพระองค์จะทรงช่วยเจ้า”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 909)

“คนโง่ยอมให้ความโกรธของเขาพลุ่งออกมาเต็มที่ แต่ปราชญ์ยอมยับยั้งโทสะ
ไว้เงียบ ๆ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 921)

ความมีวาจาสัตย์

“เพราะคนตลบตะแลงเป็นที่เกลียดชังต่อพระเจ้า แต่คนเที่ยงธรรมอยู่ในความไว้วางใจของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 887)

“จงทิ้งวาทะทุก ๆ เสี้ย และให้คำพูดคล้อยห่างจากเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 888)

คนไร้ค่า คือคนชั่วร้ายที่เหี่ยวไปด้วยวาจาอคตเคี้ยว ตาของเขาก็ขยับ เท้าของเขาก็ขยับ นิ้วของเขาก็ชี้ไป ประดิษฐ์ความชั่วร้ายด้วยใจตลบตะแลง หว่านความแตกร้าวยุ่เรื่อยไป เพราะฉะนั้นความหายนะจะมาถึงเขาอย่างปัจจุบันทันด่วน จีบปล้นนั้นเองเขาจะแตกอย่างซ่อมไม่ได้ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 890)

ฟังซิ เพราะเราจะพูดถึงสิ่งที่มิเกียรติ เพราะสิ่งที่ชอบจะมาจากริมฝีปากของเรา เพราะปากของเราจะเปล่งความจริง ความโหดร้ายเป็นสิ่งที่น่าเกลียดน่าชังต่อริมฝีปากของเรา บรรดาคำปากของเรานั้นชอบธรรม ในนั้นไม่มีคำบิดหรือคำคด คำเหล่านั้นสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงหมด สำหรับผู้พบความรู้ก็ถูกต้อง (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 892)

“ปากของคนชอบธรรมเป็นบ่อน้ำชีวิต แต่ปากของคนชั่วร้ายปิดบังความทารุณ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“ที่ริมฝีปากของผู้ที่มีความเข้าใจจะพบปัญญา แต่ไม่เรียกว่าเหมาะสำหรับหลังของผู้ที่ขาดสามัญสำนึก ปราชญ์ก็สำสมความรู้ไว้แต่ปากของคนโง่ นำความย่อยยับมาไกล” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“เขาผู้ปิดบังความเกลียดชังมีริมฝีปากมุสา และเขาผู้ออกปากใส่ร้ายเป็นคนโง่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“ริมฝีปากของคนชอบธรรมเลี้ยงคนเป็นอันมาก แต่คนโง่ตายเพราะขาดสามัญสำนึก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“ปากของคนชอบธรรมนำปัญญาออกมา แต่ลิ้นของคนตลบตะแลงจะถูกตัดออก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 896)

“บุคคลที่ชั่วชัวยับยั้งก็เผยความลับ แต่บุคคลที่ไว้วางใจได้ย่อมปิดบังสิ่งหนึ่งสิ่งใดไว้ได้ คนที่ความคิดตลบตะแลงเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า แต่คนที่มีทางไว้ตำหนิยอมเป็นที่ปดิดินดีของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 897)

“ถ้อยคำของคนชั่วร้ายหมอบคอบเอาโลहित แต่ปากของคนเที่ยงธรรมช่วยคนให้รอด คนจะได้คำชมเชยตามสามัญสำนึกที่ดีของเขา แต่คนที่ความคิดตลบตะแลงก็เป็นที่น่าดูหมิ่น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

“คนชั่วร้ายยอมติดบ่วงโดยการละเมิดแห่งริมฝีปากของตน แต่คนชอบธรรมหนีพ้นจากความลำบาก จากผลแห่งถ้อยคำของตนคนก็อึ้งใจในความดี และผลงานแห่งมือของเขาก็กลับมาหาเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

“บุคคลผู้พูดความจริงให้หลักฐานที่เชื่อถือได้ แต่พยานเท็จกล่าวคำหลอกลวง มีบางคนที่ยักพุดพล่อย ๆ ของเขาเหมือนดาบแทง แต่ลิ้นของปราชญ์นำการรักษามาให้ริมฝีปากที่พูดจริงทนอยู่ได้เป็นนิรันดร์ แต่ลิ้นที่พุดมุสาอยู่ได้เพียงประเดี๋ยวเดียว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

“ริมฝีปากที่พุดมุสาเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า แต่บรรดาผู้ที่ประพฤติความซื่อสัตย์เป็นที่ปดิดินดีแก่พระองค์ ความกระวนกระวายของคนถ่วงเขาลง แต่ถ้อยคำที่ดีกระทำให้เขาชื่นชม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

คนดีกินของดีจากผลปากของตน แต่ความปรารถนาของคนทรยศก็เพื่อความทารุณ บุคคลที่ระแวงระวังปากของเขาจะสงวนชีวิตของเขา บุคคลที่เปิดริมฝีปากกว้างก็มาถึงความพินาศ ผู้สื่อสารไม่ดีก็เอาคนจุ่มลงไปในความลำบาก แต่ผู้ที่ซื่อสัตย์นำการรักษามาให้ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 899)

“ในปากของคนโง่มีไม้เรียวสำหรับหลังของเขา แต่ริมฝีปากของปราชญ์จะสงวนเขาไว้ พยานที่ซื่อสัตย์ไม่มุสา แต่พยานเท็จหายใจคำมุสาออกมา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 900)

“คนตลบตะแลงจะได้ผลจากทางของเขาจนเต็ม และคนดีก็จะได้ผลดีแห่งการกระทำของเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 900)

“พยานซื้อตรงช่วยชีวิตให้รอด แต่ผู้ที่ปลงคำมุสาเป็นคนขายคน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 901)

“คำตอบอ่อนหวานช่วยละลายความโกรธเกรี้ยวให้หายไป แต่คำกักขฬะเร้าโทสะ ลิ่นของปราชญ์แจกจ่ายความรู้ แต่ปากของคนโง่เทความโง่ออกมา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 901)

“ลิ่นที่สุภาพเป็นต้นไม้แห่งชีวิต แต่ลิ่นตลบตะแลงทำน้ำใจให้แตกสลาย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 901)

“ริมฝีปากของปราชญ์กระจายความรู้ แต่ความคิดของคนโง่หาเป็นเช่นนั้นไม่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 902)

“ความคิดของบุคคลผู้มีความเข้าใจก็แสวงความรู้ แต่ปากของคนโง่กินความโง่เป็นอาหาร” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 902)

“ที่จะตอบให้เหมาะสมก็เป็นความขึ้นบานแก่คน คำเดียวที่ถูกกาลละก็ดีจริง ๆ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 902)

“ความคิดของคนชั่วร้ายเป็นสิ่งที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า แต่ถ้อยคำของคนบริสุทธิ์เป็นที่พอพระทัยของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 902)

“ใจของคนชอบธรรมรำพึงว่าจะตอบอย่างไร แต่ปากของคนชั่วร้ายเทสิ่งชั่วร้ายออก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 902)

“ริมฝีปากที่ชอบธรรมเป็นที่ปีติยินดีแก่พระราชา และพระองค์ทรงรักบุคคลผู้พูดสิ่งที่ถูก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 903)

“คนใจฉลาดเรียกว่าเป็นคนมีความพินิจ และวาจาแหลมขึ้นเพิ่มอำนาจการสั่งสอน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 904)

“ใจของปราชญ์กระทำให้วาจาของเขาสุชุม และเพิ่มอำนาจในการสั่งสอน แก่ริมฝีปากของเขา ถ้อยคำแหลมขึ้นเหมือนรวงผึ้ง เป็นความหวานแก่วิญญาณจิตและเป็นอนามัยแก่ร่างกาย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 904)

“วาจาสะสลายไม่งามแก่คนโง่ฉันใด วาจาสุบายไม่งามแก่เจ้านายฉันนั้น เมื่อเริ่มต้นวิวาทก็เหมือนปล่อยน้ำให้ไหล ฉะนั้นจงเลิกเสียก่อนเกิดการวิวาท ผู้หนึ่งผู้ใดมีใจคดก็ไม่เจริญรุ่งเรือง และผู้ที่ลิ่นตลบตะแลงก็ตกอยู่ในความยากลำบาก”

(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 905)

คำปากของคนเราเป็นน้ำลึก น้ำพุแห่งปัญญาเหมือนลำธารน้ำเขียว ... ริมฝีปากของคนโง่นำการวิวาทมา และปากของเขาก็เชื้อเชิญการโบย ปากของคนโง่เป็นสิ่งที่ทำลายตัวเอง และริมฝีปากของเขาก็เป็นบ่วงดักตนเอง ถ้อยคำของผู้กระซิบนิพนทาก็เหมือนชิ้นอาหารอร่อยมันล่องเข้าไปยังส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 906)

“ห้องจะอึดก็จากผลแห่งปากของเขา เขาหน้าใจเพราะผลอันเกิดจากริมฝีปากของตน ความตาย ความเป็นอยู่ที่อำนาจของลิ้น และบรรดาผู้ที่รักมันก็จะกินผลของมัน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 906)

“คนยากจนผู้ดำเนินในความสัตย์ซื่อของเขา ดีกว่าคนตลบตะแลงซึ่งเป็นคนโง่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 906)

“พยานเท็จจะไม่ได้รับโทษหามิได้ และบุคคลผู้เปล่งคำมุสาจะหนีไม่พ้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 907)

“พยานเท็จจะไม่รับโทษหามิได้ และบุคคลที่เปล่งคำมุสาจะพินาศ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 907)

“สิ่งที่น่าปรารถนาในตัวของมนุษย์คือความจริงรักภักดี และคนยากจนยังดีกว่าคนมุสา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 907)

“พยานที่ไร้ค่าก็เยาะเย้ยความยุติธรรม และปากของคนชั่วร้ายก็กลืนกินแต่ความบาปผิด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 908)

“มีทองคำและทับทิมมีค่าเป็นอันมาก แต่ริมฝีปากที่มีความรู้ก็เป็นเพชรนิลจินดาประเสริฐ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 908)

“ที่จะรักษาดนให้พ้นการวิวาทก็เป็นเกียรติ แต่คนโง่ทุกคนจะทะเลาะวิวาทกัน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 908)

“บุคคลที่เที่ยวซุบซิบไปก็เผยความลับให้กระจาย ฉะนั้นอย่าเข้าสังคมกับคนปากบอน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 909)

“ที่คนจะพูดพล่อย ๆ ว่า นี่เป็นของบริสุทธิ์ ก็เป็นบ่วงดักตนเอง แล้วจะมาถึงได้เมื่อปฏิญาณไปแล้ว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 909)

“บุคคลที่รักษาปากและลิ้นของตน ก็รักษาตัวเองให้พ้นความลำบาก”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 910)

• “พยานที่จะต้องพิณาศ แต่ถ้อยคำของคนที่เชื่อฟังจะยังคงอยู่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 910)

“หนามและบ่วงอยู่ในทางของคนตลบตะแลง บุคคลที่ระแวงระวังตนเอง จะอยู่ไกลเสียจากสิ่งเหล่านี้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 910)

“จงซื้อความจริงและอย่าขายไปเสีย จงซื้อปัญญา วินัย และความรอบรู้”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 913)

“อย่าเป็นพยานปรักปรำเพื่อนบ้านของเจ้าอย่างไม่มีเหตุ และอย่าล่อลวง
ด้วยริมฝีปากของเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 915)

“จงตกลงเรื่องของเจ้ากับเพื่อนบ้านของเจ้า และอย่าทำให้เผยความลับของเขา
เกรงว่าผู้ที่ได้ยินจะนำความอายมาสู่เจ้า และชื่อเสียงของเจ้าจะมัวหมองอยู่นาน ถ้อยคำ
ที่พูดเหมาะ ๆ จะเหมือนลูกท้อทองคำล้อมเงิน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541,
หน้า 916)

“คนที่อวดว่าจะให้ของกำนัลแต่มิได้ให้ ก็เหมือนเมฆและลมที่ไม่มีฝน
ความพากเพียรอาจจะชักนำผู้ครอบครองได้ และลิ้นที่อ่อนหวานอาจจะโน้มน้าวจิตใจ
ให้อ่อนลงได้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 916)

“ลมเหื่อนำฝนมาฉันใด ลิ้นที่ส่อเสียดก็นำหน้าความโกรธฉันนั้น ข่าวดีจาก
เมืองไกลก็เหมือนน้ำเย็นที่ให้แก่คนกระหาย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541,
หน้า 916)

คนที่ล่อลวงเพื่อนบ้านของเขาและกล่าวว่า “ข้าล้อเล่นเท่านั้นเอง” ก็เหมือนกับ
คนบ้าที่โยนค้อนไฟ ลูกธนู และความตายออกไป เพราะขาดพิน ไฟก็ดับ และ
ที่ไหนที่ไม่มีคนซุบซิบการทะเลาะวิวาทก็หยุดไป ถ่านเป็นเชื้อเพลิงและพิน
เป็นเชื้อไฟฉันใด คนที่มักทะเลาะวิวาทก็เป็นเชื้อการวิวาทฉันนั้น ถ้อยคำของ
คนปากบอนเป็นอาหารอร่อย มันลงไปยังส่วนข้างในของร่างกาย ริมฝีปาก
ที่ราบรื่นกับใจที่ชั่วร้ายก็เหมือนน้ำยาเคลือบที่อาบอยู่บนภาชนะดิน บุคคล

ที่เกลียดผู้อื่นก็สอพลอด้วยล้นของตนและต่อแหล่อยู่ในใจ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 917)

“ล้นที่มูสาเกลียดชังผู้ที่มันทำลาย และปากที่ป้อยอกก็ทำความพินาศ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 918)

“บุคคลที่ขนาบคนหนึ่งคนใด ที่หลังเขาจะได้รับความชอบมากกว่าคนที่ป้อยอด้วยล้นของตัวเอง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

“คนที่ป้อยอเพื่อนบ้านของตน ย่อมกางข่ายไว้ดักเท้าของเขา คนมักเยาะเย้ยกระทำบ้านเมืองให้ลุกเป็นไฟ แต่ปราชญ์แปรความโกรธเกรี้ยวไปเสีย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

“อย่านิทาคนใช้ให้นายของเขาฟังเกรงว่าเขาจะแข่งเจ้า และเจ้าจะต้องรับกรรมชั่ว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 922)

ความซื่อสัตย์สุจริต

“พระองค์ทรงสะสมสติปัญญาไว้ให้คนเที่ยงธรรม พระองค์ทรงเป็นโล่ให้แก่ผู้ที่ดำเนินในความซื่อสัตย์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 884)

“เพราะว่าคนที่เที่ยงธรรมจะได้อยู่ในแผ่นดิน และคนซื่อสัตย์จะคงอยู่ในนั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 885)

“อย่าให้ความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์ทอดทิ้งเจ้า จงผูกมันไว้ที่คอของเจ้า จงเขียนมันไว้ที่แผ่นจารึกแห่งหัวใจของเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 885)

จงคิมน้ำจากถังเก็บน้ำของเจ้า คิมน้ำไหลจากบ่อของเจ้าเอง ควรหรือที่จะให้น้ำพุของเจ้าไหลเพรื่อออกไปนอกบ้าน และให้ธารน้ำนั้นไหลไปที่ลานเมือง จงให้มันเป็นของเจ้าแต่ผู้เดียว และมีใช้สำหรับคนแปลกหน้าด้วย จงให้น้ำพุของเจ้าได้รับพร และเปรมปรีดิ์อยู่กับภรรยาคนที่เจ้าได้เมื่อหนุ่มนั้น เหมือนนางกวางที่น่ารัก เลียงผาที่งามสง่า จงให้ถันของภรรยาเจ้าเป็นที่หน้าใจเจ้า อยู่ทุกเวลา จงคิมน้ำอยู่กับความรักของนางเสมอ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 889)

“ผู้ใดที่ดำเนินในความสัตย์ซื่อก็ดำเนินอย่างมั่นคงดี แต่ผู้ที่ทำทางของตนให้ชั่วก็จะปรากฏแจ้งแก่คนอื่น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

• “ความสัตย์ซื่อของคนທີ່เที่ยงธรรมย่อมนำเขา แต่ความคดโกงของคนทรยศย่อมทำลายเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 896)

“ริมฝีปากที่พูดมุสาเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า แต่บรรดาผู้ที่ประพฤติความสัตย์ซื่อเป็นที่ปิติยินดีแก่พระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

“ผู้สื่อสารไม่ดีก็เอาคนจุ่มลงไปในความลำบาก แต่ผู้ที่สัตย์ซื่อนำการรักษามาให้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 899)

“พยานที่สัตย์ซื่อไม่มุสา แต่พยานเท็จหายใจคำมุสาออกมา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 900)

“คนที่คิดการชั่วนั้นไม่ผิดหรือ บรรดาผู้ที่คิดการดีก็พบความจงรักภักดีและความสัตย์ซื่อ พยานซื่อตรงช่วยชีวิตให้รอดแต่ผู้ที่เปล่งคำมุสาเป็นคนขายคน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 901)

“ความจงรักภักดีและความสัตย์ซื่อได้ลบมลทินบาปชั่ว และคนหลีกเลี่ยงความชั่วร้ายได้ โดยความยำเกรงพระเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 903)

“บุคคลผู้รักการทรยศก็รักการวิวาท บุคคลผู้ทำประตู่เรือนของเขาให้สูงก็แสวงการทำลาย ผู้หนึ่งผู้ใดมีใจคดก็ไม่เจริญรุ่งเรือง และผู้ที่ลั่นตลบตะแลงก็ตกอยู่ในความยากลำบาก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 905)

“คนยากจนผู้ดำเนินในความสัตย์ซื่อของเขา ดีกว่าคนตลบตะแลงซึ่งเป็นคนโง่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 906)

“คนชอบธรรมผู้ดำเนินในความสัตย์ซื่อของตน บุตรชายของเขาที่เกิดตามเขามาย่อมได้รับพร” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 908)

“ความจงรักภักดีและความสัตย์ซื่อสว่นพระราชไว้ และความชอบธรรมก็เชิดชูพระที่นั่งของพระองค์ไว้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 909)

“หิมะให้ความเย็นในฤดูเกี่ยวอย่างไร ผู้สื่อสารที่สัตย์ซื่อย่อมทำให้จิตวิญญาณของนายผู้ใช้เขาชุ่มชื้นอย่างนั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 916)

“คนยากจนที่ดำเนินในความสัตย์ซื่อของเขา ก็ดีกว่าคนมั่งคั่งที่คดโกงในทางของตน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 919)

• “บุคคลที่ดำเนินในความสัตย์ซื่อจะได้รับการช่วยกู้ แต่คนที่มึนเมาห่อเหี่ยวในทางของเขาเองจะตกในหลุม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

“คนที่ซื่อสัตย์จะได้รับพรมากมาย แต่ผู้ที่รับมั่งคั่งจะไม่มีโทษหาмиได้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

“อย่าเพิ่มอะไรเข้ากับพระวณะของพระองค์ เกรงว่าพระองค์จะทรงขนาบเจ้า และเขาจะเห็นว่าเจ้าเป็นคนมูสา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 922)

ความสุภาพอ่อนน้อม

“พระองค์ทรงเยาะเย้ยคนที่มักเยาะเย้ย แต่พระองค์ทรงสำแดงพระคุณแก่คนใจถ่อม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 887)

“เมื่อความเย่อหยิ่งมาถึง ความหยามหน้าหน้าก็มาด้วย แต่ปัญญาอยู่กับคนใจถ่อม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 896)

“ความยำเกรงพระเจ้าเป็นการสอนให้เกิดปัญญา และความถ่อมใจเดินอยู่ข้างหน้าเกียรติ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 903)

“ความเย่อหยิ่งเดินหน้าการถูกทำลาย และจิตใจที่ขมขื่นหน้าการล้ม ที่จะเป็นคนมีใจถ่อมอยู่กับคนยากจน ก็ดีกว่าแบ่งของริบมาได้กับคนเย่อหยิ่ง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 904)

“ใจของคนก็องหองก่อนถึงการถูกทำลาย แต่ความถ่อมใจเดินอยู่หน้าเกียรติ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 906)

“บำเหน็จของความถ่อมใจและความยำเกรงพระเจ้า คือความมั่งคั่ง เกียรติ และชีวิต” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 911)

“ความเย่อหยิ่งของคนนำเขาให้ต่ำลง แต่คนที่มีใจถ่อมจะได้รับเกียรติ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 921)

ความไม่โลภ

“ใจที่สงบให้ชีวิตแก่เนื้อหนัง แต่กิเลสกระทำให้กระดูกผุ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 901)

“บุคคลผู้ตะกละหาทำไรก็กระทำความลำบากแก่ครัวเรือนของตน แต่บุคคลผู้เกลียดสินบนจะมีชีวิตอยู่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 902)

• “มีทรัพย์น้อยแต่มีความยำเกรงพระเจ้าดีกว่ามีคลังทรัพย์ใหญ่ แต่มีความลำบากอยู่ด้วย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 902)

“มีแต่น้อยแต่มีความชอบธรรม ก็ดีกว่ามีรายได้มากด้วยยอติธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 903)

อย่าปรารถนาของโอชะของท่าน เพราะมันเป็นอาหารที่หลอกลวง อย่าทำงานเพื่อเห็นแก่ทรัพย์ศฤงคาร จงฉลาดพอที่จะยับยั้งไว้ เจ้าจะเพ่งตาของเจ้าอยู่ที่ของอนิจจังหรือ เพราะทรัพย์สมบัติมีปีกแน่นอนทีเดียว มันจะบินไปในท้องฟ้าเหมือนนกอินทรี อย่ากินอาหารของคนที่ตระหนี่ อย่าปรารถนาของโอชะของเขา เพราะเขาเป็นเหมือนคนที่คอยนับอยู่ข้างใน เขาพูดกับเจ้าว่า “จงกินและดื่มเถิด” แต่ใจของเขามีได้อยู่กับเจ้า (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 912)

“บุคคลที่รักษาศักดิ์ศรีเป็นบุตรชายที่ฉลาด แต่เพื่อนของคนตะกละนำความอับอายมาถึงบิดาเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 919)

“คนตะกละเร้าให้เกิดการวิวาท แต่ผู้ที่วางใจในพระเจ้าจะเจริญขึ้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

“เธอดูแลการทำงานในครัวเรือนของเธอ และไม่ซุบมือเปิบ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 925)

การไม่ลักทรัพย์

“บุคคลที่ขโมยของของบิดาหรือมารดาของตน และกล่าวว่าอย่างนี้ไม่ทรยศ เขาก็เป็นเพื่อนของคนทำลาย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

“ผู้เข้าส่วนกับขโมยก็เกลียดชังชีวิตของตน เขาได้ยื่นคำสาบานแต่ไม่เปิดเผยอะไรเลย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 921)

การเคารพเชื่อฟังคำสอน

“ความยำเกรงพระเจ้าเป็นบ่อเกิดของความรู้ คนโง่ยอมดูหมิ่นปัญญาและคำสั่งสอน บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังคำเตือนของพ่อเจ้า และอย่าทิ้งคำสั่งสอนของแม่เจ้า เพราะทั้งสองนั้นเป็นมงคลงามสวามิภักดิ์ของเจ้า เป็นจี๋ห้อยคอของเจ้า” (สมาคมพระ-

คริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 883)

“แต่บุคคลผู้ฟังเราจะอยู่อย่างปลอดภัย เขาจะอยู่อย่างสุขสงบปราศจากความคิด
พรั่นพรั้งในความชั่วร้าย” (สมาคมพระคริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 884)

บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าลืมคำสอนของเรา แต่ให้ใจของเจ้ารักษากฎบัญญัติของเรา
เพราะสิ่งเหล่านี้จะให้วันเดือนปีชีวิตยืนยาว และอำนวยความสะดวกแก่เจ้า
อย่าให้ความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์ทอดทิ้งเจ้า จงผูกมันไว้ที่คอของเจ้า
จงเขียนมันไว้ที่แผ่นจารึกแห่งหัวใจของเจ้า ดังนั้นเจ้าจงหาความพอใจและ
ชื่อเสียงดีในสายพระเนตรพระเจ้า และในสายตามนุษย์ (สมาคมพระคริสต์-
ธรรมไทย, 2541, หน้า 885)

“อย่าคิดว่าตนฉลาด จงยำเกรงพระเจ้า และหนีจากความชั่วร้าย” (สมาคม-
พระคริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 886)

บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังคำสั่งสอนของพ่อเจ้าอย่างตั้งใจเพื่อเจ้าจะได้รับ
ความรู้ เพราะเราให้ภักดีแก่เจ้า อย่าทอดทิ้งคำสอนของเรา เมื่อเราเป็นลูก
อยู่กับพ่อของเรา เป็นแก้วตาของแม่เราน่ารักอ่อนโยน บิดาสอนเราและพูดกับ
เราว่า ให้ใจของเจ้ายึดคำสอนของเราไว้ให้มั่น จงรักษากฎบัญญัติของเรา และมีชีวิต
อยู่ อย่าลืมและอย่าหันกลับจากถ้อยคำแห่งปากของเรา จงเอาปัญญาและเอา
ความรู้ อย่าทอดทิ้งเธอ และเธอจะรักษาเจ้าไว้ จงรักปัญญา และปัญญา
จะระแวดระวังเจ้า (สมาคมพระคริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 887)

“บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังและรับถ้อยคำของเรา เพื่อปีเดือนแห่งชีวิตของเจ้า
จะมากมาย” (สมาคมพระคริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 887)

“บุตรชายของเราเอ๋ย จงตั้งใจต่อถ้อยคำของเรา จงเอียงหูของเจ้าเข้าหาคำพูด
ของเรา อย่าให้มันหนีไปจากสายตาของเจ้า จงรักษามันไว้ภายในใจของเจ้า เพราะมัน
เป็นชีวิตแก่ผู้ที่ค้นพบและมันรักษาเนื้อของผู้นั้นทั้งสิ้น” (สมาคมพระคริสต์ธรรมไทย,
2541, หน้า 888)

“บุตรชายเอ๋ย บัดนี้จงฟังเรา และอย่าพรางจากถ้อยคำแห่งปากของเรา”
(สมาคมพระคริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 888)

- บุตรของเราเอ๋ย จงรักษาศรัทธาของพ่อเจ้าและอย่าละทิ้งคำสั่งสอนของแม่เจ้า
 มัคมนต์ใดไว้บนใจของเจ้าเสมอ ผูกมันไว้ที่คอของเจ้า เมื่อเจ้าเดินมันจะนำเจ้า
 . เมื่อเจ้านอนลงมันจะเฝ้าเจ้า และเมื่อเจ้าตื่นขึ้นมันจะพูดกับเจ้า เพราะพระบัญญัติ
 เป็นประทีปและคำสอนเป็นสว่าง และคำตักเตือนของวินัย เป็นทางแห่งชีวิต
 เพื่อสงวนเจ้าไว้จากหญิงชั่วร้าย จากกลิ่นพะเน้าพะนอของหญิงสัตถุร
 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 890)

“บุตรชายของเราเอ๋ย จงรักษาถ้อยคำของเรา จงสะสมบัญญัติของเราไว้กับเจ้า
 จงรักษาศรัทธาของเราและดำรงชีวิตอยู่ จงรักษาคำสอนของเราอย่างกับแก้วตาของเจ้า
 มัคมนต์ไว้ที่นิ้วมือของเจ้า เขียนมันไว้บนแผ่นจารึกแห่งใจของเจ้า” (สมาคมพระคริสต-
 ธรรมไทย, 2541, หน้า 891)

บุตรชายของเราเอ๋ย บัดนี้จงฟังเรา บรรดาผู้ที่รักษาทางของเราก็ออยู่สุขสงบ
 จงฟังคำสั่งสอนและจงฉลาดและอย่าเพิกเฉยเสีย ผู้ใดที่ฟังเราก็อเป็นสุข คือเฝ้าอยู่
 ที่ประตูรั้วของเราทุกวันและคอยอยู่ข้างประตูบ้านของเรา เพราะผู้ใดที่พบเรา
 ก็พบชีวิตและได้รับความพอพระทัยจากพระเจ้า แต่ผู้ที่พลัดขาดเราก็อกระทำ
 ตัวเองให้เจ็บ บรรดาผู้ที่เกลียดเราก็อรับความมรณา (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,
 2541, หน้า 893-894)

“เขาผู้สนใจในคำสั่งสอนก็อยู่ในวิถีแห่งชีวิต แต่เขาผู้ปฏิเสธคำเตือนสติ
 ก็หลงเงินไป” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“ความยำเกรงพระเจ้านั้นยืดชีวิตให้ยาวไป แต่ปีเดือนของคนชั่วร้ายนั้น
 จะสั้นเข้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 896)

“บุตรชายที่ฉลาดฟังคำเตือนสติของบิดาตน แต่คนมักเยาะเย้ยไม่ฟังคำขานบ”
 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 899)

“เพราะความทะลึ่งผู้ประมาทจึงก่อวิพาท แต่ปัญญาอยู่กับบรรดาผู้ที่รับ
 คำแนะนำ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 899)

“บุคคลผู้คูหมิ่นพระวจนะนำการทำลายมาถึงตนเอง แต่บุคคลผู้นับถือ
 พระบัญญัติจะได้รับบำเหน็จ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 899)

“ความยากจนและความอดสูมาถึงบุคคลที่เพิกเฉยต่อคำเตือนสติ แต่บุคคลที่สนใจคำตักเตือนก็ได้รับเกียรติ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 899)

• “คนโง่คู่มั่นคำเตือนสติของบิดาตน แต่ผู้ที่สนใจคำตักท้วงเป็นผู้หยิ่งรู้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 901)

“บุคคลที่รักษาพระบัญญัติก็รักษาชีวิตของตน บุคคลที่ดูหมิ่นพระวจนะก็จะถึงตาย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 907)

“จงฟังคำแนะนำและรับคำเตือนสติ เพื่อเจ้าจะได้ปัญญาสำหรับอนาคต” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 907)

“เพราะถ้าเจ้ารักษากฎคำและความรู้นั้นไว้ในตัวเจ้า และพร้อมที่จะพูดคำเหล่านั้นเสมอ มันจะเป็นความชื่นใจแก่เจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 911)

“จงเอาใจของเจ้ารับคำสั่งสอน และเอาหูของเจ้ารับถ้อยคำแห่งความรู้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 912)

“จงฟังบิดาของเจ้าผู้ให้กำเนิดเจ้า และอย่าดูหมิ่นมารดาของเจ้าเมื่อนางแก่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 913)

“คนตักเตือนที่ฉลาดกับหูที่คอยฟัง ก็เหมือนแหวนหรืออาภรณ์ทองคำ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 916)

“บรรดาผู้ที่ทอดทิ้งบัญญัติย่อมสรรเสริญคนชั่วร้าย แต่บรรดาผู้ที่รักษาบัญญัติย่อมคอยต่อสู่เขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 919)

“บุคคลที่รักษาบัญญัติเป็นบุตรชายที่ฉลาด แต่เพื่อนของคนตะกละนำความอับอายมาถึงบิดาเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 919)

“ที่ใด ๆ ที่ไม่มีการเผยแพร่ธรรมประชาชนก็จะถึงความยับยั้งชั่งใจเสีย แต่คนที่รักษาธรรมบัญญัติจะเป็นสุข” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 921)

“นัยน์ตาที่เขาส่ายบิดาและดูถูกไม่ฟังมารดาจะถูกกาแห่งหุบเขาจิกออก และแร้งจะกินเสีย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 923)

ความบริสุทธิ์

“ความขำเกรงพระเจ้าเป็นที่เริ่มต้นของปัญญา และซึ่งรู้จักองค์บริสุทธิ์ เป็นความรอบรู้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 894)

“ลึนของคนชอบธรรมคือเงินเนื้อบริสุทธิ์ ความคิดของคนชั่วร้ายมีค่าแต่น้อย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“คนที่ความคิดตลบตะแลงเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า แต่คนที่มีความไว้ตำหนิยอมเป็นที่ปดิดินคิของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 897)

“ความคิดของคนชั่วร้ายเป็นสิ่งที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า แต่ถ้อยคำของคนบริสุทธิ์เป็นที่พอพระทัยของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 902)

“ผู้ใดจะกล่าวได้ว่า ข้าพเจ้าได้กระทำใจของข้าพเจ้าให้สะอาดแล้ว ข้าพเจ้าบริสุทธิ์พ้นบาปของข้าพเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 908)

“แม้เด็ก ๆ ก็แสดงตัวโดยการประพฤติดของเขาส่งว่าเขาจะทำจะบริสุทธิ์ และถูกต้องหรือไม่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 908)

“ทางของคนที่มีกรรมชั่วนั้นคด แต่ความประพฤติของผู้บริสุทธิ์นั้นถูกต้อง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 910)

“บุคคลที่รักใจบริสุทธิ์ และวาจาของเขามีกรุณาคุณจะได้พระราชาเป็นมิตร” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 911)

“บุคคลผู้นำคนเที่ยงธรรมเข้าไปในทางชั่ว ก็จะตกลงในหลุมของเขาเอง แต่คนที่ปราศจากตำหนิจะมีมรดกอย่างดี” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 919)

ความจริงใจ

“ว่ากันต่อหน้า ดีกว่ารักกันลับ ๆ บาตแผลที่มีมิตรทำก็สุจริต แต่การจูบของศัตรู นั้นมากเกินความจริง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 918)

ความรอบคอบ

“จงรักษาใจของเจ้าด้วยความระวังระไวรอบด้าน เพราะชีวิตเริ่มต้นออกมา จากใจ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 888)

“บุตรชายของเราเอ๋ย จงตั้งใจต่อปัญญาของเรา จงเอียงหูของเจ้าฟังความเข้าใจของเรา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 888)

“เพื่อเจ้าจะรักษาความเลืยวฉลาดไว้ และริมฝีปากของเจ้าจะระแวงระวังความรู้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 888)

• “บุตรชายที่สำสมไว้ในฤดูแล้งก็เป็นคนหยั่งรู้ แต่บุตรชายผู้หลับในฤดูเกี่ยวก็นำความอับอายมา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“บุคคลผู้รับประกันคนอื่นจะต้องทนทุกข์ แต่คนที่เกลียดการรับประกันย่อมปลอดภัย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 897)

“จะรู้ความร้อนใจของคนโง่ได้ทันที แต่คนที่หยั่งรู้ย่อมไม่นำพาต่อการถูกคนที่หยั่งรู้ย่อมเก็บความรู้ไว้ แต่คนโง่ป่าวร้องความโง่ของตน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

“คนที่หยั่งรู้กระทำทุกอย่างด้วยความรู้ แต่คนโง่ก็อวดความโง่ของตน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 899)

“ปัญญาของคนหยั่งรู้คือการเข้าใจทางของเขา แต่ความโง่ของคนโง่เป็นที่หลอกลวง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 900)

“คนเขลาได้ความโง่ แต่คนหยั่งรู้ก็มีความรู้เป็นมงกุฎ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 900)

“ทางหลวงของคนชอบธรรมหันออกจากความชั่วร้าย บุคคลผู้ระแวงระวังทางของตนก็สงวนชีวิตของเขาไว้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 903-904)

“คนชั่วร้ายทำให้หน้าของตนด้านไป แต่คนที่เที่ยงธรรมพิเคราะห์ดูทางของตน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 910)

“หนามและบ่วงอยู่ในทางของคนตลบตะแลง บุคคลที่ระแวงระวังตนเองจะอยู่ไกลเสียจากสิ่งเหล่านี้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 911)

“จงเตรียมงานของเจ้าที่ภายนอก ทำทุกอย่างของเจ้าให้พร้อมที่ในนา และหลังจากนั้นก็จงสร้างเรือนของเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 915)

“มด เป็นประชากรที่ไม่แข็งแรง แต่มันยังเตรียมอาหารของมันไว้ในฤดูแล้ง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 923)

การประหยัคอดออม

“ทรัพย์ศฤงคารที่ได้มาอย่างเร่งร้อนจะขอบแบบลง แต่บุคคลที่สำสมทีละเล็ก

ทีละน้อยจะได้เพิ่มพูนขึ้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 899)

“คลังทรัพย์ประเสริฐและน้ำมันมีอยู่ในที่อาศัยของคนฉลาด แต่คนโง่กินมันหมด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 910)

การรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล

บุตรชายของเราเอ๋ย ถ้าคนบาปหล่อชนเจ้าอย่าได้ยอมตาม ถ้าเขาว่า “มากับพวกเราเถิด ให้เราหมอบคอยเอาเลือดคน ให้เราชุ่มคักคนไว้ฝึกเล่นเถิด ให้เรากลิ่นเขาทั้งเป็นอย่างแดนผู้ตาย และกลืนเขาทั้งตัวอย่างคนเหล่านั้นที่ลงไปสู่ปากแดน เราจะพบของประเสริฐทุกอย่าง เราจะบรรจุเรือนของเราให้เต็มด้วยของที่รับได้ จงเข้าส่วนกับพวกเรา เราทุกคนจะมีเงินถุงเดียวกัน” บุตรชายของเราเอ๋ยอย่าเดินในทางนั้นกับเขา จงยับยั้งเท้าของเจ้าจากวิถีของเขา เพราะว่าเท้าของเขาวิ่งไปหาความชั่วร้าย และเขารีบเร่งไปทำให้โลหิตตก เพราะที่จะจิงข้ายไว้ให้นกเห็นก็ไร้ผล แต่คนเหล่านี้หมอบคอยโลหิตของตนเอง เขาชุ่มคักชีวิตของเขาเอง (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 883)

“อย่าโต้แย้งกับผู้ใดอย่างไร้เหตุผล ในเมื่อเรามีได้ทำอันตรายอย่างใดแก่เจ้า อย่าอิจฉาคนที่ทารุณ อย่าเลือกทางใด ๆ ของเขาเลย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 887)

“ให้ตาของเจ้ามองตรงไปข้างหน้า และให้การจ้องของเจ้าตรงไปข้างหน้าเจ้าจงสนใจในวิถีแห่งเท้าของเจ้า แล้วทางทั้งสิ้นของเจ้าจะแน่นอน อย่าเห่ไปข้างขวาหรือหันมาข้างซ้าย จงกลับเท้าของเจ้าเสียจากความชั่วร้าย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 888)

“คนเขลาเชื่อถือทุกอย่าง แต่คนหยั่งรู้มองดูว่าเขากำลังไปทางไหน คนมีปัญญาก็ระวังตัวและหันเสียจากความชั่วร้าย แต่คนโง่ขาดความยับยั้งและสะเพร่า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 900)

“ถ้าคนหนึ่งคนใดตอบก่อนที่เขาได้ยิน ก็เป็นความโง่และความอับอายของเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 906)

“คนหยั่งรู้เห็นอันตรายและซ่อนตัวของเขาเสีย แต่คนเขลาดินเรื้อยไปและรับอันตรายนั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 911, 918)

“อย่าตอบคนโง่ตามความโง่ของเขา เกรงว่าเจ้าเองจะเป็นเหมือนเขาเข้า จงตอบคนโง่ตามความโง่ของเขา เกรงว่าเขาจะฉลาดในสายตาของเขาเอง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 917)

“เธอพิเคราะห์ดูไร่นาแล้วก็ซื้อไว้ ด้วยผลนํ้ามือของเธอ เธอปลูกสวนองุ่น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 924)

ความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว

“บุคคลที่เอ็นดูคนยากจนก็ให้พระเจ้าทรงยืม และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่การกระทำของเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 907)

“จงอ้าปากของเจ้าแทนคนใบ้ เพื่อสิทธิของทุกคนที่ถูกทิ้งร้างอยู่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 924)

“เธอหยิบยื่นให้คนยากจน เธอยื่นมือออกช่วยคนขัดสน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 924)

ความยุติธรรม

พระองค์ทรงสะสมสติปัญญาไว้ให้คนเที่ยงธรรม พระองค์ทรงเป็นโล่ให้แก่ผู้ที่ดำเนินในความซื่อสัตย์ ทรงรักษาระวังวิถีของความยุติธรรม และทรงสงวนทางของธรรมิกชนของพระองค์ไว้ แล้วเจ้าจะเข้าใจความชอบธรรมและความยุติธรรม และความเที่ยงธรรมคือวิถีที่ดีทุกสาย (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 884-885)

“เพราะว่าคนที่เที่ยงธรรมจะได้อาศัยในแผ่นดิน และคนซื่อสัตย์จะคงอยู่ในนั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 885)

“ดังนั้น เจ้าควรจะดำเนินในทางของคนดี และรักษาวิถีของคนชอบธรรม เพราะว่าคนที่เที่ยงธรรมจะได้อาศัยในแผ่นดิน และคนซื่อสัตย์จะคงอยู่ในนั้นแต่คนชั่วร้ายจะถูกตัดขาดเสียจากแผ่นดิน และคนทรยศจะถูกถอนรากออกไป” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 885)

“เพราะคนตลบตะแลงเป็นที่เกลียดชังต่อพระเจ้า แต่คนเที่ยงธรรมอยู่ในความไว้วางใจของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 887)

“เราได้สอนเจ้าในเรื่องทางปัญญาแล้ว เราได้นำเจ้าในวิถีของความเที่ยงธรรม”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 888)

• “โดยเรานี้แหละพระราชกิจปกครอง และผู้ครอบครองจึงตรากฎหมายที่
ยุติธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 893)

“เราดำเนินในทางแห่งความชอบธรรม ในวิถีทั้งหลายของความยุติธรรม”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 893)

“พระเจ้าทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งแก่ผู้ที่ประพฤติด้อย่างเที่ยงธรรม แต่ผู้กระทำชั่ว
พระองค์ทรงทำลาย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 896)

“ตราฐานี้นั้นเป็นที่เกลียดชังต่อพระเจ้า แต่ลูกดื้อที่ยุติธรรมเป็นที่ปีติยินดี
แก่พระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 896)

“ความสัตย์ซื่อของคนเที่ยงธรรมย่อมนำเขา แต่ความคดโกงของคนทรยศ
ย่อมทำลายเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 896)

“ความชอบธรรมของคนเที่ยงธรรมย่อมช่วยกู้เขา แต่คนทรยศจะถูกแกะของเขา
จับเป็นเชลย โดยพรของคนเที่ยงธรรมบ้านเมืองก็เป็นที่ยกย่อง แต่วามันคว่ำลงโดยปาก
ของคนชั่วร้าย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 896)

“ความคิดของคนชอบธรรมนั้นยุติธรรม แต่คำหยาบของคนที่ชั่วร้ายนั้นทรยศ
ถ้อยคำของคนชั่วร้ายหมอบคอยเอาโลहित แต่ปากของคนเที่ยงธรรมช่วยคนให้รอด”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

“บุคคลผู้ดำเนินในความเที่ยงธรรมเกรงกลัวพระเจ้า แต่บุคคลที่คดเคี้ยวในทาง
ของเขาก็คูหมิ่นพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 900)

“พระเจ้าทรงเยาะเย้ยคนชั่วร้าย แต่คนเที่ยงธรรมชื่นบานในความโปรดปรานของ
พระองค์ . . . เรือนของคนชั่วร้ายจะถูกทำลาย แต่เดิณฑ์ของคนเที่ยงธรรมจะรุ่งเรือง”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 900)

“เครื่องสักการบูชาของคนชั่วร้ายเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า แต่คำอธิษฐาน
ของคนเที่ยงธรรมเป็นที่ปีติยินดีแก่พระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541,
หน้า 902)

“ทางของคนเกียจคร้านมีต้นหนามควัดงอกอยู่เต็ม แต่วิถีของคนเที่ยงธรรม
เป็นทางหลวงราบเสมอ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 902)

• “บุคคลผู้ตะกละหาทำไรก็กระทำความลำบากแก่ครัวเรือนของตน แต่บุคคล
ผู้เกลียดสินบนจะมีชีวิตอยู่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 902)

“ตราฐและตาซังเที่ยงตรงเป็นของพระเจ้า ลูกค่อมทั้งสิ้นในถุงเป็นพระราชกิจของ
พระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 903)

“คนชั่วร้ายรับสินบนจากอกเสื้อ เพื่อผันแปรทางแห่งความยุติธรรม” (สมาคม-
พระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 905)

“ที่จะลำเอียงเข้าข้างคนชั่วร้ายนั้นไม่ดี หรือจะบังคับคนชอบธรรมเรื่องความ-
ชอบธรรมก็ไม่ดีด้วย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 906)

“พยานที่ไร้ค่าก็เขาะเขี่ยความยุติธรรม และปากของคนชั่วร้ายก็กลืนกิน
แต่ความบาปผิด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 908)

“ลูกค่อมน้อยและเครื่องตวงโก่ง ทั้งสองเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้าเหมือน ๆ
กัน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 908)

“ลูกค่อมน้อยฉลเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า และตราฐที่โก่งก็เลวพอ ๆ กัน”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 909)

“ที่จะกระทำความชอบธรรมและความยุติธรรม ก็เป็นที่โปรดปรานแต่พระเจ้า
มากกว่าเครื่องสักการบูชา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 909)

“ให้ของกำนัลในที่ลับข่อมแปรความโกรธ ให้สินบนในอวกก็แปรการพิโรธร้าย
เมื่อกระทำการยุติธรรมก็เป็นการขึ้นบานแก่คนชอบธรรม แต่เป็นความพินาศแก่
คนกระทำชั่ว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 910)

“คนชั่วร้ายทำให้หน้าของตนด้านไป แต่คนเที่ยงธรรมพิเคราะห์คูลูทางของตน”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 910)

“บุคคลผู้บีบบังคับคนยากจนเพื่อเพิ่มทรัพย์ศฤงคารของตน หรือเพิ่มให้แก่
คนมั่งคั่งจะมาถึงความขัดสนเท่านั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 911)

“อย่าปล้นคนยากจน เพราะเขาเป็นคนยากจน หรือบีบบังคับคนทุกข์ใจที่ประตุ
เมือง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 912)

“อย่าย้ายหลักเขตเก่าแก่ ซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้ปักไว้... อย่าโยกย้ายเสาเขตเก่าแก่ หรือเข้าไปในไร่นาของคนกำพร้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 912) .

“ข้อความเหล่านี้เป็นคำกล่าวของปราชญ์ด้วย การลำเอียงในการตัดสินนั้นไม่ดีเลย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 915)

“คนยากจนที่บีบบังคับคนยากจน ก็เหมือนฝนที่ซัดลงมา แต่ไม่ให้อาหาร คนชั่วร้ายไม่เข้าใจความยุติธรรม แต่บรรดาผู้ที่แสวงหาพระเจ้าเข้าใจดีถ้วน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 919)

“บุคคลที่เพิ่มทรัพย์สินและการของตนด้วยดอกเบี้ยและเงินเพิ่ม พระเจ้าจะทรงเอาทรัพย์สินนั้นไปจากเขา เพื่อเพิ่มแก่คนที่เอ็นดูคนยากจน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 919)

“ผู้ครอบครองที่ขาดความเข้าใจก็เป็นผู้บีบบังคับที่ชั่วร้าย แต่บุคคลที่เกลียดคำไรธรรมย่อมยึดปีเดือนของเขาออกไป ซึ่งจะสำแดงความลำเอียงก็ไม่ดี คนอาจจะทรยศเพราะอาหารชิ้นหนึ่งก็ได้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

“พระราชาทรงให้เสถียรภาพแก่แผ่นดินด้วยความยุติธรรม แต่องค์ที่ทรงบีบบังคับเขาของกษัตริย์ทำให้แผ่นดินย่อยยับ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

“ถ้าพระราชานิพพานคนยากจนด้วยความเที่ยงธรรม พระที่นั่งของพระองค์จะสถาปนาอยู่เป็นนิรันดร์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 921)

“คนเป็นอันมากแสวงความพอใจจากผู้ครอบครอง แต่คนจะได้ความยุติธรรมจากพระเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 922)

“จงอ้าปากของเจ้า พินิจอย่างชอบธรรม รักษาสิทธิของคนจนและคนขัดสนให้คงอยู่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 924)

ความรับผิดชอบ

“เธอลุกขึ้นตั้งแต่ยังมีคอยู่ และจัดอาหารให้ครัวเรือนของเธอ และจัดงานให้แก่สาวใช้ของเธอ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 924)

ความเสมอภาค

“บุคคลที่เย้ยหยันคนยากจนก็ดูถูกพระเจ้าผู้สร้างของเขา บุคคลที่ยินดีเมื่อมีความลำบากยากเย็นจะไม่มีโทษหาмиได้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 904)

“คนมั่งคั่งและยากจนประชุมพร้อมกัน พระเจ้าทรงสร้างเขาทั้งสิ้น”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 911)

“คนชอบธรรมรู้จักสิทธิของคนยากจน คนชั่วร้ายไม่เข้าใจความรู้เรื่องนี้”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 921)

“คนยากจนและผู้บีบบังคับมักมาประจัญหน้ากันเสมอ และพระเจ้าประทานความสว่างแก่ตาของคนทั้งสอง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 921)

ความมีระเบียบวินัย

“สุภายิตของซาโลมอน พระราชาแห่งอิสราเอลโอรสของดาวิดทรงพระราชนิพนธ์ไว้เพื่อให้บรรลุปัญญาและมีวินัย เข้าใจถ้อยคำแห่งความรอบรู้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 883)

“จงยึดวินัยไว้และอย่าปล่อยไป จงระแวดระวังเธอไว้ เพราะเธอเป็นชีวิตของเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 888)

“เขาตายเพราะขาดวินัยในชีวิต และเพราะความโง่งมอย่างยิ่งของเขา เขาจึงหลงเงินไป” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 889)

“ผู้ใดที่รักวินัยก็รักความรู้ แต่บุคคลที่เกลียดการตักเตือนก็เป็นคนโง่”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 897)

“จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป และเมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่แล้วเขาจะไม่พรางจากทางนั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 911)

“จงซื้อความจริงและอย่าขายไปเสีย จงซื้อปัญญา วินัย และความรอบรู้”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 913)

“คนที่ปราศจากการปกครองตนเอง ก็เหมือนเมืองที่ปรักหักพังและไม่มีกำแพง”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 916)

ความกล้าหาญ

“อย่ากลัวความกลัวล้นที่มาถึงปัจจุบันทันด่วน หรือกลัวความพินาศย่อยยับของ

คนชั่วร้ายที่เกิดขึ้น เพราะพระเจ้าจะทรงเป็นความไว้วางใจของเจ้า และจะทรงรักษาเท้าของเจ้าให้พ้นจากการถูกจับ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 886)

• “ผู้ที่ขบิบบดาที่ก่อความยุ่งยาก แต่ผู้ที่ดักเตือนอย่างกล้าหาญจะสร้างสันติภาพ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“คนชั่วร้ายก็หนีเมื่อไม่มีใครไล่ตาม แต่คนชอบธรรมก็กล้าหาญอย่างสิงห์หนุ่ม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 919)

“มีสามสิ่งที่สง่างามมากในท่าเดิน เออ มีสี่สิ่งที่ย่างเท้าของมันผ่าเผย คือสิ่งซึ่งเป็นสัตว์ที่มีกำลังมากที่สุด และไม่ยอมหันหลังกลับเพราะสิ่งใดเลย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 923)

ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อ

“อย่ายึดความดีไว้จากผู้ที่สมควรจะได้รับ ในเมื่อสิ่งนี้อยู่ในอำนาจของเจ้าที่จะกระทำได้อะไรพูดกับเพื่อนบ้านของเจ้าว่า ไปเถอะแล้วกลับมาอีกพรุ่งนี้ฉันจะให้ ในเมื่อเจ้ามีให้อยู่แล้ว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 887)

“บางคนยังจำหน้ายิ่งมั่งคั่ง บางคนยังยึดสิ่งที่ควรจำหน้ายิ่งขัดสนก็มี บุคคลที่ใจกว้างขวางย่อมได้รับความมั่งคั่ง บุคคลที่รดน้ำเขาเองจะรับการรดน้ำ ประชาชนแห่งบุคคลที่กักข้าว แต่พระพรอยู่บนศีรษะของผู้ที่ขายข้าว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 897)

“บุคคลผู้บีบบังคับคนยากจน ดูถูกพระผู้สร้างของเขา แต่บุคคลที่เอ็นดูต่อคนขัดสนก็ถวายเกียรติแด่พระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 901)

“มิตรสหายก็มีความรักอยู่ทุกเวลา และพี่น้องก็เกิดมาเพื่อช่วยกันยามทุกข์ยาก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 905)

“พี่น้องที่ได้รับความช่วยเหลือก็เหมือนเมืองที่เข้มแข็ง และการทะเลาะวิวาทเหมือนดาลที่ป้อมปราการ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 906)

“คนโลกก็โลภอยู่วันยังค่ำ แต่คนชอบธรรมให้และไม่หวังเหนียวไว้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 910)

“บุคคลที่มีตาแสดงใจกว้างขวางก็จะรับพร เพราะเขาแบ่งส่วนอาหารของเขาแก่คนยากจน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 911)

“จงช่วยบรรดาผู้ที่ถูกนำไปสู่ความมรณา จงช่วยยืคบรรดาผู้ที่ติดุแปไปเพื่อถูกฆ่า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 914)

• “ถ้าศัตรูของเจ้าหิว จงให้อาหารเขา รับประทาน และถ้าเขากระหาย จงให้น้ำเขาดื่ม เพราะเจ้าจะกองถ่านที่ลุกโพล่งไว้บนศีรษะของเขา และพระเจ้าจะทรงให้บำเหน็จแก่เจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 916)

“บุคคลที่ทำให้แก่คนยากจนจะไม่รู้จักการขัดสน แต่บุคคลที่ปิดตาของเขาเสียจากการนี้จะได้รับการแข่งสาปมาก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

ความมีมนุษยสัมพันธ์

“บุคคลผู้ให้อภัยการทรยศก็มุ่งจะสร้างมิตรภาพ แต่คนปากโป้งจะทำลายความเป็นมิตร” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 905)

“เหล็กกลับเหล็กได้ คนหนึ่งก็กลับเพื่อนของตนได้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 918)

การให้อภัย

“ความเกลียดชังเร้าให้เกิดความวิวาท แต่ความรักครอบงำบรรดาการทรยศเสีย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“บุคคลผู้ให้อภัยการทรยศก็มุ่งจะสร้างมิตรภาพ แต่คนปากโป้งจะทำลายความเป็นมิตร” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 905)

“สามัญสำนึกที่ดีกระทำไห้คนโกรธช้า และที่มองข้ามการทรยศไปเสียก็เป็นศักดิ์ศรีแก่เขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 90)

“อย่าเปรมปรีดิ์เมื่อศัตรูของเจ้าล้ม และอย่าไห้ใจของเจ้ายินดีเมื่อเขาสะดุดเกรงว่าพระเจ้าจะทอดพระเนตรและไม่ทรงพอพระทัย และทรงหันความกริ้วจากเขาเสีย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 914)

การไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น

อย่ากรุ่นปรารถนาความงามของนางอยู่ในใจของเจ้า อย่าไห้นางจับเจ้าด้วยขนตาของนาง เพราะจะจ้างหญิงแพศยาด้วยขนมปังก้อนเดียวก็ย้งได้ แต่หญิงเล่นชู้ถ้าชีวิตประเสริฐของชายทีเดียว ผู้ชายจะหอบไฟไว้ที่อกของเขา โดยไม่ให้เสื้อผ้าของเขาไหม้ได้หรือ หรือผู้ใดจะเดินบนถ่านที่ลุกโพล่ง โดยไม่ให้เท้าของเขาถูก

ไฟลวกได้หรือบุคคลผู้เข้าหาภรรยาของเพื่อนบ้านก็เป็นอย่างนั้นแหละ ไม่มีผู้ใดที่แต่ละต้องนางแล้วจะไม่ถูกปรับโทษ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 890-891)

ชายใดที่ล่วงประเวณีผิดเมีย ย่อมไม่มีสามัญสำนึก ผู้ใดที่กระทำอย่างนั้นก็ทำลายตนเอง เขาได้รับบาปผิดและความอัปยศ และจะล้างความขายหน้าของตนหาได้ไม่ เพราะความริษยากระทำให้คนเกรี้ยวกราดในวันที่เขาแก้แค้น เขาจะไม่เปลามือ เขาจะไม่รับค่าทำขวัญใด ๆ ถึงเจ้าจะทวีของกำนัลเขาก็ไม่ยอมสงบ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 891)

หญิงโง่นั้นเสียงเอ็ดอึง นางปล่อยตัวและไม่รู้จักอาย นางนั่งที่ประตูเรือนของนางและ ณ ที่สูงในเมือง พลองร้องเรียกบรรดาผู้ที่ผ่านไป ผู้เดินตรงไปตามทางของเขาวา “ผู้ใดที่เป็นคนเขลา ให้เขาหันเข้ามาที่นี่” นางพูดกับเขาผู้ไร้สามัญสำนึกว่า “น้ำที่ขโมยมาหวานดี และขนมที่รับประทานในที่ลับก็อร่อย” แต่เขาไม่ทราบว่าเขาตายอยู่ที่นั่น และแขกของนางก็อยู่ในห้วงลึกของแดนผู้ตาย (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 894)

การใช้ปัญญาและวิจารณ์ญาณ

“ความยำเกรงพระเจ้าเป็นบ่อเกิดของความรู้ คนโง่ย่อมดูหมิ่นปัญญาและคำสั่งสอน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 882)

กระทำหูของเจ้าให้ฟังเพื่อรับปัญญา และเอียงใจของเจ้าเข้าหาความเข้าใจ เธอถ้าเจ้าร้องหาความรู้ และเปล่งเสียงของเจ้าหาความเข้าใจ ถ้าเจ้าแสวงปัญญา คุณหาเงิน และเสาะหาปัญญาอย่างหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้ นั่นแหละเจ้าจะเข้าใจความยำเกรงพระเจ้า และพบความรู้ของพระเจ้า เพราะพระเจ้าประทานปัญญาความรู้และความเข้าใจมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ พระองค์ทรงสะสมสติปัญญาไว้ให้คนเที่ยงธรรม พระองค์ทรงเป็นโล่ให้แก่ผู้ที่ดำเนินในความซื่อสัตย์ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 884-885)

“เพราะปัญญาจะเข้ามาในใจของเจ้า และความรู้จะเป็นที่รุ่มร้อนแก่วิญาณจิตของเจ้า ความเฉลียวฉลาดจะคอยเฝ้าเจ้า และความเข้าใจจะระแวดระวังเจ้าไว้ ช่วยให้เจ้า

พ้นจากทางแห่งคนชั่วร้าย จากคนที่พูดลบลบตะเลง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 885)

- มนุษย์ผู้ประสบปัญญาและผู้ที่ได้รับความเข้าใจเป็นสุขจริงหนอ เพราะผลที่ได้จากปัญญาย่อมดีกว่าผลที่ได้จากเงิน และถ้าไร่นั้นดีกว่าทองคำ ปัญญาประเสริฐกว่าทับทิม และบรรดาสิ่งที่เจ้าปรารถนาจะเปรียบกับปัญญาไม่ได้ ชีวิตยืนยาวอยู่ที่มือขวาของปัญญา และที่มือซ้ายมีความมั่งคั่งและเกียรติยศ ทางของปัญญาเป็นทางของความร่มรื่น และวิถีทั้งสิ้นของปัญญาคือสันติภาพ ปัญญาเป็นต้นไม้แห่งชีวิตแก่ผู้ที่ยึดเธอไว้ บรรดาผู้ที่ยึดเธอไว้แน่นเรียกว่าสหาย พระเจ้าทรงวางรากแผ่นดินโลกโดยปัญญา พระองค์ทรงสถาปนาฟ้าสวรรค์โดยความเข้าใจ โดยความรู้ของพระองค์ น้ำบาดาลก็ปะทุออกมาและเมฆก็หยาดน้ำค้างลงมา บุตรชายของเราเอ๋ย จงรักษาสติปัญญาและความเฉลียวฉลาดไว้ อย่าให้ทั้งสองนี้หนีไปจากสายตาของเจ้าและทั้งสองจะเป็นชีวิตแก่เจ้า เป็นอาภรณ์ประดับคอของเจ้าแล้วเจ้าจะดำเนินในทางของเจ้าอย่างปลอดภัย และเท้าของเจ้าจะไม่สะดุด ถ้าเจ้านั่งเจ้าจะไม่กลัว เมื่อเจ้านอนก็จะหลับไปอย่างผาสุกสดชื่น (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 886)

อย่าลืมและอย่าหันกลับจากถ้อยคำแห่งปากของเรา จงเอาปัญญาและเอาความรู้ อย่าทอดทิ้งเธอและเธอจะรักษาเจ้าไว้ จงรักปัญญาและปัญญาจะระแวดระวังเจ้า ที่เริ่มต้นของปัญญาเป็นอย่างนี้คือจงเอาปัญญา แม้เจ้าจะได้อะไรก็ตาม จงเอาความรู้ไว้ จงตีราคาปัญญาให้สูงและปัญญาจะยกย่องเจ้า ถ้าเจ้าทอดปัญญาไว้ปัญญาจะให้เกียรติเจ้า เธอจะเอามงคลงมาสวมศีรษะเจ้าจะให้มงกุฎงามแก่เจ้า (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 887)

“บุตรชายของเราเอ๋ย จงตั้งใจต่อปัญญาของเรา จงเอียงหูของเจ้าฟังความเข้าใจของเรา เพื่อเจ้าจะรักษาความเฉลียวฉลาดไว้ และริมฝีปากของเจ้าจะระแวดระวังความรู้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 888)

“จงพูดกับปัญญาว่า เธอเป็นพี่สาวของฉัน และจงเรียกความรู้ว่า เพื่อนสนิท เพื่อปัญญานี้จะพิทักษ์เจ้าไว้ให้พ้นจากหญิงชั่ว จากหญิงสัตย์จริงที่พูดจาเพน้าเพนอ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 891)

“เพราะปัญญาคึกว่าทับทิม และสิ่งที่เจ้าปรารถนาทั้งหมดจะเปรียบเทียบกับปัญญาไม่ได้ เราคือปัญญาอยู่ในความหยั่งรู้ และเราพบความรู้และความเฉลียวฉลาด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 892)

ปัญญาได้สร้างเรือนของเธอแล้ว เธอได้ตั้งเสาเจ็ดต้น ปัญญาได้ฆ่าสัตว์ของเธอ ได้ประสมเหล้าองุ่นของเธอ ได้จัดโต๊ะของเธอแล้วด้วย และได้ส่งสาวใช้ของเธอออกไปส่งเสียงเรียกจากที่สูงในเมืองว่า “ผู้ใดที่เป็นคนเขลา ให้เขาหันเข้ามาที่นี่” เธอพูดกับผู้ที่ไร้สามัญสำนึกว่า “มาเถอะ มารับประทานขนมปังของเรา และดื่มเหล้าองุ่นที่เราได้ประสม จงทิ้งความเขลาเสียและดำรงชีวิตอยู่ ดำเนินในทางของความรอบรู้นั้นเถิด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 894)

“ความยำเกรงพระเจ้า เป็นที่เริ่มต้นของปัญญา และซึ่งรู้จักองค์บริสุทธิ์เป็นความรอบรู้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 894)

“ใจที่ประกอบด้วยปัญญาจะสนใจในบัญญัติ แต่คนที่พุดโง่ ๆ จะถึงความพินาศ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“ที่ริมฝีปากของผู้ที่มีความเข้าใจจะพบปัญญา แต่ไม่เรียกว่าเหมาะสำหรับหลังของผู้ที่ขาดสามัญสำนึก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“คนโง่กระทำความผิดเหมือนการเล่นสนุก แต่ความประพฤติดันก่อปรด้วยปัญญา เป็นความเพลิดเพลิดแก่คนที่มีความเข้าใจ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“คนไร้พระเจ้าทำลายเพื่อนบ้านของเขาด้วยปาก แต่คนชอบธรรมได้รับการช่วยให้พ้นด้วยอาศัยความรู้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 896)

“ปัญญาสร้างเรือนของเธอขึ้น แต่ความโง่รื้อมันลงด้วยมือตนเอง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 900)

“ปัญญาของคนหยั่งรู้คือการเข้าใจทางของเขา แต่ความโง่ของคนโง่เป็นที่หลอกลวง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 900)

“ข้าราชการผู้ประกอบกิจอย่างเฉลียวฉลาดก็ได้รับความโปรดปรานจากพระราชา แต่พระพิโรธของพระองค์ก็ตกลงบนผู้ที่ประพฤติน่าละอาย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 901)

“ได้ปัญญาก็ดีกว่าได้ทองคำสักเท่าใด ที่จะเลือกเอาความรอบรู้ก็ดีกว่าเงิน”

(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 903)

• “ปัญญาเป็นน้ำพุแห่งชีวิตแก่ผู้ที่มีปัญญา แต่ความโง่เป็นการลงโทษแก่คนโง่”

(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 904)

“ใจที่มีความคิดย่อมหาความรู้ และหูของปราชญ์แสวงความรู้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 906)

“บุคคลที่ได้ปัญญาก็รักตนเอง บุคคลผู้รักษาความเข้าใจไว้จะจำเริญรุ่งเรือง”

(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 907)

“เรือนนั้นเขาสร้างกันด้วยปัญญา และสถาปนามันไว้ด้วยความเข้าใจ โดยความรู้ บรรดาห้องก็เต็มไปด้วยความมั่งคั่ง ล้วนประเสริฐและผลิตผลิตทั้งสิ้น คนฉลาดมีกำลังมาก และคนมีความรู้ก็เพิ่มกำลังขึ้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 914)

“จงรู้เถอะว่าปัญญาก็เป็นเช่นนั้นแก่วิญญาณ ถ้าเจ้าพบปัญญาก็จะมีอนาคต และความหวังของเจ้าจะไม่ถูกตัดออก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 914)

“เมื่อแผ่นดินทรยศก็มีผู้ครอบครองเพิ่มขึ้น แต่ด้วยคนที่มีความเข้าใจและความรู้ เสถียรภาพของแผ่นดินนั้นจะยั่งยืนนาน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 919)

“บุคคลที่วางใจในความคิดของตัวเองเป็นคนโง่ แต่บุคคลที่ดำเนินในปัญญา จะได้รับการช่วยกู้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

“บุคคลผู้รักปัญญายอมทำให้บิดาของเขายินดี แต่ผู้ที่คบค้าหาญแพศยา ก็ผลาญทรัพย์สิ่งของของเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

“คนมักเยาะเย้ยกระทำบ้านเมืองให้ลุกเป็นไฟ แต่ปราชญ์แปรความโกรธเกรี้ยวไปเสีย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 921)

“ไม่เรียวและคำดักเตือนให้เกิดปัญญา แต่ถ้าปล่อยเด็กไว้แต่ลำพังจะนำความอับอายมาสู่มารดาของตน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 921)

“มีสิ่งในแผ่นดินโลกที่เล็กเหลือเกิน แต่มีปัญญามากเหลือล้น มดเป็นประชากรที่ไม่แข็งแรง แต่มันยังเตรียมอาหารของมันไว้ในฤดูแล้ง ตัวกระจงผาเป็นประชากรที่ไม่

มีกำลัง แต่มันยังสร้างบ้านของมันในชอกหิน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 923)

• การมีสามัญสำนึกที่ดี

“คนจะได้คำชมเชยตามสามัญสำนึกที่ดีของเขา แต่คนที่ความคิดคลบตะแลง ก็เป็นที่ดูหมิ่น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

“มีสามัญสำนึกที่ดีก็ได้รับความโปรดปราน แต่หนทางของคนที่ไม่เชื่อเป็น ความย่อยยับของเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 899)

“สามัญสำนึกที่ดีจะทำให้คน โกรธช้า และที่มองข้ามการทรยศไปเสียก็เป็น สักดิ์ศรีแก่เขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 907)

การไม่ลองสิ่งเสพติด

“เหล้าองุ่นให้เกิดการเยาะเย้ย และสุราทำให้เกิดเป็นพาลเกร ผู้ใดยอมให้มัน พาเงินไปก็ไม่เป็นคนฉลาด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 908)

“บุคคลที่รักความเปลือยเปลือยจะเป็นคนยากจน บุคคลที่รักเหล้าองุ่นและน้ำมัน จะไม่มั่งคั่ง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 910)

ใครที่ร้องโอย ใครที่ร้องอูย ใครที่มีการวิวาท ใครที่มีการร้องคราง ใครที่มี บาดแผลปราศจากเหตุ ใครที่มีตาแดงคือบรรดาผู้ที่นั่งแช่อยู่กับเหล้าองุ่น บรรดาผู้ที่ไปทดลองเหล้าประสม อย่างมองดูเหล้าองุ่นเมื่อมันมีสีแดง เมื่อเป็น ประกายในถ้วยและลงไปคล่อง ๆ ณ ที่สุดมันก็ดเหมือนงู และมันจกเอาเหมือน งูทับทาง ตาของเจ้าจะเห็นสิ่งแปลก ๆ และใจของเจ้าจะพุดคลบตะแลง เจ้าจะ เป็นเหมือนคนที่นอนอยู่กลางทะเล อย่างคนที่นอนอยู่บนเสาทางใบ เจ้าจะว่า เขาดีข้าแต่ข้าไม่เจ็บ เขาทุบข้าแต่ข้าไม่รู้สึกรู้สีก ข้าจะตื่นเมื่อไรหนอ ข้าจะแสวง การดื่มอีก (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 913)

โอ เลมูเอลเอ๋ย ไม่สมควรที่พระราชินี ไม่สมควรที่พระราชินีจะเสวย เหล้าองุ่น หรือผู้ที่ครอบครองจะปรารธนาสุรา เกรงว่าเขาจะดื่มและลืมคำที่ ตราเป็นกฎหมายนั้นเสีย และวินิจฉัยความของเจ้าทุกข์ให้เขวไป จงให้สุราแก่ผู้ที่ กำลังพินาศ และน้ำองุ่นแก่ผู้ที่ทุกข์ใจอย่างขมขื่น จงให้เขาดื่มและลืมความ-

ยากจนของเขา เพื่อจะจดจำความระทมทุกข์ของเขาไม่ได้อีกต่อไป (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 924)

• **การรู้จักกาลเทศะ**

“เมื่อเจ้านั่งลงรับประทานอาหารกับผู้รอบครองบ้านเมือง จงสังเกตให้ดีว่าอะไรอยู่ข้างหน้าเจ้า ถ้าเจ้าเป็นคนตะกละเจ้าจงจ่อมีดไว้ที่คอของเจ้า อย่าปรารภนาของโอชะของท่านเพราะมันเป็นอาหารที่หลอกลวง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 912)

ความจงรักภักดี

“อย่าให้ความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์ทอดทิ้งเจ้า จงผูกมันไว้ที่คอของเจ้า จงเขียนมันไว้ที่แผ่นจารึกแห่งหัวใจของเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 885)

“คนที่คิดการชั่วนั้นไม่ผิดหรือ บรรดาผู้ที่คิดการดีก็พบความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 901)

“ความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์ได้ลบมลทินบาปชั่ว และคนหลีกเลี่ยงความชั่วร้ายได้โดยความยำเกรงพระเจ้า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 903)

“มิตรสหายก็มีความรักอยู่ทุกเวลา และพี่น้องก็เกิดมาเพื่อช่วยกันยามทุกข์ยาก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 905)

“สิ่งที่น่าปรารถนาในตัวของมนุษย์คือความจงรักภักดี และคนยากจนยังดีกว่าคนมูสา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 907)

“คนเป็นอันมากป่าวร้องความจงรักภักดีของเขาเอง แต่ใครจะหาคนสัตย์ซื่อพบเล่า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 908)

“ความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์สงวนพระราชาไว้ และความชอบธรรมก็เชิดชูพระที่นั่งของพระองค์ไว้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 909)

ความชอบธรรม

“แล้วเจ้าจะเข้าใจความชอบธรรมและความยุติธรรม และความเที่ยงธรรมคือวิถีที่ดีทุกสาย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 885)

“ดังนั้น เจ้าควรจะดำเนินในทางของคนดี และรักษาวิถีของคนชอบธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 885)

“แต่วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอรุณ ซึ่งฉายสุกใสยิ่งขึ้น ๆ จนเต็มวัน”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 888)

• “ความมั่งคั่งและเกียรติอยู่กับเรา ทั้งทรัพย์สินและการที่ทนทานและความชอบธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 893)

“เราดำเนินในทางแห่งความชอบธรรม ในวิถีทั้งหลายของความยุติธรรม”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 893)

“จงให้คำสั่งสอนแก่ปราชญ์และเขาจะฉลาดยิ่งขึ้น จงสอนคนชอบธรรมและเขาจะเพิ่มการเรียนรู้มากขึ้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 894)

“คลังทรัพย์ของธรรมไม่เป็นกำไร แต่ความชอบธรรมช่วยกู้จากความตาย พระเจ้ามิได้ทรงปล่อยให้คนชอบธรรมหิว แต่พระองค์ทรงจัดวางความอยากของคนชั่วร้าย”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 894)

“พระพรอยู่บนศีรษะของผู้ชอบธรรม แต่ความทารุณท่วมปากคนชั่วร้าย การระลึกถึงของคนชอบธรรมเป็นพระพร แต่ชื่อเสียงของคนชั่วร้ายจะเน่าเสีย”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“ผลงานของคนชอบธรรมนำไปถึงชีวิต แต่ของคนชั่วร้ายนำไปถึงบาป”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“ถิ่นของคนชอบธรรมคือเงินเนื้อบริสุทธิ์ ความคิดของคนชั่วร้ายมีค่าแต่น้อย ริมฝีปากของคนชอบธรรมเลี้ยคนเป็นอันมาก แต่คนโง่ตายเพราะขาดสามัญสำนึก”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895)

“สิ่งใดที่คนชั่วร้ายคิดกลัวมันจะมาถึงเขา แต่สิ่งใดที่คนชอบธรรมปรารถนา พระองค์ทรงประสาทให้ เมื่อพายุร้ายผ่านไปแล้วคนชั่วก็ไม่มีอีก แต่คนชอบธรรมจะได้รับการสถาปนาไว้เป็นนิรันดร์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 895-896)

“ความหวังของความชอบธรรมจบลงในความยินดี แต่ความมุ่งหวังของคนชั่วร้ายก็สูญเปล่า” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 896)

“ผู้ชอบธรรมจะไม่ถูกกำจัดเลย แต่คนชั่วร้ายจะไม่ได้อยู่ในแผ่นดิน ปากของคนชอบธรรมนำปัญญาออกมา แต่ลิ้นของคนตลบตะแลงจะถูกตัดออก ริมฝีปากของ

คนชอบธรรมรู้ว่าอะไรพอกุศล แต่ปากของคนชั่วร้ายรู้ว่าสิ่งใดคลบตะแลง” (สมาคม-พระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 896)

• ความมั่งคั่งไม่อำนวยความสะดวกในวันทรงพระพิโรธ แต่ความชอบธรรมช่วยกู้ให้พ้นความมรณา ความชอบธรรมของคนที่ไม่ได้ทำหยาบช้ารักษาทางของเขาให้ตรง แต่คนชั่วร้ายก็ล้มลงด้วยความชั่วร้ายของเขาเอง ความชอบธรรมของคนเที่ยงธรรมย่อมช่วยกู้เขา แต่คนทรยศจะถูกราชของเขากัดเป็นเชลย (สมาคม-พระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 896)

คนชอบธรรมรับการช่วย เหลือให้พ้นความลำบาก และคนชั่วร้ายเข้าไปแทนที่ คนไร้พระเจ้าทำลายเพื่อนบ้านของเขาด้วยปาก แต่คนชอบธรรมได้รับการช่วยให้พ้นด้วยอาศัยความรู้ เมื่อคนชอบธรรมอยู่เย็นเป็นสุขบ้านเมืองก็เปรมปรีดิ์ และเมื่อคนชั่วร้ายพินาศก็มีเสียงโห่ร้องด้วยความยินดี (สมาคมพระ-คริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 896)

“ชายชั่วร้ายได้ผลจ้างที่หลอกลวง แต่บุคคลที่หว่านความชอบธรรมจะได้บำเหน็จที่แน่นอน บุคคลผู้ตั้งมั่นอยู่ในความชอบธรรมจะมีชีวิตอยู่ แต่บุคคลผู้ติดตามความชั่วร้ายจะถึงความตาย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 897)

“จงแน่ใจเถิด ซึ่งคนชั่วร้ายจะไม่มีโทษนั้นหาได้ แต่บรรดาผู้ที่เป็นคนชอบธรรมจะได้รับการช่วยกู้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 897)

“ความปรารถนาของคนชอบธรรมจบลงในความดีเท่านั้น ความมุ่งหวังของคนชั่วร้ายจบลงในความพิโรธ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 897)

“บุคคลผู้วางใจในความมั่งคั่งจะล้มละลาย แต่คนชอบธรรมจะรุ่งเรืองอย่างไพบิเยว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 897)

“ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต การฝ่าฝืนกฎหมายย่อมทำลายชีวิต” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 897)

“คนจะตั้งอยู่ด้วยความโหดร้ายไม่ได้ แต่รากของคนชอบธรรมจะไม่รู้จักเคลื่อนไหว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 897)

“ความคิดของคนชอบธรรมนั้นยุติธรรม แต่คำหาเรือของคนชั่วร้ายนั้นทรยศ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 897)

“คนชั่วร้ายคว่ำแล้วและไม่มีอีก แต่เรือนของคนชอบธรรมยังดำรงอยู่” (สมาคม-พระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

• “หอคอยแข็งแรงของคนชั่วร้ายปรักหักพังสิ้น แต่รากของคนชอบธรรมตั้งมั่นคงอยู่ คนชั่วร้ายยอมติดบ่วงโดยการละเมิดแห่งริมฝีปากของตน แต่คนชอบธรรมหนีพ้นจากความลำบาก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

“คนชอบธรรมหันจากทางชั่วร้ายแต่ทางของคนชั่วร้าย นำเขาเองให้เงินไป” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 898)

“ในวิถีของความชอบธรรมเป็นชีวิต แต่ทางของความผินนำไปถึงความมรณา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 899)

“คนชอบธรรมเกลียดความเท็จ แต่คนชั่วร้ายประพุดินน้ำอับอายและนำอดสู ความชอบธรรมระแวงระวังผู้ที่ทางของเขาเที่ยงธรรม แต่บาปว่าคนชั่วร้าย” (สมาคม-พระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 899)

“สว่างของคนชอบธรรมก็เปรมปรีดิ์ แต่ประทีปของคนชั่วร้ายจะถูกดับ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 899)

“ความเคราะห์ร้ายตามติดคนบาป แต่ความเจริญรุ่งเรืองให้บำเหน็จแก่คนชอบธรรม คนดีก็ละมรดกไว้ให้แก่หลาน ๆ แต่ทรัพย์ศฤงคารของคนบาปนั้นต่ำสมไว้ให้คนชอบธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 900)

“คนชอบธรรมรับประทานได้จนพอใจ แต่ท้องของคนชั่วร้ายก็หิว” (สมาคม-พระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 900)

“คนชั่วร้ายก็ถูกคว่ำลงตามการกระทำชั่วร้ายของเขา แต่คนชอบธรรมพบที่ลี้ภัยด้วยใจแน่วแน่ของเขา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 901)

“ความชอบธรรมเชิดชูประชาชาติหนึ่ง ๆ แต่บาปเป็นเหตุให้ชนชาติหนึ่ง ๆ ถูกตำหนิ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 901)

“ในเรือนของคนชอบธรรมมีคลังทรัพย์มาก แต่ความลำบากตกอยู่กับรายได้ของคนชั่วร้าย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 901)

“ทางของคนชั่วร้ายเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่พระเจ้า แต่พระองค์ทรงรักบุคคลผู้ตามติดความชอบธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 902)

“ใจของคนชอบธรรมรำพึงว่าจะตอบอย่างไร แต่ปากของคนชั่วร้ายเทสิ่งชั่วร้ายออก พระเจ้าทรงอยู่ห่างไกลจากคนชั่วร้าย แต่พระองค์ทรงได้ยื่นคำอธิษฐานของคนชอบธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 902- 903)

“มีแต่น้อยแต่มีความชอบธรรม ก็ดีกว่ามีรายได้มากด้วยอโยติธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 903)

“ริมฝีปากที่ชอบธรรมเป็นที่ปีติยินดีแก่พระราชา และพระองค์ทรงรักบุคคลผู้พูดสิ่งที่ถูก” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 903)

“ทางหลวงของคนชอบธรรมหันออกจากความชั่วร้าย บุคคลผู้ระแวงระวังทางของตนก็สงวนชีวิตของเขาไว้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 904)

“ศิระที่มีผมหงอกเป็นมงกุฎแห่งศักดิ์ศรี ผู้ดำเนินชีวิตด้วยความชอบธรรมจึงจะหาพบได้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 904)

“ที่จะล่าเหยื่อเข้าข้างคนชั่วร้ายนั้นไม่ดี หรือจะบังคับคนชอบธรรมเรื่องความชอบธรรมก็ไม่ดีด้วย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 906)

“พระนามของพระเจ้าเป็นป้อมเข็มแข็ง คนชอบธรรมวิ่งเข้าไปในนั้น และปลอดภัย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 906)

“คนชอบธรรมผู้ดำเนินในความสัตย์ซื่อของตน บุตรชายของเขาที่เกิดตามเขามา ย่อมได้รับพร” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 908)

“ความจงรักภักดีและความซื่อสัตย์สงวนพระราชาไว้ และความชอบธรรมก็เชิดชูพระที่นั่งของพระองค์ไว้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 909)

“ที่จะกระทำความชอบธรรมและความยุติธรรมก็เป็นทีโปรดปรานแด่พระเจ้า มากกว่าเครื่องสักการบูชา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 910)

“บุคคลผู้ตามติดความชอบธรรมและความเอ็นดูจะพบชีวิต และความชอบธรรมกับเกียรติยศ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 910)

“คนโลกก็โลภอยู่วันยังค่ำ แต่คนชอบธรรมให้และไม่หวังเหนี่ยวไว้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 910)

“เพราะคนชอบธรรมล้มลงเจ็ดครั้งแล้วก็ลุกขึ้นอีก แต่คนชั่วร้ายจะถูกความลำบากยากเย็นคว่ำลง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 914)

“จงไล่คนชั่วร้ายออกไปเสียจากพระพักตร์พระราชา และพระที่นั่งของพระองค์ จะสถาปนาไว้ด้วยความชอบธรรม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 915)

“คนชั่วร้ายก็หนีเมื่อไม่มีใครไล่ตาม แต่คนชอบธรรมก็กล้าหาญอย่างสิงห์หนุ่ม” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 919)

“เมื่อคนชอบธรรมมีชัย ความรุ่งเรืองก็มีมากขึ้น แต่เมื่อคนชั่วร้ายทวีอำนาจ คนก็พากันซ่อนตัวเสีย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 919)

“เมื่อคนชอบธรรมทวีอำนาจ ประชาชนก็เปรมปรีดิ์ แต่เมื่อคนชั่วร้ายครอบครอง ประชาชนก็คร่ำครวญ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 920)

“คนชั่วติดกับอยู่ในความทรยศของตน แต่คนชอบธรรมร้องเพลงและเปรมปรีดิ์ คนชอบธรรมรู้จักสิทธิของคนยากจน คนชั่วร้ายไม่เข้าใจความรู้อย่างนี้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 921)

“จงอัปปากของเจ้าพิพากษาอย่างชอบธรรม รักษาสิทธิของคนจนและคนขัดสน ให้คงอยู่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 924)

ความเพียรพยายาม

“บุคคลที่ดูแลต้นมะเดื่อจะได้กินผลของมัน และบุคคลที่ระแวดระวังนายของตน จะได้รับเกียรติ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 918)

ความพอเพียง

“มีทรัพย์น้อยแต่มีความยำเกรงพระเจ้า ดีกว่ามีคลังทรัพย์ใหญ่แต่มีความลำบากอยู่ด้วย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 902)

“ถ้าเจ้าพบน้าผึ้งงินแต่พอดี เกรงว่าเจ้าจะอิมและอาเจียนออกมา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 916)

“บุคคลที่อิมแล้ว น้าผึ้งก็น่าเบื่อ แต่สำหรับผู้ที่หิวทุกสิ่งที่ยมก็กลับหวาน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 918)

**ตารางแสดงความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือสุภาษิตตามประเด็น
วิเคราะห์ และนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์**

- จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือสุภาษิต มีความถี่และค่าร้อยละ ดังที่ปรากฏ
ในตาราง ดังนี้

ตาราง 5

ความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือสุภาษิตตามประเด็นวิเคราะห์

หัวข้อจริยธรรม	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ
จริยธรรมส่วนบุคคล			
1. ความเมตตากรุณา	6	1.30	12
2. ความกตัญญูกตเวที	5	1.08	13
3. ความขยันหมั่นเพียร	28	6.05	5
4. ความอดทนอดกลั้น	9	1.94	10
5. ความมีวาจาสัตย์	109	23.54	1
6. ความซื่อสัตย์สุจริต	33	7.13	4
7. ความสุภาพอ่อนน้อม	9	1.94	10
8. ความไม่โลภ	13	2.81	9
9. การไม่ลักทรัพย์	3	0.65	15
10. ความเคารพเชื่อฟังคำสอน	57	12.31	3
11. ความบริสุทธิ์	17	3.68	7
12. ความจริงใจ	4	0.86	14
13. ความรอบคอบ	24	5.18	6
14. การประหยัคคอคออม	2	0.43	16
15. การรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล	29	6.27	5
จริยธรรมต่อสังคม			
16. ความสามัคคี	-	-	-
17. ความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว	4	0.86	14

ตาราง 5 (ต่อ)

หัวข้อจริยธรรม	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ
18. ความซื่อสัตย์	59	12.74	2
19. ความรับผิดชอบ	1	0.22	17
20. ความเสมอภาค	5	1.08	13
21. ความมีระเบียบวินัย	7	1.51	11
22. ความกล้าหาญ	6	1.30	12
23. ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อ	13	2.81	9
24. ความมีมนุษยสัมพันธ์	2	0.43	16
25. การให้อภัย	4	0.86	14
26. การไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น	14	3.02	8
รวม	463	100.00	

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์พบว่า จริยธรรมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความมีวาจาสัตย์ (ร้อยละ 23.54) รองลงมาคือ ความซื่อสัตย์ (ร้อยละ 12.74) และความเคารพเชื่อฟังคำสอน (ร้อยละ 12.31) ส่วนเนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความรับผิดชอบ (ร้อยละ 0.22) และเนื้อหาจริยธรรมที่ไม่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์คือ ความสามัคคี จริยธรรมส่วนบุคคลที่ปรากฏในหนังสือสุภาษิตมากที่สุดคือ ความมีวาจาสัตย์ (ร้อยละ 23.54) รองลงมาคือ ความเคารพเชื่อฟังคำสอน (ร้อยละ 12.31) เนื้อหาจริยธรรม ส่วนบุคคลที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ การประหยัคคอคอม (ร้อยละ 0.43) ส่วนจริยธรรมต่อสังคมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความซื่อสัตย์ (ร้อยละ 12.74) รองลงมาคือ การไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น (ร้อยละ 3.02) ส่วนจริยธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความรับผิดชอบ (ร้อยละ 0.22)

จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือสุภายิต ที่นอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์มีความดี และค่าร้อยละ ดังที่ปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 6

ความดีและค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือสุภายิตนอกเหนือจากประเด็น วิเคราะห์

หัวข้อจริยธรรม	ความดี	ร้อยละ	ลำดับ
1. การใช้ปัญญาและวิจารณ์ญาณ	86	41.54	2
2. การมีสามัญสำนึกที่ดี	4	1.93	5
3. การไม่ลองสิ่งเสพติด	15	7.25	3
4. การรู้จักกาลเทศะ	3	1.45	6
5. ความจงรักภักดี	7	3.38	4
6. ความชอบธรรม	88	42.51	1
7. ความเพียรพยายาม	1	0.49	7
8. ความพอเพียง	3	1.45	6
รวม	207	100.00	

จากตาราง 6 เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์มากที่สุด คือ ความชอบธรรม (ร้อยละ 42.51) รองลงมาคือ การใช้ปัญญาและวิจารณ์ญาณ (ร้อยละ 41.54) และเนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์ที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ ความเพียรพยายาม (ร้อยละ 0.49)

หนังสือปัญญาจารย์

ข้อสรุปทั่วไป

1. ผู้เขียน ซาโลมอน
2. ลักษณะบทประพันธ์ มีลักษณะเป็นบทกวี
3. วัตถุประสงค์ในการเขียน เพื่อให้มนุษย์สำนึกถึงความว่างเปล่าของโลกทัศน์ที่มองตนเองเป็นศูนย์กลาง ปรัชญาชีวิตใดที่ถือว่าโลกนี้หรือความสุขบนโลกนี้เป็นสูงสุดนั้นแล้ว ล้วนแต่อนิจจัง และเป็นความโง่เขลาในสายพระเนตรพระเจ้า และเพื่อให้มนุษย์มีโลกทัศน์ที่ถูกต้องว่าพระเจ้ามีคุณค่าสูงสุดกว่าทุกสิ่ง และชีวิตเต็มไปด้วยความหมายเมื่อใช้ชีวิตรับใช้พระองค์

4. สาระสำคัญ หนังสือปัญญาจารย์เริ่มต้นด้วยการกล่าวว่า สิ่งสารพัดทุกอย่างล้วนอนิจจัง พระเจ้าทรงกระทำให้สรรพสิ่งต่าง ๆ งดงามตามฤดูกาลของมัน พระเจ้าทรงกำหนดให้ทุกสิ่งมีวาระ สารพัดที่พระเจ้าทรงกระทำก็ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ มนุษย์จะตัดหรือจะเพิ่มอะไรไม่ได้ เพื่อมนุษย์จะยำเกรงพระเจ้า มนุษย์พยายามแสวงหาความรู้ความเข้าใจ แต่ก็พบว่ายิ่งมีความรู้มากก็ยิ่งทุกข์เศร้าโศกมาก มนุษย์จึงหันหาความสนุกสนาน สร้างและสะสมสมบัติทุกอย่าง ทำตัวให้มั่งมี ค่อมเหล้า มีนางบำเรอ ปล่อยตัว ปล่อยใจ ทำทุกอย่างที่ตนเองอยากทำโดยปราศจากความยำเกรงพระเจ้า มนุษย์มองดูโลกภายใต้ดวงอาทิตย์ก็มองเห็นแต่ปัญหา ความอยุติธรรม การแสวงหาอำนาจ ความขมขื่นที่หาทางแก้ไขไม่ได้ นอกจากนั้นยังมีคำแนะนำถึงการกระทำของคนที่มีสติปัญญา ให้รู้จักกระทำตน รู้จักใช้ทรัพย์อันจีงให้เกิดประโยชน์ เข้าใจสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ให้ชื่นชมยินดีในวันคืนที่มีชีวิตอยู่ เพราะไม่มีใครรู้ว่าวันตายจะมาถึงเมื่อไร

สุดท้ายหนังสือปัญญาจารย์ได้สรุปว่า หน้าที่ของมนุษย์คือ จงยำเกรงพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ด้วยว่าพระเจ้าทรงเอาการงานทุกอย่างมาสู่การพิพากษาพร้อมด้วยสิ่งเร้นลับทุกประการ ไม่ว่าดีหรือชั่ว

จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือปัญญาจารย์ตามประเด็นวิเคราะห์ และนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์

• ความอดทนอดกลั้น

“เบื่อง่ายแห่งสิ่งใด ๆ ก็ดีกว่าเบื่อง่ายแห่งสิ่งนั้น ๆ มีใจอดกลั้นก็ดีกว่ามีใจอหังการ อย่าให้ใจของเจ้าโกรธเร็ว เพราะความโกรธมีประจำอยู่ในทรวงอกของคนเขลา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 932)

“ถ้าใจของเจ้านายเกิดโมโหขึ้นต่อท่าน อย่าออกเสียจากที่ของท่าน เพราะว่าอารมณ์เย็นย่อมระงับความผิดใหญ่หลวงไว้ได้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 935-936)

ความมีวาจาสัตย์

อย่าให้ใจของเจ้าเร็ว และอย่าให้ปากของเจ้าพูดโพล่ง ๆ ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตในสวรรค์ และเจ้าอยู่บนแผ่นดินโลก เหตุฉะนั้นเจ้าจงพูดน้อยคำ ฝันเมื่อมีงานมากและมีเสียงคนเขลาเมื่อพูดมาก เมื่อเจ้าปฏิบัติจนจบไว้ต่อพระเจ้า อย่าชักช้าที่จะแก้บนนั้นให้สำเร็จ เพราะพระองค์หาชอบพระทัยในคนเขลาไม่ จงแก้บนตามที่เจ้าบนไว้เถิด ที่เจ้าจะไม่บนก็ยังดีกว่าที่เจ้าบนแล้วไม่แก้ อย่าให้ปากของเจ้าเป็นเหตุนำตัวเจ้าให้กระทำผิดไป และอย่าพูดต่อหน้าผู้สื่อสารของพระเจ้าว่า นี่แหละเป็นความพลั้งเผลอ เหตุไฉนจะให้พระเจ้าทรงพิโรธ เพราะเสียงพูดของเจ้า แล้วเลยทรงทำลายการงานแห่งน้ำมือของเจ้าเสียเล่า (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 930)

“ถ้อยคำของคนฉลาดซึ่งได้ยินในที่สงัด ดีกว่าสิงหนาทของผู้ครอบครองคนเขลา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 935)

ถ้อยคำจากปากของผู้มีสติปัญญาก็มีคุณค่า แต่ริมฝีปากของคนเขลาจะเผยผลาญตัวเองเสีย ถ้อยคำจากปากของเขาคือความเขลาดังแต่เริ่มปริปาก ตอนจบก็เป็นความบ้ายอย่างร้าย คนเขลาพูดมากซ้ำซาก มนุษย์หาว่าไม่รู้ว่ามีเหตุอันใดจะบังเกิดขึ้น ใครเล่าจะบอกเขาได้ว่ามีอะไรเกิดขึ้นเมื่อเขาล่วงไป (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 936)

“อย่าแข่งค่าพระราชา เออ แม้แต่คิดแข่งค่าในใจก็อย่าเลย และอย่าแข่งคนมั่งมี
 ที่ในห้องนอนของเจ้า เพราะนกในอากาศจะคาบเสียงของเจ้าไป หรือตัวที่มีปีกจะเล่า
 เรื่องนั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 936)

ความซื่อสัตย์สุจริต

เจ้าจงอยู่กินด้วยความชื่นชมยินดีกับภรรยาซึ่งเจ้ารักตลอดชีวิตอนิจจังของเจ้า
 ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เจ้าภายใต้ดวงอาทิตย์ ตลอดปีเดือนอนิจจังของเจ้า
 ด้วยว่านั่นเป็นส่วนในชีวิตและในการงานของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ออกแรงกระทำ
 ภายใต้ดวงอาทิตย์ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 935)

ความไม่โลภ

“คนรักเงินย่อมไม่อ้มเงิน และคนรักสมบัติไม่รู้จักอ้มกำไร นี่ก็อนิจจังด้วย”
 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 930)

“การหลับของกรรมกรก็ผาสุกไม่ว่าเขาจะได้กินน้อยหรือได้กินมาก แต่ความ-
 อิ่มท้องของคนมั่งมีก็ไม่ช่วยเขาให้หลับ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 930)

“บรรดาการงานของมนุษย์ก็เพื่อปากของเขา แต่ถึงกระนั้นเขาก็ไม่รู้จักอ้ม”
 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 931)

ความเคารพเชื่อฟังคำสอน

“ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าสารพัดที่พระเจ้าทรงกระทำก็ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ จะเพิ่มเติม
 อะไรเข้าไปอีกก็ไม่ได้หรือจะชักอะไรออกเสียก็ไม่ได้ พระเจ้าทรงกระทำเช่นนั้น เพื่อให้
 คนทั้งหลายมีความยำเกรงต่อพระพักตร์พระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541,
 หน้า 929)

“เจ้าจงระวังเท้าของเจ้า เมื่อเจ้าไปยังพระนิเวศของพระเจ้า เพราะการเข้าใกล้ชิด
 เพื่อจะฟังก็ดีกว่าคนเขลาถวายเป็นสักการบูชา ด้วยว่าเขารู้ว่าตนกำลังทำชั่ว . . . เพราะว่า
 เมื่อฝนมากคำพูดพล่อย ๆ ก็มาก เจ้าจงยำเกรงพระเจ้าเถิด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย,
 2541, หน้า 930)

จงถือรักษาพระบัญชาของกษัตริย์และที่เกี่ยวข้องกับคำปฏิญาณอันศักดิ์สิทธิ์
 ของท่านนั้น อย่าเพิกเฉยเสีย อย่ารีบออกไปให้พ้นพระพักตร์กษัตริย์ เมื่อมี
 เหตุการณ์ไม่ดีเกิดขึ้นอย่าร้อน เพราะกษัตริย์ย่อมทรงกระทำอะไร ๆ ตามชอบ

- พระทัยพระองค์ ด้วยว่าพระคำรัสของกษัตริย์นั้นมีอำนาจ และใครผู้ใดจะ
กราบทูลถามพระองค์ได้ว่า ฝ่าพระบาททรงกระทำอะไรเช่นนั้น ผู้ที่กระทำ
ตามพระบัญชาจะไม่ประสบอันตราย และจิตใจของคนที่มีสติปัญญาที่เข้าใจ
วาระและวิธีการ (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 933)

แม้ว่าคนบาปทำชั่วตั้งร้อยครั้งและอายุเขายังยังยืนอยู่ได้ ถึงกระนั้น
ข้าพเจ้ายังรู้แน่ว่าความสวัสดีมงคล จะมีแก่เขาทั้งหลายที่ยำเกรงพระเจ้า คือที่มี
ความยำเกรงต่อพระพักตร์พระองค์ แต่ว่าจะไม่เป็นสวัสดีมงคลแก่คนอธรรม
อายุของเขาที่เป็นดังเงาก็จะไม่มียืดยาวออกไปได้ เพราะเขาไม่มีความยำเกรง
ต่อพระพักตร์พระเจ้า (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 934)

และยิ่งกว่านั้นอีก บุตรชายของข้าพเจ้าเอ๋ย จงรับคำตักเตือนเถิด ซึ่งจะทำ
หนังสือมากก็ไม่มีสิ้นสุด และเรียนมากก็เหนื่อยเนื้อหนัง จบเรื่องแล้วได้ฟังกัน
ทั้งสิ้นแล้ว จงยำเกรงพระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะนี่แหละ
เป็นหน้าที่ของมนุษย์ทั้งปวง (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 938)

ความรอบคอบ

“จงโยนขนมปังของเจ้าลงบนน้ำ อีกหลายวันเจ้าจะพบมันได้ จงปันส่วนหนึ่ง
ให้แก่คนเจ็ดคน เออ ถึงแปดคนก็ให้เถอะ เพราะเจ้าไม่ทราบว่สิ่งสามัญอย่างใด
จะบังเกิดขึ้นบนพื้นแผ่นดิน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 936)

ความสามัคคี

สองคนดีกว่าคนเดียว เพราะว่าเขาทั้งสองได้รับผลของงานดี ด้วยว่าถ้าคนหนึ่ง
ล้มลง อีกคนหนึ่งจะได้พยุงเพื่อนของตนให้ลุกขึ้น แต่วิบัติแก่คนนั้นที่อยู่
คนเดียว เมื่อเขาล้มลงและไม่มีผู้อื่นพยุงยกเขาให้ลุกขึ้น อนึ่ง ถ้าสองคนนอน
อยู่ด้วยกันเขาก็อบอุ่น แต่ถ้านอนคนเดียวจะอุ่นอย่างไรได้เล่า แม้คนหนึ่งสู้
คนเดียวได้ สองคนคงสู้เขาได้แน่ เชือกสามเกลียวจะขาดง่ายก็หาไม่ได้
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 929-930)

ความยุติธรรม

“ยิ่งกว่านั้นอีก ที่ภายใต้ดวงอาทิตย์ข้าพเจ้าเห็นว่า ในที่ของความยุติธรรมมี
ความอธรรมอยู่ด้วย และในที่ของความชอบธรรมมีความอธรรมอยู่ด้วย” (สมาคมพระ-

คริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 929)

“ถ้าเจ้าเห็นคนจนในเมืองถูกข่มเหงก็ดี เห็นความยุติธรรมและสิทธิถูกรำเอาไปเสียก็ดี เจ้าอย่าหลงใจในเรื่องนั้นด้วยว่ามีเจ้าหน้าที่คอยจับตาเจ้าหน้าที่อยู่ แล้วยังมีผู้สูงกว่าอีกชั้นหนึ่งจับตาอยู่เหนือพวกเขาทั้งสิ้น” (สมาคมพระคริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 930)

“แท้จริงการกดขี่ข่มเหงกระทำให้ผู้มีสติปัญญาโง่ไป และสินบนก็กระทำให้ความเข้าใจเสียไป คุณเถิด ข้าพเจ้าพบแต่ความนี้ต่างหาก คือพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นคนเที่ยงธรรม แต่มนุษย์ทั้งหลายได้ค้นคว้ากลอุบายต่าง ๆ ออกมา” (สมาคมพระคริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 932, 933)

“ปัญญาจารย์เสาะหาถ้อยคำที่เพราะหู และท่านเขียนถ้อยคำแห่งความจริงไว้อย่างเที่ยงตรง” (สมาคมพระคริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 937)

ความรับผิดชอบ

โอ บ้านเมืองเอ๋ย วิบัติแก่เจ้าเมื่อกษัตริย์ของเจ้าเป็นเด็ก และเจ้านายทั้งหลายของเจ้ามีการเลี้ยกันสนุกสนานแต่เช้า โอ บ้านเมืองเอ๋ย ความสำราญจะมีแก่เจ้าเมื่อกษัตริย์ของเจ้าเป็นเชื้อขุนนาง และเจ้านายของเจ้ามีการเลี้ยตามกาลเทศะ เพื่อจะมีกำลังวังชา มิใช่จะดื่มให้มึนเมา เพราะความขี้เกียจหลังคาจึงหักพังลง และเพราะความเกียจคร้านเรือนจึงรั่วและแฉะ เขาทำอาหารไว้เพื่อให้คนหัวเราะและเหล้าองุ่นทำให้ชีวิตชื่นบาน และเงินก็จัดให้ได้ทุกอย่าง อย่าแข่งค่าพระราชาเออ แม้แต่คิดแข่งค่าในใจก็อย่าเลย และอย่าแข่งคนมั่งมีที่อยู่ในห้องนอนของเจ้า เพราะนกในอากาศจะคาบเสียงของเจ้าไป หรือตัวที่มีปีกจะเล่าเรื่องนั้น (สมาคมพระคริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 936)

ความเสมอภาค

เคราะห์อันเดียวกันตกแก่คนทั้งปวงเหมือนกันหมด คือ ตกแก่คนชอบธรรมและคนอธรรม ตกแก่คนดี ตกแก่คนสะอาด และคนที่มีมลทิน ตกแก่ผู้ที่ถวายสัตวบูชา และแก่ผู้ที่ไม่ถวายสัตวบูชา ตกแก่คนดีอย่างไรก็ตกแก่คนบาปอย่างนั้น ตกแก่คนสาบานอย่างไรก็ตกแก่คนไม่กล้ำสาบานอย่างนั้น (สมาคมพระคริสต์ธรรมไทย, 2541, หน้า 934)

ข้าพเจ้าได้เห็นภายใต้ดวงอาทิตย์อีกว่า คนเร็วไม่ชนะในการวิ่งแข่งเสมอไป หรือฝ่ายมีกำลังไม่ชนะสงครามเสมอไป หรือคนฉลาดไม่รับประทานเสมอไป หรือคนมีความเข้าใจไม่ร่ำรวยเสมอไป หรือผู้ที่เชี่ยวชาญไม่ได้รับความโปรดปรานเสมอไป แต่วาระและโอกาสมีมาถึงเขาทุกคน (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 935)

การใช้ปัญญาและวิจารณ์ญาณ

“และข้าพเจ้าตั้งใจเสาะและแสวงหาโดยสติปัญญา สิ่งที่ทำกันภายใต้ฟ้าสวรรค์ เป็นเรื่องยากลำบากซึ่งพระเจ้าประทานให้มนุษย์ทำกันอยู่นั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 926)

ข้าพเจ้ารำพึงว่า ข้าพเจ้ามีสติปัญญามากยิ่ง มากกว่าใคร ๆ ที่ครองอยู่นือ กรุงเยรูซาเล็มมาก่อนข้าพเจ้า ใจข้าพเจ้าก็เจนจัดในสติปัญญาและความรู้อย่างยิ่ง ข้าพเจ้าก็ตั้งใจรู้สติปัญญา รู้ความบาบ และความเขลา ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่า เรื่องนี้ก็เป็นแต่किनลมकिनแล้งด้วย เพราะในสติปัญญามาก ๆ ก็มีความทุกข์ระทมมาก และบุคคลที่เพิ่มความรู้ก็เพิ่มความสุขไร้โรค (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 926- 927)

“ข้าพเจ้าคิดดูว่าจะทำอย่างไร กายจึงจะคึกคักด้วยเหล้าองุ่น และใจยังคงแนะนำข้าพเจ้าด้วยสติปัญญาและจะยึดความเขลาไว้อย่างไร” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 927)

“และสติปัญญาของข้าพเจ้ายังคงอยู่กับข้าพเจ้าด้วย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 927)

“ข้าพเจ้าจึงหันมาพิเคราะห์สติปัญญา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 927)

“ข้าพเจ้าเห็นว่าสติปัญญาวิเศษกว่าความเขลา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 927)

“คนมีสติปัญญามีตาอยู่ในสมอง แต่คนเขลาดินในความมืด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 927)

“ด้วยว่ามีคนที่ทำงานโดยใช้สติปัญญา ความรู้ และความชำนาญ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 928)

• “เพราะว่าพระเจ้าประทานสติปัญญา ความรู้ และความยินดีให้แก่คนที่พระองค์ทรงพอพระทัย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 928)

“คนหนุ่มยากจนและมีสติปัญญาก็ดีกว่ากษัตริย์ชราและโรคเขลา ผู้รับคำแนะนำอีกไม่ได้แล้ว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 930)

“จิตใจของคนที่มีสติปัญญา ย่อมอยู่ในเรือนที่มีความโสโครก แต่จิตใจของคนเขลา ย่อมอยู่ในเรือนที่มีการสนุกสนาน ฟังคำดำหนิของคนที่มีสติปัญญา ยังดีกว่าฟังเพลงของคนเขลา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 932)

“สติปัญญาประกอบด้วยมรดกก็เป็นของดี เป็นประโยชน์แก่คนที่ได้เห็น ดวงตะวัน เงินเป็นเครื่องป้องกันฉันใด สติปัญญาก็เป็นเครื่องป้องกันฉันนั้น และผลประโยชน์ของความรู้ก็อสติปัญญา ย่อมรักษาชีวิตของผู้ที่มีสติปัญญานั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 932)

“สติปัญญาเป็นกำลังแก่คนฉลาดดีกว่าผู้ครอบครองสิบคนที่อยู่ในเมือง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 932-933)

“ใจข้าพเจ้าหวนกลับมาเรียนรู้และเสาะหาแสวงหาสติปัญญา และมูลเหตุของสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้รู้ว่าความอธรรมเป็นความเขลา และความเขลาเป็นความบ้าบอ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 933)

“ใครผู้ใดจะเหมือนนักปราชญ์ หรือใครเล่าจะอธิบายอะไร ๆ ก็ได้ สติปัญญาของมนุษย์กระทำไห้ใบหน้าของเขาผ่องใส และใบหน้าของเขาที่แข็งกระด้างก็เปลี่ยนไป” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 933)

“ผู้ที่กระทำตามพระบัญชาจะไม่ประสบอันตราย และจิตใจของคนที่มีสติปัญญา ก็เข้าใจวาระและวิธีการ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 933)

“เมื่อข้าพเจ้าตั้งใจจะเข้าใจสติปัญญา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 934)

“ข้าพเจ้าได้นำเรื่องราวเหล่านี้มาคิดตรวจพิจารณาให้สิ้นว่า คนชอบธรรมและคนมีสติปัญญารวมทั้งกิจการของเขาทั้งหลาย ก็อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า จะทรงรักหรือ

ทรงเกลียดก็ตาม มนุษย์หาไม่รู้ไม่ ทูทุกอย่างก็อยู่ต่อหน้าเขาทั้งหลาย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 934)

• “ข้าพเจ้าเห็นเรื่องสติปัญญาภายใต้ดวงอาทิตย์ เห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่โตดังต่อไปนี้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 935)

“แต่ในเมืองนั้นมีชายฉลาดแต่ยากจนอยู่คนหนึ่ง และชายคนนี้ช่วยเมืองนั้นไว้ให้รอดด้วยปัญญาของตน แต่หาใครจดจำรำลึกถึงชายยากจนคนนี้ไม่” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 935)

“แมลงวันตาย ย่อมทำให้น้ำมันที่มีกลิ่นหอมบูดเหม็นไป ความเขลาชนิดน้อยก็หนักกว่าสติปัญญาและเกียรติยศ จิตใจของคนที่มีสติปัญญาย่อมอยู่ที่ข้างขวามือของตน แต่จิตใจของคนเขลาอยู่ที่ย่างมือซ้ายของตัว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 935)

“ถ้าขวานทื่อแล้วและเขาไม่ลับให้คม เขาก็ต้องออกแรงมาก แต่สติปัญญาจะช่วยให้บรรลุความสำเร็จ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 936)

“ถ้อยคำจากปากของผู้มีสติปัญญาก็มีคุณ แต่ริมฝีปากของคนเขลาจะเผาผลาญตัวเองเสีย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 936)

ความชอบธรรม

ยิ่งกว่านั้นอีก ที่ภายใต้ดวงอาทิตย์ข้าพเจ้าเห็นว่า ในที่ของความยุติธรรมมีความชอบธรรมอยู่ด้วย และในที่ของความชอบธรรมมีความชอบธรรมอยู่ด้วย ข้าพเจ้ารำพึงในใจของข้าพเจ้าว่า พระเจ้าจะทรงพิพากษาคนชอบธรรมและคนอธรรม เพราะมีกาลกำหนดไว้สำหรับทุกเรื่อง และสำหรับการทำงานทุกอย่าง (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 929)

ข้าพเจ้าได้นำเรื่องราวเหล่านี้มาคิด ตรวจสอบพิจารณาให้สิ้นว่า คนชอบธรรมและคนมีสติปัญญารวมทั้งกิจการของเขาทั้งหลาย ก็อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า จะทรงรักหรือทรงเกลียดก็ตามมนุษย์หาไม่รู้ไม่ ทูทุกอย่างก็อยู่ต่อหน้าเขาทั้งหลาย เพราะห่ออันเดียวกันตกแก่คนทั้งปวงเหมือนกันหมด คือตกแก่คนชอบธรรมและคนอธรรม ตกแก่คนดี ตกแก่คนสะอาดและคนที่มีมลทิน ตกแก่ผู้ที่ถวายสัตวบูชา และแก่ผู้ที่ไม่ถวายสัตวบูชา ตกแก่คนคืออย่างไรก็ตกแก่คนบาปอย่างนั้น

ตกแก่คนสาบานอย่างไรก็ตกแก่คนไม่กล้าสาบานอย่างนั้น (สมาคมพระคริสต-
ธรรมไทย, 2541, หน้า 934)

• **ความเพียรพยายาม**

“และข้าพเจ้าตั้งใจเสาะและแสวงหาโดยสติปัญญา สิ่งที่จะกระทำกันภายใต้
ฟ้าสวรรค์ เป็นเรื่องยากลำบากซึ่งพระเจ้าประทานให้มนุษย์ทำกันอยู่นั้น” (สมาคมพระ-
คริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 926)

“เวลาเช้าแจ้งหัวนพีชของเจ้าและพอเวลาเย็นก็อย่าหดมือของเจ้าเสีย เพราะเจ้า
หาทราบไม่ว่าการไหนจะเจริญ การนี้หรือการนั้น หรือการทั้งสองจะเจริญดีเหมือนกัน”
(สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 937)

**ตารางแสดงความถี่และคำร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือปัญญาจารย์
ตามประเด็นวิเคราะห์และนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์**

จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือปัญญาจารย์ มีความถี่และคำร้อยละ ดังที่ปรากฏ
ในตาราง ดังนี้

ตาราง 7

**ความถี่และคำร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือปัญญาจารย์ตามประเด็น
วิเคราะห์**

หัวข้อจริยธรรม	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ
จริยธรรมส่วนบุคคล			
1. ความเมตตากรุณา	-	-	-
2. ความกตัญญูกตเวที	-	-	-
3. ความขยันหมั่นเพียร	-	-	-
4. ความอดทนอดกลั้น	3	6.12	5
5. ความมีวาจาสัตย์	10	20.40	2
6. ความซื่อสัตย์สุจริต	1	2.04	7
7. ความสุภาพอ่อนน้อม	-	-	-
8. ความไม่โลภ	4	8.16	4

ตาราง 7 (ต่อ)

หัวข้อจริยธรรม	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ
9. การไม่ลักทรัพย์	-	-	-
10. ความเคารพเชื่อฟังคำสอน	13	26.53	1
11. ความบริสุทธิ์	1	2.04	7
12. ความจริงใจ	-	-	-
13. ความรอบคอบ	2	4.09	6
14. การประหยัคคอคอม	-	-	-
15. การรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล	-	-	-
จริยธรรมต่อสังคม			
16. ความสามัคคี	4	8.16	4
17. ความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว	-	-	-
18. ความยุติธรรม	5	10.21	3
19. ความรับผิดชอบ	4	8.16	4
20. ความเสมอภาค	2	4.09	6
21. ความมีระเบียบวินัย	-	-	-
22. ความกล้าหาญ	-	-	-
23. ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อ	-	-	-
24. ความมีมนุษยสัมพันธ์	-	-	-
25. การให้อภัย	-	-	-
26. การไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น	-	-	-
รวม	49	100.00	

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์พบว่า เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความเคารพเชื่อฟังคำสอน (ร้อยละ 26.53) รองลงมาคือ ความมีวาจาสัตย์ (ร้อยละ 20.40) เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความซื่อสัตย์สุจริต และความบริสุทธิ์ (ร้อยละ 2.04) และเนื้อหาจริยธรรมที่ไม่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์คือ ความเมตตากรุณา ความกตัญญูกตเวที ความขยันหมั่นเพียร ความสุภาพอ่อนน้อม การไม่ลักทรัพย์ ความจริงใจ การประหยัคคอคอม การรู้จักคิด

อย่างมีเหตุผล ความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว ความมีระเบียบวินัย ความกล้าหาญ ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อ ความมีมนุษยสัมพันธ์ การให้อภัย และการไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น .

จริยธรรมส่วนบุคคลที่ปรากฏในหนังสือปัญญาจารย์มากที่สุดคือ ความเคารพเชื่อฟังคำสอน (ร้อยละ 26.53) รองลงมาคือ ความมีวาจาสัตย์ (ร้อยละ 20.40) เนื้อหาจริยธรรมส่วนบุคคลที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความซื่อสัตย์สุจริต และความบริสุทธิ์ (ร้อยละ 2.04) ส่วนจริยธรรมต่อสังคมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 10.21) รองลงมาคือ ความสามัคคี และความรับผิดชอบ (ร้อยละ 8.16) ส่วนจริยธรรมต่อสังคมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความเสมอภาค (ร้อยละ 4.09)

เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือปัญญาจารย์ที่นอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์ มีความถี่และค่าร้อยละ ดังที่ปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 8

ความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือปัญญาจารย์นอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์

หัวข้อจริยธรรม	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ
1. การใช้ปัญญาและวิจารณ์ญาณ	46	79.32	1
2. ความชอบธรรม	10	17.24	2
3. ความเพียรพยายาม	2	3.44	3
รวม	58	100.00	

จากตาราง 8 เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์คือ การใช้ปัญญาและวิจารณ์ญาณ (ร้อยละ 79.32) ความชอบธรรม (ร้อยละ 17.24) และความเพียรพยายาม (ร้อยละ 3.44)

หนังสือเพลงชาโลมอน

ข้อมูลทั่วไป

1. ผู้เขียน ชาโลมอน
2. ลักษณะบทประพันธ์ เป็นลักษณะบทเพลงสั้น ๆ ที่แสดงถึงความรักที่หวานซึ่งระหว่างชายและหญิง
3. วัตถุประสงค์ในการเขียน เพื่อให้คู่สมรสในเพลงชาโลมอนเป็นสัญลักษณ์ของความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและประชากรของพระองค์ เพื่อยกย่องความรักและการสมรสของมนุษย์ ซึ่งเป็นสิ่งสวยงามที่แสดงถึงพลาณภาพแห่งความรักระหว่างชาย และหญิง
4. สาระสำคัญ หนังสือเพลงชาโลมอนได้บรรยายถึงความรักระหว่างชายและหญิง เป็นบทเพลงที่เปิดเผยความงดงาม และความมีเสน่ห์ของความรักอันเป็นของประทานประเสริฐจากพระเจ้า เนื้อหาได้พรรณนาถึงความสวยงาม ความพึงพอใจ และลักษณะพิเศษเฉพาะของความรัก ซึ่งเป็นความรักบริสุทธิ์ที่เกิดขึ้นเอง ความรักมีพลังรุนแรง พร้อมประจันหน้ากับศัตรูที่น่ากลัวคือความตาย ค่าของความรักนั้นสูงยิ่งนัก ไม่สามารถหาซื้อได้ด้วยเงิน และจะเอาอะไรมาแลกก็ไม่ได้ ความรักที่บรรยายไว้ในเพลงชาโลมอนคือ ความรักที่ไม่อาจประเมินค่าได้ ทรัพย์สินสมบัติทั้งสิ้นของบุคคลก็ไม่ควรจะใช้แลกกับความรักเลยแม้แต่น้อย ความรักไม่สามารถซื้อได้ ความพยายามใดที่จะซื้อความรักก็เท่ากับการลดคุณค่าของความรัก พระเจ้าทรงประสงค์ให้ความรักเป็นองค์ประกอบหลักของการสมรส

จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือเพลงชาโลมอนตามประเด็นวิเคราะห์ และนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์

ความบริสุทธิ์

“โอ ที่รักของฉันเอ๋ย เธอช่างงามสะพรั่งไปทั้งนั้น ในตัวเธอจะหาตำหนิสักนิดก็ไม่มี” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 942)

การรู้จักบังคับตน

“โอ เหล่าบุตรแห่งเบรูชาเล็มเอ๋ย คิฉันขอให้เธอทั้งหลายสาบานต่อละมั่งหรือ กวางตัวเมียในทุ่งว่า เธอทั้งหลายจะไม่เร้าหรือจะไม่ปลุกความรักให้ตื่นกระตือรือร้น จนกว่าความรักจะจุใจแล้ว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 940)

“โอ เหล่าบุตรแห่งเบรูชาเล็มเอ๋ย คิฉันขอให้เธอทั้งหลายสาบานต่อละมั่งหรือ กวางตัวเมียว่า เธอทั้งหลายจะไม่เร้าหรือจะไม่ปลุกความรักให้ตื่นกระตือรือร้น จนกว่าความรักจะจุใจแล้ว” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 941)

“โอ บุตรแห่งเบรูชาเล็มเอ๋ย คิฉันขอให้เธอทั้งหลายสาบานว่า เธอทั้งหลายจะไม่เร้าหรือจะไม่ปลุกความรักให้ตื่นกระตือรือร้น จนกว่าความรักจะจุใจแล้ว ความรัก เข้มแข็งดังความตาย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2541, หน้า 946-947)

นอกจากนี้หนังสือเพลงซาโลมอนยังได้แสดงถึงการสนับสนุนของพระเจ้า ในเรื่องความรักทางกายระหว่างสามีภรรยา การสมรสต้องมีลักษณะผัวเดียวเมียเดียว ยั่งยืน ผูกพันเป็นหนึ่งด้วยการเสียสละตนเอง ซึ่งคู่สมรสต้องอุทิศตัวและมั่นคงต่อกัน และกันอย่างลึกซึ้ง รวมทั้งต้องพึงพอใจในกันและกัน จะเห็นได้ว่าหนังสือเพลงซาโลมอนได้เน้นเรื่องความสัมพันธ์ทางกายระหว่างสามีภรรยา และอยู่ภายใต้กรอบของการสมรสเท่านั้น

จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือเพลงซาโลมอน มีความดีและคำร้อยละ ดังที่ปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 9

ความดีและคำร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือเพลงซาโลมอนตามประเด็นวิเคราะห์

หัวข้อจริยธรรม	ความดี	ร้อยละ	ลำดับ
จริยธรรมส่วนบุคคล			
1. ความเมตตากรุณา	-	-	-
2. ความกตัญญูกตเวที	-	-	-
3. ความขยันหมั่นเพียร	-	-	-

ตาราง 9 (ต่อ)

หัวข้อจริยธรรม	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ
4. ความอดทนอดกลั้น	-	-	-
5. ความมีวาจาสัตย์	-	-	-
6. ความซื่อสัตย์สุจริต	-	-	-
7. ความสุภาพอ่อนน้อม	-	-	-
8. ความไม่โลภ	-	-	-
9. การไม่ลักทรัพย์	-	-	-
10. ความเคารพเชื่อฟังคำสอน	-	-	-
11. ความบริสุทธิ์	1	100.00	1
12. ความจริงใจ	-	-	-
13. ความรอบคอบ	-	-	-
14. การประหยัคอดออม	-	-	-
15. การรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล	-	-	-
จริยธรรมต่อสังคม			
16. ความสามัคคี	-	-	-
17. ความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว	-	-	-
18. ความยุติธรรม	-	-	-
19. ความรับผิดชอบ	-	-	-
20. ความเสมอภาค	-	-	-
21. ความมีระเบียบวินัย	-	-	-
22. ความกล้าหาญ	-	-	-
23. ความมีน้ำใจและความเอื้อเฟื้อ	-	-	-
24. ความมีมนุษยสัมพันธ์	-	-	-
25. การให้อภัย	-	-	-
26. การไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น	-	-	-
รวม	1	100.00	

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์พบว่า มีเนื้อหาจริยธรรมตามประเด็นวิเคราะห์เพียง 1 หัวข้อคือ ความบริสุทธิ์ (ร้อยละ 100.00)

จริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือเพลงชาโลมอนที่นอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์ มีความถี่และค่าร้อยละ ดังที่ปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 10

ความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือเพลงชาโลมอนนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์

หัวข้อจริยธรรม	ความถี่	ร้อยละ
การรู้จักบังคับตน	3	100.00
รวม	3	100.00

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์พบว่า มีเนื้อหาด้านจริยธรรมคือ การรู้จักบังคับตน (ร้อยละ 100.00)

เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวด-
บทกวีและวรรณกรรมปัญญา มีผลรวมความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรม ที่ปรากฏตาม
ประเด็นการวิเคราะห์ ดังที่ปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 11

ผลรวมความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมในหนังสือโยบ สดุดี สุภาษิต ปัญญาจารย์
และเพลงซาโลมอน ที่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์

หัวข้อจริยธรรม	โยบ	สดุดี	สุภา ยิต	ปัญญา จารย์	เพลงซา โลมอน	รวม	ร้อยละ	ลำดับ
จริยธรรมส่วนบุคคล								
1. ความเมตตากรุณา	4	63	6	-	-	73	7.37	6
2. ความกตัญญูทวนเวที	-	-	5	-	-	5	0.50	18
3. ความขยันหมั่นเพียร	-	-	28	-	-	28	2.83	9
4. ความอดทนอดกลั้น	3	11	9	3	-	26	2.62	10
5. ความมีวาจาสัตย์	8	23	109	10	-	150	15.14	2
6. ความซื่อสัตย์สุจริต	4	58	33	1	-	96	9.69	4
7. ความสุภาพอ่อนน้อม	2	15	9	0	-	26	2.62	10
8. ความไม่โลภ	1	1	13	4	-	19	1.92	13
9. การไม่ลักทรัพย์	-	-	3	-	-	3	0.30	19
10. ความเคารพ								
เชื่อฟังคำสอน	5	28	57	13	-	103	10.39	3
11. ความบริสุทธิ์	10	55	17	1	1	84	8.48	5
12. ความจริงใจ	-	4	4	-	-	8	0.81	16
13. ความรอบคอบ	11	6	24	2	-	43	4.34	7
14. การประหยัด								
อดออม	-	-	2	-	-	2	0.20	20
15. การรู้จักคิด								
อย่างมีเหตุผล	-	8	29	-	-	37	3.73	8
จริยธรรมต่อสังคม								
16. ความสามัคคี	1	3	-	4	-	8	0.81	16
17. ความเสียสละ								
ไม่เห็นแก่ตัว	-	4	4	-	-	8	0.81	16

ตาราง 11 (ต่อ)

หัวข้อจริยธรรม	โยบ	สคูตี	สุภา มิต	ปัญญา จารย์	เพลงซา โลมอน	รวม	ร้อยละ	ลำดับ
18. ความยุติธรรม	25	65	59	5	-	154	15.54	1
19. ความรับผิดชอบ	-	-	1	4	-	5	0.50	18
20. ความเสมอภาค	1	1	5	2	-	9	0.91	15
21. ความมีระเบียบวินัย	-	-	7	-	-	7	0.71	17
22. ความกล้าหาญ	-	22	6	-	-	28	2.82	9
23. ความมีน้ำใจ และความเอื้อเฟื้อ	5	6	13	-	-	24	2.42	12
24. ความมี มนุษยสัมพันธ์	-	-	2	-	-	2	0.20	20
25. การให้อภัย	-	21	4	-	-	25	2.52	11
26. การไม่ละเมิด ของรักของผู้อื่น	4	-	14	-	-	18	1.82	14
รวม	84	394	463	49	1	991	100.00	
ร้อยละ	8.48	39.76	46.72	4.94	0.10			

จากตาราง 11 โดยภาพรวมเนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏพบว่า หนังสือสุภามิต มีเนื้อหาจริยธรรมปรากฏมากที่สุด (ร้อยละ 46.72) รองลงมาคือ หนังสือสคูตี (ร้อยละ 39.76) หนังสือโยบ (ร้อยละ 8.48) หนังสือปัญญาจารย์ (ร้อยละ 4.94) และหนังสือเพลงซาโลมอน (ร้อยละ 0.10) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมแต่ละด้านพบว่า เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 15.54) รองลงมา คือ ความมีวาจาสัตย์ (ร้อยละ 15.14) และความเคารพเชื่อฟังคำสอน (ร้อยละ 10.39) ส่วนเนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ การประหยัคอดออม และความมีมนุษยสัมพันธ์ (ร้อยละ 0.20)

จริยธรรมส่วนบุคคลที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความมีวาจาสัตย์ (ร้อยละ 15.14) รองลงมาคือ ความเคารพเชื่อฟังคำสอน (ร้อยละ 10.39) และเนื้อหาจริยธรรมส่วนบุคคลที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ การประหยัคอดออม (ร้อยละ 0.20) ส่วนเนื้อหาจริยธรรมต่อสังคมที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความยุติธรรม (ร้อยละ 15.54) รองลงมาคือ ความกล้าหาญ

(ร้อยละ 2.82) และเนื้อหาจริยธรรมต่อสังคมที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ ความมีมนุษยสัมพันธ์ (ร้อยละ 0.20)

• ผลรวมความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา ที่ปรากฏนอกเหนือจากประเด็น วิเคราะห์ ดังที่ปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 12

ผลรวมความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมในหนังสือโยบ สดุดี สุภาษิต ปัญญาจารย์ และเพลงซาโลมอน ที่ปรากฏนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์

หัวข้อจริยธรรม	โยบ	สดุดี	สุภา ยิต	ปัญญา จารย์	เพลงซา โลมอน	รวม	ร้อยละ	ลำดับ
1. การสำนึกผิด	1	33	-	-	-	34	6.83	3
2. การใช้ปัญญาและ วิจารณ์ญาณ	38	8	86	46	-	178	35.75	2
3. การไม่ดูหมิ่นผู้อื่น	-	1	-	-	-	1	0.20	8
4. การรู้จักบังคับตน	-	1	-	-	3	4	0.81	6
5. การรู้จักประมาณตน	-	1	-	-	-	1	0.20	8
6. การมีสามัญสำนึกที่ดี	-	-	4	-	-	4	0.80	6
7. การไม่หลงสิ่งเสพติด	-	-	15	-	-	15	3.01	4
8. การรู้จักกาลเทศะ	-	-	3	-	-	3	0.60	7
9. ความจงรักภักดี	-	3	7	-	-	10	2.00	5
10. ความชอบธรรม	27	117	88	10	-	242	48.60	1
11. ความเพียรพยายาม	-	-	1	2	-	3	0.60	7
12. ความพอเพียง	-	-	3	-	-	3	0.60	7
รวม	66	164	207	58	3	498	100.00	-
ร้อยละ	13.25	32.93	41.57	11.65	0.60			-

จากตาราง 12 โดยภาพรวมเนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏนอกเหนือจากประเด็น วิเคราะห์พบว่า หนังสือสุภาษิตมีเนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏนอกเหนือจากประเด็น วิเคราะห์มากที่สุด (ร้อยละ 41.57) รองลงมาคือ หนังสือสดุดี (ร้อยละ 32.93) หนังสือโยบ (ร้อยละ 13.25) หนังสือปัญญาจารย์ (ร้อยละ 11.65) หนังสือเพลงซาโลมอน

(ร้อยละ 0.60)

จริยธรรมที่นอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์ที่ปรากฏมากที่สุดคือ ความชอบธรรม' (ร้อยละ 48.60) รองลงมาคือ การใช้ปัญญาและวิจารณ์ญาณ (ร้อยละ 35.75) และการสำนึกผิด (ร้อยละ 6.83)

เนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา มีผลรวมความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์ และนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์ ดังที่ปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 13

ผลรวมความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏในหนังสือโยบ สดุดี สุภาษิต ปัญญาจารย์ และเพลงซาโลมอน ตามประเด็นวิเคราะห์ และนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์

ชื่อหนังสือ	จริยธรรมที่ปรากฏ ตามประเด็น วิเคราะห์	จริยธรรมที่ปรากฏ นอกเหนือจาก ประเด็นวิเคราะห์	รวม	ร้อยละ	ลำดับ
โยบ	84	66	150	10.12	3
สดุดี	394	157	551	37.18	2
สุภาษิต	463	207	670	45.21	1
ปัญญาจารย์	49	58	107	7.22	4
เพลงซาโลมอน	1	3	4	0.27	5
รวม	991	491	1482	100.00	

จากตาราง 13 ผลความถี่และค่าร้อยละของจริยธรรมที่ปรากฏตามประเด็นวิเคราะห์และนอกเหนือจากประเด็นวิเคราะห์พบว่า หนังสือที่ปรากฏเนื้อหาจริยธรรมมากที่สุดคือ หนังสือสุภาษิต (ร้อยละ 45.21) รองลงมาคือ หนังสือสดุดี (ร้อยละ 37.18) หนังสือโยบ (ร้อยละ 10.12) หนังสือปัญญาจารย์ (ร้อยละ 7.22) และหนังสือเพลงซาโลมอน (ร้อยละ 0.27) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสอดคล้องของจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสต- ธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา

กับคุณธรรม 30 ประการ ที่กรมศาสนากำหนด

จริยธรรม 30 ประการ ที่กรมศาสนากำหนด คือ

1. การไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายของบุคคลและสัตว์
2. ความเมตตากรุณา
3. การไม่โลภและไม่ขโมย
4. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ
5. การไม่ละเมิดของรักผู้อื่น
6. การรู้จักความพอดี
7. การไม่พุดปิด ไม่บิดเบือน ไม่อำพรางความผิด การไม่ยุยงให้เกิดความ-
แตกแยก และไม่พุดหยาบคาย
8. การมีสัจจะและความจริงใจ
9. การไม่ลองและเสพสิ่งเสพติดให้โทษ
10. ความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ รู้สึกผิดชอบชั่วดี
11. ความเป็นผู้มีเหตุผล
12. ความละเอียดและความเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว
13. ความขยันหมั่นเพียร
14. ความอดทนอดกลั้น
15. ความกล้าหาญและความเชื่อมั่นในตนเอง
16. ความกตัญญูกตเวที
17. ความซื่อสัตย์สุจริต
18. การทำใจให้สงบมีสมาธิและอารมณ์แจ่มใส
19. ความไม่เห็นแก่ตัว
20. ความประณีตละเอียดถี่ถ้วน

21. ความรับผิดชอบ
 22. ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง
 - 23. ความมีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา
 24. การยอมรับความเปลี่ยนแปลง
 25. มารยาทและนิสัยส่วนบุคคลในการกิน การนอน การขับถ่าย การแต่งกาย และสังกมระหว่างเพศ
 26. มารยาทในการแสดงความเคารพ การขออภัย การแสดงความขอบคุณ การขอความช่วยเหลือ การปฏิเสธ การแสดงความไม่เห็นด้วย การแสดงความยินดี การแสดงความเสียใจ การเล่น การพักผ่อนหย่อนใจ
 27. หลักธรรมสำหรับการอยู่ร่วมกัน ได้แก่ ความสามัคคี ความเสียสละ การให้อภัย ความเอื้อเฟื้อ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ความเห็นอกเห็นใจ
 28. ความเป็นผู้มีวัฒนธรรมและปฏิบัติตามประเพณีนิยม
 29. ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
 30. การแก้ไขข้อบกพร่องการปฏิบัติตามจริยธรรม ได้แก่ ผิดศีลธรรม ระเบียบกฎหมาย และจารีตประเพณี
- เปรียบเทียบความสอดคล้องของเนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญากับคุณธรรม 30 ประการที่กรมศาสนากำหนด เป็นดังนี้
- 1 หมายถึง การไม่ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายของบุคคลและสัตว์
 - 2 หมายถึง ความเมตตากรุณา
 - 3 หมายถึง การไม่โลภและไม่ขโมย
 - 4 หมายถึง ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ
 - 5 หมายถึง การไม่ละเมิดของรักผู้อื่น
 - 6 หมายถึง การรู้จักความพอดี
 - 7 หมายถึง การไม่พุดปด ไม่บิดเบือน ไม่อำพรางความผิด การไม่ยุยงให้เกิดความแตกแยก และไม่พุดหยาบคาย
 - 8 หมายถึง การมีสัจจะและความจริงใจ

- 9 หมายถึง การไม่ลองและเสพสิ่งเสพติดให้โทษ
- 10 หมายถึง ความเป็นผู้มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ รู้สึกละอายใจ
- 11 หมายถึง ความเป็นผู้มีเหตุผล
- 12 หมายถึง ความละเอียดและความเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว
- 13 หมายถึง ความขยันหมั่นเพียร
- 14 หมายถึง ความอดทนอดกลั้น
- 15 หมายถึง ความกล้าหาญและความเชื่อมั่นในตนเอง
- 16 หมายถึง ความกตัญญูกตเวที
- 17 หมายถึง ความซื่อสัตย์สุจริต
- 18 หมายถึง การทำให้สงบมีสมาธิและอารมณ์แจ่มใส
- 19 หมายถึง ความไม่เห็นแก่ตัว
- 20 หมายถึง ความประณีตละเอียดถี่ถ้วน
- 21 หมายถึง ความรับผิดชอบ
- 22 หมายถึง ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง
- 23 หมายถึง ความมีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา
- 24 หมายถึง การยอมรับความเปลี่ยนแปลง
- 25 หมายถึง มารยาทและนิสัยส่วนบุคคลในการกิน การนอน การขับถ่าย การแต่งกายและสังคมระหว่างเพศ
- 26 หมายถึง มารยาทในการแสดงความเคารพ การขอร้อง การแสดงความขอบคุณ การขอความช่วยเหลือ การปฏิเสธ การแสดงความไม่เห็นด้วย การแสดงความยินดี การแสดงความเสียใจ การเล่น การพักผ่อนหย่อนใจ
- 27 หมายถึง หลักธรรมสำหรับการอยู่ร่วมกัน ได้แก่ ความสามัคคี ความเสียสละ การให้อภัย ความเอื้อเฟื้อ การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ความเห็นอกเห็นใจ
- 28 หมายถึง ความเป็นผู้มีวัฒนธรรมและปฏิบัติตามประเพณีนิยม
- 29 หมายถึง ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

30 หมายถึง การแก้ไขข้อบกพร่องการปฏิบัติตามจริยธรรม ได้แก่ ผิดศีลธรรม
ระเบียบ กฎหมาย และจารีตประเพณี

ตาราง 14

ความสอดคล้องของจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม
หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา กับคุณธรรม 30 ประการ ที่กรมศาสนากำหนด

คุณธรรม 30 ประการ	โอบ	สคูตี	สุภายิต	ปัญญา จารย	เพลงชา โลมอน	รวม	ร้อยละ	ลำดับ
1	-	-	-	-	-	-	-	-
2	✓	✓	✓	-	-	3	5.26	2
3	✓	✓	✓	✓	-	4	7.02	1
4	✓	✓	✓	-	-	3	5.26	2
5	✓	-	✓	-	-	2	3.51	3
6	-	✓	✓	-	-	2	3.51	3
7	✓	✓	✓	✓	-	4	7.02	1
8	✓	✓	✓	✓	-	4	7.02	1
9	-	-	✓	-		1	1.75	4
10	-	✓	-	-	✓	2	3.51	3
11	✓	✓	✓	✓	-	4	7.02	1
12	-	-	-	-	-	-	-	-
13	-	-	✓	-	-	1	1.75	4
14	✓	✓	✓	✓	-	4	7.02	1
15	-	✓	✓	-	-	2	3.51	3
16	-	-	✓	-	-	1	1.75	4
17	✓	✓	✓	✓	-	4	7.02	1
18	-	-	-	-	-	-	-	-
19	-	✓	✓	-	-	2	3.51	3
20	-	-	-	-	-	-	-	-
21	-	-	✓	✓	-	2	3.51	3
22	✓	✓	✓	✓	-	4	7.02	1
23	-	-	✓	-	-	1	1.75	4
24	-	-		-	-	-	-	-
25	-	-	✓	-	-	1	1.75	4

ตาราง 14 (ต่อ)

คุณธรรม 30 ประการ	โอบ	สคูตี	สุภายิต	ปัญญา จารย์	เพลงชา โลมอน	รวม	ร้อยละ	ลำดับ
26	-	-	-	-	-	-	-	-
27	✓	✓	✓	✓	-	4	7.02	1
28	-	-	-	-	-	-	-	-
29	-	✓	✓	-	-	2	3.51	2
30	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	11	15	21	9	1	57	100.0	-
ร้อยละ	19.30	26.32	36.84	15.79	1.75	100.00	-	-

จากตาราง 14 ความสอดคล้องของเนื้อหาจริยธรรมที่ปรากฏในพระคริสตธรรม-
คัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม หมวดบทกวีและวรรณกรรมปัญญา กับคุณธรรม 30 ประการ
ที่กรมศาสนากำหนดมากที่สุดคือ การไม่โลภและไม่ขโมย การไม่พูดปด ไม่บิดเบือน
ไม่อำพรางความผิด ไม่ยุยงให้เกิดการแตกแยก การมีสัจจะและความจริงใจ ความเป็นผู้
มีเหตุผล ความอดทนอดกลั้น ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง
ความสามัคคี ความเสียสละ (ร้อยละ 7.02) รองลงมาคือ ความเมตตากรุณา ความเอื้อเฟื้อ-
เผื่อแผ่และเสียสละ (ร้อยละ 5.26) จริยธรรมที่มีความสอดคล้องกับคุณธรรม 30 ประการ
ที่กรมศาสนากำหนดน้อยที่สุดคือ การไม่ลองสิ่งเสพติดให้โทษ ความขยันหมั่นเพียร
ความกตัญญูกตเวที ความมีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา มารยาทและวินัยส่วนบุคคล
ในการกิน การนอน การขับถ่าย การแต่งกายและสังคมระหว่างเพศ (ร้อยละ 1.75)
ส่วนจริยธรรมที่ไม่สอดคล้องกับคุณธรรม 30 ประการ ที่กรมศาสนากำหนดคือ การไม่
ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายของบุคคลและสัตว์ ความละอายและความเกรงกลัวต่อ
การกระทำชั่ว การทำใจให้สงบมีสมาธิและอารมณ์แจ่มใส ความประณีตละเอียดถี่ถ้วน
การยอมรับความเปลี่ยนแปลง มารยาทในการแสดงความเคารพ การขออภัย การแสดง
ความขอบคุณ การขอความช่วยเหลือ การปฏิเสธ การแสดงความไม่เห็นด้วย การแสดง
ความยินดี การแสดงความเสียใจ การเล่น การพักผ่อนหย่อนใจ ความเป็นผู้มีวัฒนธรรม
และปฏิบัติตามประเพณีนิยม และการแก้ไขข้อบกพร่อง การปฏิบัติตามจริยธรรม